

Ellen G. White

NOTITIES

bij de SabbatSchool Lessen

ONDERWIJS

Okt | Nov | Dec 2020

Geordende citaten van de Geest der Profetie bij de
dagelijkse besudering van de volwassen Sabbatschool lessen.

Inhoud:

4^e kwartaal 2020

Christelijk onderwijs

Les	onderwerp	blz.
1.	Onderwijs in de tuin van Eden	3
2.	Het gezin	8
3.	De Wet als leraar	14
4.	"De ogen van de Heer": Het Bijbelse wereldbeeld	20
5.	Jezus als de Meester-Leraar	26
6.	Meer lessen van de Meester-Leraar	31
7.	Onderwijzing in aanbidding	37
8.	Onderwijzing en verlossing	43
9.	De gemeente en onderwijzing	48
10.	Onderwijs in kunst en wetenschappen	54
11.	De christen en het werk	60
12.	Het karakter van God ervaren en beleven	65
13.	Hemel, onderwijs en eeuwig leren	71

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten bij Pacific Press Publishing Association®

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry®**

Contact: [**info@promiseministry.nl**](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik. Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten. Dit document is niet voor verkoop.

1. Onderwijs in de tuin van Eden

Sabbat 26 september

De Vader en de Zoon begonnen met het machtige, wonderbaarlijke werk dat ze zich hadden voorgenomen-het scheppen van de wereld. De aarde kwam uit de hand van de Schepper voort en was buitengewoon prachtig. Er waren bergen en heuvels en vlaktes en daartussen lagen rivieren en wateren. De aarde was niet één uitgestrekte vlakte, maar de eentonigheid van het landschap werd doorbroken door heuvels en bergen, niet hoog en ruw zoals ze nu zijn, maar gelijkmatig en mooi van vorm. De kale, hoge rotsen werden er nooit op gezien, maar lagen onder de oppervlakte en waren als gebeente voor de aarde. De wateren waren gelijkmatig verspreid. De heuvels, bergen en zeer mooie vlaktes waren versierd met planten en bloemen en hoge, majestueuze bomen van elke soort, die vele malen groter en veel mooier waren dan de bomen nu zijn. De lucht was zuiver en gezond, en de aarde zag eruit als een vorstelijk paleis. Engelen aanschouwden het en verheugden zich over de wonderlijke en prachtige werken van God. — *The Story of Redemption*, p. 20.

Begiftigd met verheven verstandelijke en geestelijke gaven, waren Adam en Eva slechts "een weinig minder dan de engelen" (Hebreeën 2: 7) gemaakt, opdat ze niet alleen de wonderen van het zichtbare heelal zouden kunnen onderscheiden, maar ook zedelijke verantwoordelijkheden en verplichtingen zouden kunnen begrijpen.

"De Here God plantte een hof in Eden, in het Oosten, en Hij plaatste daar de mens, die hij geformeerd had. Ook deed de Here God allerlei geboomte uit de aardbodem opschieten, begeerlijk om te zien en goed om van te eten, en de boom des levens in het midden van de hof." Genesis 2: 8, 9. Hier te midden van de prachtige natuurtaferelen, onbezoedeld door de zonde, zouden onze stamhouders hun scholing ontvangen.

In Zijn belangstelling voor Zijn kinderen, leidde onze hemelse Vader persoonlijk hun opvoeding. Vaak kregen zij bezoek van Zijn boodschappers, de heilige engelen, en van hen ontvingen zij raad en onderricht. Vaak wanneer zij wandelden in de hof in de koelte van de dag, hoorden zij de stem van God en stonden zij met de Eeuwige persoonlijk in verbinding. Zijn gedachten te opzichte van hen waren "gedachten des vredes en niet des kwaads." Jeremia 29: 11. Elk onderdeel van Zijn plan was voor hun welzijn. — *Karaktervorming*, blz. 20, 21

Adam was omringd met alles wat zijn hart maar kon wensen. In alles was voorzien. Zonde, of tekenen van verval, waren in het heerlijke paradijs niet te vinden. Engelen van God gingen vrijuit en liefdevol met het heilige paar om. Ze zongen ongedwongen, vreugdevolle lofliederen voor hun Schepper. Vreedzame dieren speelden onschuldig rond Adam en Eva, en gehoorzaamden hun stem. Adam was een volmaakt man, het edelste werk van de Schepper. — *Het Bijbels Gezin*, blz. 21.

De engelen waarschuwden hen voor Satan en ook dat ze zich niet van elkaar moesten verwijderen terwijl zij werkten, omdat zij in aanraking zouden kunnen worden gebracht met deze gevallen vijand. De engelen drongen er eveneens bij hen op aan, dat zij de voorschriften, die God hun gegeven had nauwkeurig zouden nakomen, want alleen in volmaakte gehoorzaamheid waren zij veilig. Dan zou deze gevallen vijand geen macht over hen hebben. — *Eerste Geschriften*, blz. 140.

Zondag 27 september: De eerste school

Nadat de aarde met haar overvloedig dierlijk en plantaardig leven tot aanschijn was geroepen, werd de mens, het kroonstuk van de Schepper en degene voor wie deze prachtige aarde was geschapen, ten tonele gevoerd. Hij kreeg heerschappij over alles wat het oog kon zien; want "God zeide: laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat ze heersen over... de gehele aarde... En God schiep de mens naar zijn beeld; ... man en vrouw schiep Hij hen." Hier wordt duidelijk de oorsprong van het menselijk geslacht naar voren gebracht; en het goddelijk verslag is zo duidelijk, dat er geen plaats is voor misleidende gevolgtrekkingen. God schiep de mens naar zijn beeld. Hier is geen mysterie...

Als Gods vertegenwoordiger werd hij (Adam) geplaatst boven de lagere diersoorten, zij kunnen niet de soevereiniteit van God verstaan of erkennen, maar ze werden in staat gesteld de mens lief te hebben en te dienen. De Psalmist zegt: "Gij doet hem heersen over de werken uwer handen, alles hebt Gij onder zijn voeten gelegd... de dieren des velds en de vogelen des hemels... hetgeen de paden der zeeën doorkruist." Psalm 8:6-8. – *Patriarchen en Profeten, blz. 19, 20.*

Hoewel alles wat God had gemaakt in volmaakte schoonheid was, en er niets te wensen overbleef op de aarde die God had geschapen om Adam en Eva gelukkig te maken, openbaarde Hij Zijn grote liefde aan hen door speciaal voor hen een hof te maken. Een deel van hun tijd moest worden besteed aan het vreugdevol inrichten van de hof, en een deel aan het verwelkomen van engelen, het luisteren naar hun onderwijs en in blijde overdenking. Hun werk was niet vermoeiend, maar aangenaam en verkwikkend. Deze prachtige hof zou hun thuis zijn.

De Heere plaatste bomen van allerlei soorten voor nuttigheid en schoonheid in deze hof. Er waren bomen beladen met weelderig fruit, met een rijke geur, prachtig om te zien en heerlijk om te eten, door God ontworpen voor het heilige paar. Er waren de mooie wijnstokken, beladen met hun lading fruit, die recht op groeiden, heel anders dan alles wat de mens sinds de zondeval heeft gezien. De vruchten waren zeer groot en van verschillende kleuren; sommige bijna zwart, sommige paars, rood, roze en lichtgroen. Deze mooie en weelderige groei van de vruchten aan de takken van de wijnstok werden druiven genoemd. De takken sleepten niet over de grond, hoewel ze niet ondersteund werden door draden, maar door het gewicht van de vrucht werden ze naar beneden gebogen. Het was het plezierige werk van Adam en Eva om mooie bogen te maken van de takken van de wijnstok en ze te leiden, en zo woningen te vormen van de prachtige, levende bomen en bladeren van de natuur, beladen met geurige vruchten. — *The Story of Redemption, p. 21.*

Maandag 28 september: Een indringer

Toen Satan zich volkomen bewust werd, dat er geen mogelijkheid bestond ooit weer in Gods gunst hersteld te worden, begonnen zijn kwaadaardigheid en haat zich te vertonen. Hij beraadslaagde met zijn engelen en er werd een plan beraamd om door te gaan met het tegenwerken van Gods regering. Toen Adam en Eva in de heerlijke hof geplaatst werden, maakte Satan plannen hen te vernietigen. Het was niet mogelijk dit gelukkige mensenpaar van hun gelukzaligheid te beroven, zolang zij God gehoorzaam bleven. Satan kon zijn macht niet over hen uitoefenen, tenzij zij eerst aan God ongehoorzaam werden en zijn gunst verbeurden. Er moest dus het een of andere

plan beraamd worden, om hen tot ongehoorzaamheid te leiden, opdat zij Gods ontevredenheid over zich zouden brengen en onder de meer directe invloed van Satan en zijn engelen komen. Er werd besloten dat Satan een andere vorm zou aannemen en belangstelling zou tonen in de mens. Hij moest toespelingen maken, die twijfel zouden doen ontstaan aan Gods waarachtigheid en hen doen betwijfelen of God wel bedoelde wat Hij gezegd had. Verder moest hij hun nieuwsgierigheid opwekken en hen ertoe brengen door te willen dringen in de onnaspeurlijke plannen van God – dezelfde zonde, waar Satan zich schuldig aan had gemaakt – en hen te doen overleggen wat de reden mocht zijn voor het maken van bepalingen betreffende de boom der kennis. – *Eerste Geschriften, blz. 139*

De kennis waarvan God niet wilde dat onze oorspronkelijke ouders die zouden hebben, was een kennis van schuld. En toen zij de valse beweringen van Satan aanvaardden, werden ongehoorzaamheid en overtreding in onze wereld binnengebracht. Deze ongehoorzaamheid aan Gods uitdrukkelijke bevel, dit geloof van Satans leugen, opende de sluizen van smart voor de wereld. —*The Review and Herald*, April 5, 1898.

Satan had gerebelleerd in de hemel en aanhangers gekregen, die hem liefhadden en hem in zijn opstand gevolgd waren. Hij was gevallen en had anderen met zich doen vallen. En nu had hij de vrouw verleid God te wantrouwen, om navraag te doen naar Zijn wijsheid en te trachten in te dringen in Zijn alwijze plannen. Satan wist dat de vrouw niet alleen zou vallen. Adam werd door zijn liefde tot Eva ongehoorzaam aan het bevel van God en viel met haar. – *Eerste Geschriften, blz. 140*.

Eva dacht dat ze in staat was om te kiezen tussen goed en kwaad. De verleidelijke hoop om tot een hogere kennis te komen bracht haar ertoe te denken dat de slang haar bijzondere vriend was, die een grote interesse had in haar welzijn. Als ze haar man had opgezocht, en ze de woorden van de slang aan hun Maker hadden verteld, dan zouden ze onmiddellijk zijn verlost van zijn sluwe verleiding. . . .

Onze eerste ouders kozen ervoor om, zoals zij dachten, de woorden van een slang te geloven, maar hij had ze geen tekenen van zijn liefde gegeven. Hij had niets gedaan voor hun geluk en welzijn, terwijl God hen alles had gegeven wat goed was als voedsel en wat aangenaam was voor het oog. Overal waar hun ogen zich konden wenden was er overvloed en schoonheid; toch werd Eva door de slang misleid om te denken dat er iets was achtergehouden dat hen verstandig zou maken, zelfs als God. In plaats van te geloven en in God te vertrouwen, wantrouwde ze zijn goedheid en koesterde ze de woorden van Satan. —*Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 42, 43.

Dinsdag 29 september: De boodschap niet vatten

Satan begon zijn werk bij Eva om haar ongehoorzaam te laten worden. Allereerst handelde zij verkeerd door uit de nabijheid van haar man weg te gaan, en vervolgens door zich op te houden bij de verboden boom en dan door te luisteren naar de stem van de verleider en er zelfs aan te durven twijfelen wat God gezegd had: "Ten dag dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven." Zij dacht dat de Heer misschien niet precies gemeend had wat Hij gezegd had, en het wagende, strekte zij haar hand uit en nam de vrucht en at. De vrucht was een lust voor de ogen en aangenaam van smaak. Toen werd zij na-ijverig, omdat God van hen had weggehouden, wat wezenlijk

voor hun welzijn was en bood de vrucht aan haar man aan, hem daardoor verzoekende. Zij vertelde Adam al wat de slang gezegd had en drukte haar verwondering uit, dat deze kon spreken. – *Eerste Geschriften, blz. 140.*

Onze stamouders bezaten de mogelijkheid om te zondigen, hoewel ze onschuldig en heilig geschapen waren. God had hen tot vrije morele wezens gemaakt. In staat om de wijsheid en weldadigheid van zijn karakter, en de juistheid van zijn eisen te onderscheiden, en met volledige vrijheid gehoorzaam of ongehoorzaam te zijn. Ze zouden omgang hebben met God en met heilige engelen; maar alvorens ze voor eeuwig beveiligd zouden zijn, moest hun trouw op de proef worden gesteld. Reeds bij de schepping van de mens werd aan het toegeven aan eigen verlangens een halt toegeroepen, omdat hier de oorzaak lag van de val van Satan. De boom der kennis die in de nabijheid van de boom des levens stond in het midden van de hof, zou een toets van gehoorzaamheid, geloof en liefde van onze stamouders zijn, hoewel ze vrij waren te eten van elke andere boom, werd hun op straffe des doods verboden van deze oom te eten. Ook werden ze blootgesteld aan de verzoeken van Satan; maar als ze aan de verleiding weerstand zouden bieden, zouden ze tenslotte aan zijn macht onttrokken worden, om voor eeuwig Gods gunst te mogen smaken. – *Patriarchen en Profeten, blz. 23.*

Onze enige veiligheid is dat wij geen ruimte geven aan de duivel, want zijn suggesties en bedoelingen zijn er altijd op gericht om ons te verwonden en te verhinderen dat we op God vertrouwen. Hij verandert zichzelf in een zuivere engel, zodat hij, door zijn misleidende verzoeken, zijn krachten op zo'n manier kan inzetten, dat wij zijn listen niet meer kunnen onderscheiden. Hoe meer we toegeven, hoe krachtiger zijn bedrog over ons zal zijn. Het is onveilig om een discussie aan te gaan of met hem te onderhandelen. Bij elk voordeel dat we de vijand geven, zal hij meer eisen. Onze enige veiligheid is dat we de eerste aanzet tot aanmatiging resoluut van de hand wijzen. God heeft ons, door de verdiensten van Christus, voldoende kracht gegeven om Satan te weerstaan en meer dan overwinnaars te zijn. Weerstand is succes. " Weersta de duivel, en hij zal voor u vluchten." Weerstand moet vastberaden en standvastig zijn. We verliezen alles wat we winnen als we vandaag weerstand bieden, om morgen toe te geven. — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 482.*

Woensdag 30 september: Terugkrijgen wat verloren ging

Adam en Eva aten beiden van de vrucht en verkregen een kennis die ze, als ze God hadden gehoorzaamd, nooit zouden hebben gehad - een ervaring in ongehoorzaamheid en ontrouw aan God - de kennis dat ze naakt waren. Het gewaad van onschuld, een bedekking van God, dat hen omgaf, verdween en zij maakten in de plaats van dit hemelse gewaad vijgenbladeren als schorten. . . .

Als Adam en Eva nooit ongehoorzaam waren geweest aan hun Schepper, als ze op het pad van volmaakte rechtschapenheid waren gebleven, hadden ze God kunnen kennen en begrijpen. Maar toen ze naar de stem van de verleider luisterden en tegen God zondigden, ging het licht van het kleed van hemelse onschuld van hen weg; en door het wegdoen van het kleed van onschuld, trokken ze de duistere gewaden van onwetendheid van God om zich heen. ...

Als Adam en Eva nooit de verboden boom hadden aangeraakt, zou de Heer hen kennis hebben gegeven, kennis waarop geen vloek van de zonde rustte, kennis die hen eeuwige vreugde zou hebben gebracht. — *Conflict and Courage*, p. 17.

God heeft Zijn volk geroepen tot eer en deugd, en dit zal openbaar zijn in het leven van allen die oprecht met Hem verbonden zijn. Nadat ze deelgenoten van de hemelse gaven geworden zijn, moeten ze voortgaan tot volmaaktheid, bewaard door de kracht van God door het geloof. Het is Gods eer om Zijn deugd aan Zijn kinderen te schenken. Hij ziet gaarne dat mannen en vrouwen de hoogste maatstaf bereiken. En wanneer ze door geloof beslag leggen op de macht van Christus, als ze een beroep doen op Zijn nimmer falende beloften, en dezen aanvaarden als voor hen bedoeld; wanneer ze met die aandrang die God op prijs stelt, zoeken naar de macht van de Heilige Geest, zullen ze volmaakt in Hem zijn. — *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 386, 387.

Toen de aarde werd geschapen, was ze heilig en prachtig. God verklaarde het zeer goed. Elke bloem, elke struik, elke boom, beantwoordde het doel van zijn Schepper. Alles waar het oog op rustte was prachtig en vulde de geest met gedachten aan de liefde van God. Door de mens te verleiden tot zonde, hoopte Satan de stroom van goddelijke liefde die naar de mensheid stroomde te keren; maar in plaats daarvan zorgde zijn werk voor nieuwe en diepere openbaringen van Gods barmhartigheid en goedheid. — *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 87.

Niemand moet denken dat hij geen verdere kennis kan verwerven. De diepte van het menselijk intellect kan worden gemeten. De werken van menselijke schrijvers kunnen worden begrepen maar de levendigste verbeelding kan God niet ontdekken. Er is een oneindigheid aan alles wat wij kunnen doorvorsen. Wij hebben slechts een glimp van Gods heerlijkheid en van zijn oneindige kennis en wijsheid gezien. Wij hebben als het ware gewerkt aan de oppervlakte van de mijn, terwijl de rijke goudaders onder de oppervlakte liggen om de zoeker daarnaar te belonen. Wij moeten dieper afdalen in de mijn. De resultaten zullen heerlijke schatten zijn. Door een juist geloof zal de goddelijke kennis tot menselijke kennis worden. — *Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 60.

Donderdag 1 oktober: Zij die gezag verachten

Adam en Eva hebben de vreselijke gevolgen ondervonden van het niet gehoorzamen aan het uitdrukkelijke gebod van God. Misschien hebben ze wel gedacht: Dit is een zeer kleine zonde die nooit zal worden opgemerkt. Maar God behandelde de zaak als een vreselijk kwaad, en de ellende van hun overtreding zal eeuwig voelbaar zijn. In de tijd waarin we leven, worden zonden van een veel grotere omvang vaak begaan door hen die belijden dat ze Gods kinderen zijn. In het zakendoen worden onwaarheden uitgesproken en begaan door Gods volk dat Zijn afkeuring over hen brengt en een smaad over Zijn zaak. De minste afwijking van de waarachtigheid en rechtschapenheid is een overtreding van de wet van God. Het voortdurend toegeven aan de zonde maakt dat men gewend raakt aan een gewoonte van overtreding, maar doet niets af aan het ernstige karakter van de zonde. God heeft onveranderlijke principes vastgesteld, die Hij niet kan veranderen zonder een

verandering van zijn hele natuur. Als het woord van God trouw zou worden bestudeerd door allen die belijden de waarheid te geloven, zouden zij geen dwergen zijn in de geestelijke dingen. Degenen die de eisen van God in dit leven veronachtzamen, zouden Zijn gezag niet respecteren als ze in de hemel waren.— *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 311.

Trots en eerzucht waren de aanleiding voor Lucifer om zich te beklagen over de regering van God en te streven naar de omverwerping van de orde die in de hemel bestond. Sinds zijn val is het zijn doel om dezelfde geest van afgunst en ontevredenheid, dezelfde eerzucht, in de geesten van de mensen te brengen. Zo werkte hij aan de geesten van Korach, Dathan en Abiram, om hun verlangen naar zelfverheerlijking aan te wakkeren en jaloezie, wantrouwen en rebellie op te wekken. Satan zorgde ervoor dat ze God als hun leider verwierpen, door de mannen die God had aangesteld te verwerpen. Maar toen zij tegen Mozes en Aäron mopperden lasterden zij God en werden zij zo misleid, dat zij zichzelf rechtvaardig vonden en degenen, die hun zonden getrouw hadden berispt, als gedreven door Satan beschouwden. ...

Het is door zondige toegeeflijkheid dat de mensen Satan toegang geven tot hun geest, en ze gaan van het ene stadium van goddeloosheid naar het andere. De verwerping van het licht verduistert de geest en verhardt het hart, zodat het gemakkelijker voor hen is om de volgende stap in de zonde te zetten en nog helderder licht te verwerpen, totdat hun gewoontes van overtreding uiteindelijk blijvend worden. Zonde lijkt voor hen niet langer zondig. —*Conflict and Courage*, p. 108.

Liefde, de basis van de schepping en de verlossing, vormt de basis voor ware opvoeding. Dit wordt duidelijk in de wet die God als levensgids heeft gegeven... Hem liefhebben, de Oneindige, de Alwetende, met geheel uw kracht, verstand en hart – dat betekent ieder talent tot het uiterste toe ontwikkelen. Het betekent dat in heel ons wezen – lichaam, geest en ziel – het beeld van Christus hersteld moet worden...

In de hemel wilde Lucifer in macht en gezag de eerste zijn. Hij wilde God zijn, de heerschappij over de hemel hebben. En voor dit doel won hij vele engelen aan zijn zijde. Toen hij met dit opstandige leger uit de voorhoven van de hemel was geworpen, zette hij zijn werk van opstand en zelfzucht voort op aarde. Door hen tot genotzucht en eerzucht te verleiden, bewerkte satan de val van onze eerste voorouders. En vanaf dat tijdstip tot nu toe zijn het bevredigen van menselijke eerzucht en het toegeven aan zelfzuchtige verwachtingen en verlangens door de mensheid rampzalig gebleken. – *Christus Weerspiegelen*, blz. 52.

Vrijdag: Voor verdere studie

Van Jeruzalem tot Rome "Standvastig tot het einde", blz. 386-391
Selected Messages, "A Mystery," book 1, p. 249.

2. Het gezin

Sabbat 3 oktober

Christus vindt jullie kinderen zoveel waard, dat Hij Zijn leven voor hen gaf. Behandel ze als mensen die Jezus met Zijn bloed gekocht heeft. Voed ze geduldig en

krachtig voor Hem op. Leer ze liefdevol en geduldig discipline. Dan worden zij jullie vreugdekroon en schijnen als licht in de wereld. – *Het Bijbelse Gezin, blz. 228*

Jonge kinderen houden van gezelschap en kunnen zich zelden alleen vermaken. Ze hunkeren naar meelevens en tederheid. Ze denken dat moeder ook blij is met de dingen waar zij zich over verheugen. Ze vinden het heel natuurlijk om met hun vreugde en verdriet naar haar toe te komen. Moeder mag hun gevoelig hart niet pijn doen door onverschilligheid. Voor haar betekenen ze misschien niets, maar voor haar kinderen zijn ze belangrijk. Haar meelevens en goedkeuring zijn kostbaar. Een goedkeurende blik, een aanmoedigend woord, of een pluim zijn als zonneshijn voor hun hart. Het maakt vaak de hele dag gelukkig.

Ouders moeten hun kinderen aanmoedigen om hen in vertrouwen te nemen, het verdriet dat in hun hart is, en hun kleine dagelijkse ergernissen en moeilijkheden aan hen toe te vertrouwen.

Geef ze vriendelijk opdrachten en bind ze aan jullie hart. Kinderen leven in een kritieke fase. Er zijn invloeden rondom, die hen van jullie willen vervreemden. Die moeten jullie tegengaan. Leer hen om jullie in vertrouwen te nemen. Laat hen hun moeilijkheden en vreugden in jullie oor fluisteren. – *Het Bijbelse Gezin, blz. 155*

Liefde vloeit voort uit God. Het is een plant van hemelse groei, die niet kan leven en bloeien in het natuurlijke hart. Waar zij bestaat, is er waarheid en leven en kracht. Maar ze kan niet leven zonder daden, en wanneer ze wordt uitgeoefend, neemt ze toe en breidt ze uit. Het zal niet op kleine fouten letten en snel kleine vergissingen aanwijzen. Het zal overwinnen wanneer argumenten en veelheid woorden tevergeefs en nutteloos zullen blijken te zijn. De beste manier om het karakter te hervormen en het gedrag van uw gezin te beheersen is door middel van het principe van de liefde. Het is inderdaad een kracht en zal datgene bereiken wat noch geld, noch macht ooit kan.— *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 256.*

We mogen niet toegeven aan blinde genegenheid, maar ook niet aan overmatig streng zijn. Kinderen kunnen niet met geweld tot de Heer gebracht worden. Ze kunnen geleid, maar niet gedreven worden. "Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij", zegt Christus. Hij zegt niet: Mijn schapen horen Mijn stem en Ik dwing ze op het pad van de gehoorzaamheid. We moeten liefde tonen bij het leiden van kinderen. Nooit mogen ouders hun kinderen door hardheid en onredelijke, bovenmatige eisen pijn doen. Hardheid drijft zielen in het net van Satan.

Gezag en liefde samen maken het mogelijk de teugels van het gezin vast en vriendelijk in handen te houden. Een open oog, uitsluitend voor de heerlijkheid van God en voor wat onze kinderen Hem schuldig zijn, bewaart ons voor slapheid en voor het goedkeuren van kwaad. – *Het Bijbelse Gezin, blz. 252*

Zondag 4 oktober: Het eerste gezin

Ik spreek tot vaders en moeders: u kunt opvoeders zijn in uw gezinskerk; u kunt geestelijke zendingsvertegenwoordigers zijn. Laat vaders en moeders de noodzaak voelen om thuis zendelingen te zijn, de noodzaak om de huiselijke atmosfeer vrij te houden van de invloed van onvriendelijke en driftige taal, en de huiselijke school tot een plaats te maken waar engelen Gods kunnen binnenkomen om de pogingen die ondernomen worden te zegenen en tot een succes te maken.

Beschouw het gezinsinstituut als een trainingschool, als een voorbereiding voor de uitvoering van godsdienstige plichten. Uw kinderen moeten deel uitmaken van de kerk-capaciteit, en iedere geestkracht, iedere lichamelijke kracht moet op peil en actief voor de dienst van Christus gehouden worden. Zij moeten geleerd worden om de waarheid lief te hebben omdat het de waarheid is; zij moeten geheiligd worden door de waarheid, opdat zij staande zouden kunnen blijven in het grote onderzoek dat binnenkort plaats zal vinden om de geschiktheid van ieder te bepalen om de hogere school binnen te gaan en lid te worden van de koninklijke familie, een kind van de hemelse Koning. – *Hoe leid ik mijn kind, blz. 570.*

Geloof in het gezin bestaat uit het opvoeden en vermanen van kinderen in de Heer. Iedereen in het gezin moet gevoed worden door het onderwijs van Christus. Daarbij moet iedere belangstelling vastgehouden worden, zodat de satan niet kan misleiden en van Christus weg kan lokken. Dat is de maatstaf die elk gezin moet zien te bereiken. Men moet vastbesloten zijn niet te mislukken of ontmoedigd te raken. Als ouders ijverig en waakzaam aanwijzingen geven en hun kinderen opvoeden met alleen oog voor de eer van God, werken zij met God samen. En God werkt met hen mee in het redden van de kinderen, waarvoor Christus gestorven is

Het geven van geloofsonderricht betekent meer dan het geven van gewoon onderwijs. Het betekent dat je met de kinderen bidt en hen moet leren hoe ze tot Jezus kunnen gaan en Hem alles voorleggen wat ze nodig hebben. Het betekent dat je in je leven moet laten zien, dat Jezus alles voor je is, en dat Zijn liefde jou geduldig, vriendelijk, verdraagzaam maakt, en toch vastberaden in het instrueren van je kinderen, net als Abraham. – *Het Bijbelse Gezin, blz. 260*

Harten die vol zijn van de liefde van Christus, kunnen nooit ver uit elkaar raken. Geloven is liefhebben en in een christelijk gezin regeert de liefde. En die komt tot uitdrukking in woorden en daden, die attent en vriendelijk, teder en hoffelijk zijn.

Geloof binnen het gezin is noodzakelijk... Alleen daar waar Christus regeert kan er diepe waarachtige, onzelfzuchtige liefde bestaan. De ene ziel is dan met de andere verbonden, en die twee levens voegen zich harmonieus samen. Engelen van God zijn in zo'n huis te gast... De gedachten zijn steeds op God gericht. En de harten trekken toegewijd naar Hem.

In elk gezin waar Christus woont, heeft men tedere belangstelling en liefde voor elkaar... een liefde die diep en blijvend is. – *Het Bijbelse gezin, blz. 74.*

Maandag 5 oktober: De kinderjaren van Jezus

Het belang en de mogelijkheden van het huiselijk leven worden geïllustreerd in het leven van Jezus. Hij, die uit de hemel kwam om ons voorbeeld en onze leraar te zijn, bracht dertig jaar als lid van het huisgezin in Nazareth door. Over deze jaren is het bijbelverslag heel kort. Geen machtige wonderwerken trokken de aandacht van de menigte. Geen onstuimige mensenmenigte volgde Zijn voetstappen of luisterde naar Zijn woorden. Toch vervulde Hij al deze jaren Zijn goddelijke zending. Hij leefde als een van ons, deelde het huiselijk leven, onderwierp zich aan discipline, voldeed zijn plichten en droeg de lasten. In de beschermende zorg van het nederige huisgezin had Hij deel aan de ervaringen van de gewone man en Hij "nam toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen." Lukas 2: 52. – *De weg tot Gezondheid, blz. 291*

Het was voor de ouders van Jezus heel natuurlijk dat zij Hem als hun eigen kind beschouwden. Dagelijks was Hij bij hen, in veel opzichten was Hij net als andere kinderen en het was moeilijk te beseffen dat Hij Gods Zoon was. Ze liepen gevaar de zegen, die hun was gegeven in de aanwezigheid van de Verlosser der wereld, niet meer te waarderen. Het verdriet over hun scheiding met Hem en het zachte verwijt in zijn woorden was bedoeld om hen te doordringen van de heiligheid van wat hun was toevertrouwd.

In zijn antwoord aan zijn moeder liet Jezus voor de eerste maal zien dat Hij begreep in welke verhouding Hij tot God stand. Vóór zijn geboorte had de engel tot Maria gezegd: "Deze zal groot worden en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid." Lukas 1: 32, 33. Maria had deze woorden in haar hart bewaard, hoewel ze echter geloofde dat haar kind de Messias van Israël zou zijn, had ze toch zijn zending niet begrepen. Ze begreep ook nu zijn woorden niet, maar ze wist dat Hij geen aanspraak maakte op verwantschap met Jozef, en dat Hij gezegd had dat Hij de Zoon van God was. – *Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 57.*

Het leven van Christus werd gekenmerkt door eerbied en liefde voor zijn moeder. Maria geloofde van ganser harte dat het heilig kind dat ze gekregen had de lang beloofde Messias was, maar ze durfde haar geloof niet onder woorden te brengen. Gedurende heel zijn aardse leven had zij deel aan zijn lijden. Ze zag het verdriet dat Hij als kind en jongeman had onder beproevingen. Omdat ze vaak overtuigd was dat Hij gelijk had, bracht zij zich dikwijls in moeilijke omstandigheden. Ze zorgde voor de huisgenoten. De tedere zorg van de moeder over haar kinderen zag zij als van levensbelang voor de vorming van het karakter. – *Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 64,*

Dinsdag 6 oktober: Communicatie

De verplichtingen van de leraar zijn zwaarwegend en heilig, maar geen enkel deel van het werk is belangrijker dan de zorg voor de jeugd met tedere, liefdevolle aandacht, zodat ze het gevoel hebben dat we een vriend in hen hebben. Als u eenmaal hun vertrouwen hebt gekregen, kunt u hen leiden, sturen en gemakkelijk onderwijzen. De heilige motieven van onze christelijke principes moeten in ons leven worden gebracht. De verlossing van onze leerlingen is het belangrijkste wat de godvrezende leraar is toevertrouwd. Hij is de medewerker van Christus, en zijn bijzondere en vastberaden inspanning moet zijn om de zielen te redden van de verdoemenis en ze te winnen voor Jezus Christus. ... Als het hart brandt van de liefde van God, zal er zuivere genegenheid zijn, hetgeen onmisbaar is; er zal vurig worden gebeden en er zullen getrouwe waarschuwingen worden gegeven. Verwaarloos deze, en de zielen onder uw hoede komen in gevaar. Besteed minder tijd aan lange toespraken, of aan het verwerken van studies, en zorg voor deze vergeten plichten. — *Fundamentals of Christian Education, p. 116.*

De christen zal als een licht schijnen te midden van de morele duisternis van de wereld. Hij zal teder van hart zijn en rekening houden met de gevoelens van anderen. Het Woord van God draagt ons op om "bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven" te zijn, en het is de plicht van iedere christen om zichzelf te onderwerpen aan

de regels van de Bijbel, zodat hij "een arbeider kan zijn die zich niet hoeft te schamen". Het werk dat uit de handen komt van degenen die dit doen, zal net zo blijvend zijn als de eeuwigheid. Het zal niet worden vermengd met een zweem van zelfzucht en het zal geen slordig, onzorgvuldig werk zijn.

Tedere genegenheid moet altijd worden gekoesterd tussen man en vrouw, ouders en kinderen, broers en zussen. Elk onbezonnen woord moet worden nagelaten, en er mag zelfs geen schijn zijn van gebrek aan liefde voor elkaar. Het is de plicht van iedereen in het gezin om aangenaam te zijn, om vriendelijk te spreken.

Ontwikkel tederheid, genegenheid en liefde die tot uitdrukking komen in kleine attenties, in de spraak, in liefdevolle aandacht. — *Sons and Daughters of God*, p. 83.

Spraak is een van de grote gaven van God. Het is het middel waarmee de gedachten van het hart worden gecommuniceerd. Het is met de tong dat wij bidden en God loven. Met de tong kunnen we overtuigen en overreden. Met de tong troosten en zegenen we de gekwetste, gewonde ziel. Met de tong mogen we de wonderen van Gods genade kenbaar maken. ...

Bewaak het talent van de spraak goed, want het is een machtige kracht voor zowel het kwade als het goede. U kunt niet voorzichtig genoeg zijn met wat u zegt, want de woorden die u uitspreekt laten zien welke macht het hart beheerst. Als Christus daar regeert, zullen uw woorden de schoonheid, de zuiverheid en de geur openbaren van een karakter dat gevormd en gemaakt is naar Zijn wil. . . .

We kunnen alleen door Christus de overwinning behalen over de drang om overhaaste, onchristelijke woorden te spreken. Wanneer we in Zijn kracht weigeren om de suggesties van Satan uit te spreken, verwelkt en sterft de plant van bitterheid in ons hart. De Heilige Geest kan de tong maken tot een geur ten leven.

God wil dat we voor elkaar een hulp en kracht zijn. Hij wil dat we woorden van hoop en moed spreken. — *In Heavenly Places*, p. 174.

Woensdag 7 oktober: De rol van ouders

Vader is de priester en huisbewaarder van het gezin. Moeder is de onderwijzeres van de kleintjes vanaf hun babytijd, en de koningin van het huishouden, zij mag nooit geringschattend worden behandeld. Er mag tot haar nooit in het bijzijn van de kinderen onachtzaam, of onverschillig worden gesproken. Zij is hun onderwijzeres. In gedachte, woord en daad moet vader zijn christelijk geloof tonen, zodat zijn kinderen duidelijk kunnen zien dat hij weet wat het betekent om Christen te zijn. — *Christus Weerspiegelen*, blz. 179

Aaron was vooraanstaand in vroomheid en bruikbaarheid, maar hij liet na zijn gezin te tuchtigen. In plaats van de taak te vervullen om respect en eerbied van zijn zonen te eisen, stond hij hen toe hun neigingen te volgen. Hij tuchtigde hen niet in zelfverloochening, maar gaf toe aan hun wensen. Ze werden niet onderworpen om het ouderlijk gezag te respecteren en te eerbiedigen. De vader was de rechtmatige leidsman van zijn eigen gezin zolang hij leefde. Zijn gezag mocht niet ophouden, zelfs niet nadat zijn kinderen waren opgegroeid en een eigen gezin hadden. God zelf was de Koning van het volk, en Hij eiste gehoorzaamheid en eerbied van het volk. — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 293.

Zelfs vóór de geboorte van het kind moeten voorbereidingen worden getroffen, die het in staat stellen succesvol de strijd tegen het kwaad te voeren.

Deze verantwoordelijkheid rust speciaal op de moeder. Zij, door wiens levensbloed het kind gevoed wordt en het lichaamsgestel wordt opgebouwd, deelt ook de verstandelijke en geestelijke invloeden mee, die bijdragen aan de vorming van geest en karakter. Het was Jochebed, de Hebreeuwse moeder, sterk in geloof, die "niet bevreesd was voor het gebod van de koning," Hebréeën 11: 23, uit wie Mozes geboren werd, de bevrijder van Israël. Het was Hannah, de vrouw van gebed, zelfopoffering en hemelse inspiratie, die Samuël het leven gaf, het door de hemel opgevoede kind, de onomkoopbare richter, de stichter van de heilige scholen in Israël. Het was Elizabeth, de bloedverwante en geestverwante van Maria van Nazareth, die de moeder was van de heraut van de Verlosser. – *De Weg tot Gezondheid, blz. 309, 310.*

Het is de bijzondere taak van vaders en moeders om hun kinderen vriendelijk en met genegenheid te onderrichten. Zij moeten tonen dat zij als ouders degenen zijn die de touwtjes in handen hebben, om te leiden en niet door hun kinderen overheerst te worden. Zij moeten leren dat gehoorzaamheid van hen geëist wordt...

De kinderen hebben het nodig aanwijzingen te krijgen, geleid te worden op veilige paden, afgehouden te worden van het kwade, gewonnen te worden door vriendelijkheid en bevestigd te worden in het weldoen.

Vaders en moeders, u hebt een ernstig werk te doen. De eeuwige verlossing van uw kinderen hangt af van uw handelwijze. Hoe kunt u uw kinderen succesvol opvoeden? Niet door uitbranders, want die doen geen goed. Praat met uw kinderen alsof u vertrouwen hebt in hun intelligentie. Behandel hen vriendelijk, teder en liefhebbend. Vertel ze wat God van hen vraagt. Vertel ze dat God ze goed opgevoed wil zien en getraind om arbeiders met Hem te zijn. Wanneer u uw deel doet, kunt u erop vertrouwen dat de Here Zijn deel zal doen. – *Hoe Leid ik mijn Kind, blz. 37, 38.*

Donderdag, 8 oktober: Opdat we het niet vergeten

De Bijbel geeft duidelijke aanwijzingen met betrekking tot het belangrijke werk van de opvoeding van de kinderen... De ouders moeten zelf met God verbonden zijn; zij moeten Hem vrezen en Zijn wil kennen. Dan komt hun werk. "Gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat. Gij zult het ook tot een teken op uw hand binden en het zal u een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn, en gij zult ze schrijven op de deurposten van uw huis en aan uw poorten..."

Hier worden de plichten van ouders duidelijk naar voren gebracht. Het woord van God moet hun dagelijkse gids zijn. De instructies zijn van zodanige aard, dat ouders geen fouten hoeven te maken in de opvoeding van hun kinderen, maar het laat geen onverschilligheid of nalatigheid toe. De wet van God moet de kinderen worden bijgebracht als de grote morele maatstaf. Wanneer zij opstaan en wanneer zij gaan zitten, wanneer zij weggaan en wanneer zij binnenkomen, moet deze wet hun onderwezen worden als de grote leefregel, en zijn principes moeten verweven worden met al hun bezigheden. Ze moeten leren eerlijk, waarachtig, matig, spaarzaam en vlijtig te zijn, en God met het hele hart lief te hebben. Zo worden zij grootgebracht in de tucht en de vermaning des Heren. Zo worden hun voeten op het pad van plicht en veiligheid gezet. – *Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5, blz. 268, 269*

Hoe edeler het doel, hoe hoger de verstandelijke en geestelijke gaven, en hoe beter de lichamelijke krachten van de ouders, hoe beter de uitrusting is, die zij aan hun kinderen mee kunnen geven. Door te oefenen wat het beste in henzelf is, oefenen de ouders een invloed uit die de maatschappij vormt en toekomstige generaties verheft.

Vaders en moeders moeten hun verantwoordelijkheid begrijpen. De wereld is vol voetangels en klemmen voor de jeugd. Zeer velen worden aangetrokken door een leven van zelfzuchtig en zinnelijk genot. Ze kunnen de verborgen gevaren van het vreselijke einde aan het pad dat hen een weg van geluk toeschijnt, niet onderscheiden. Door toe te geven aan begeerten en hartstochten, wordt hun kracht verspild en miljoenen worden ongeschikt voor deze wereld en voor de toekomstige wereld. Ouders moeten bedenken dat hun kinderen deze verzoeken het hoofd moeten bieden. -*De Weg tot Gezondheid, blz. 309.*

De ouders zijn de eerste onderwijzers van hun kinderen, en door de lessen die zij geven, worden zij, evenals hun kinderen, onderwezen. ...

Houd Christus aan uw kinderen voor door liedjes te zingen tot Zijn eer, door Hem te zoeken in gebed en door voor te lezen uit Zijn Woord, zodat Hij voor hen een altijd aanwezige Gast zal lijken. Dan zullen ze Hem liefhebben en zo dicht bij Hem worden gebracht dat ze Zijn Geest zullen uitademen. Ze zullen een nieuwe relatie met elkaar voelen in Christus. —*In Heavenly Places, p. 209.*

Vrijdag 9 oktober: Voor verdere studie

Sons and Daughters of God, "In the Study of Nature," p. 135;
Karaktervorming, "Tucht," pp. 289–300.

3. De Wet als leraar

Sabbat 10 oktober

In de Bergrede die Christus uitsprak, worden licht en waarheid gegeven, en worden beginselen uiteengezet, die van toepassing zijn op alle omstandigheden van het leven, en op elke plicht die God eist van onze hand. Christus is gekomen om de wet, die Hij zelf van de berg Sinaï tijdens hun zwerftocht door de woestijn voor Zijn uitverkoren volk had afgekondigd, groot te maken en te verheerlijken. ...

Christus probeerde in al Zijn onderwijs de beginselen, die de grondslag vormen van Zijn hoge maatstaf van gerechtigheid, in het hoofd en het hart van zijn toehoorders in te prenten. Hij leerde hen, dat als zij Gods geboden wilden houden, liefde voor God en voor hun medemensen in hun dagelijks leven zichtbaar moest worden. Hij trachtte de liefde, die Hij zelf voor de mensheid voelde, in hun hart te leggen. Zo zaaide Hij het zaad van de waarheid, waarvan de vrucht een rijke oogst aan heiligheid en schoonheid van karakter zal opleveren. Deze heilige invloed zal niet alleen in de tijd verstrekkend zijn, maar de gevolgen zullen de gehele eeuwigheid door merkbaar zijn. Zij zal ons handelen heiligen, en overal waar ze aanwezig is, zal ze een reinigende invloed hebben. —*Christus weerspiegelen, 16 februari*

De wet werd in deze tijd niet alleen gesproken voor het welzijn van de Hebreëën. God eerde hen door ze te maken tot behoeders en bewaarders van Zijn wet, maar ze moesten deze bewaren als een heilig pand voor heel de wereld. De geboden van de Decaloog zijn van toepassing op alle mensen, en ze zijn gegeven tot onderricht en leiding van allen. Tien korte, veelomvattende en gezaghebbende geboden bevatten de plicht van de mens tot God en zijn medemens; en alle zijn ze gegrond op het grote grondbeginsel liefde. "Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf." Lucas 10:27; Deuteronomium 6:4,5; Leviticus 19:18. In de tien geboden worden deze beginselen meer in details naar voren gebracht, en van toepassing gebracht op de toestand en de omstandigheden van de mens. —*Patriarchen en profeten, H27: De wet aan Israel gegeven*

De Heiland, die afgebeeld werd in de typen en ceremoniën van de joodse wet, is dezelfde die in de evangeliën wordt geopenbaard. De wolken die Zijn goddelijke vorm hebben omgeven, zijn weggeweken; de nevel en de schaduwen zijn verdwenen; en Jezus, de Verlosser der wereld, wordt geopenbaard. Hij, die de wet verkondigde vanaf de Sinai en aan Mozes de voorschriften gaf van de ceremoniële wet, sprak ook de Bergrede. De grote beginselen van liefde tot God, die Hij toonde als de grondslag van de wet en de profeten, vormen slechts een herhaling van datgene wat Hij door Mozes tot het Hebreeuwse volk had gesproken: "Hoor, Israël: de Here is onze God; de Here is één! Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht." Deuteronomium 6:4,5 "Gij zult... uw naaste liefhebben als uzelf." Leviticus 19:18. In beide bedelingen is het dezelfde Leraar. Gods eisen zijn dezelfde. De beginselen van Zijn bestuur zijn onveranderd. Want bij Hem is "geen verandering of zweem van ommekeer." (Jacobus 1:17) —*Patriarchen en profeten, H32: De wet en de verbonden*

Zondag 11 oktober: God liefhebben en vrezen

Godsdienstleiders moeten meer aandacht schenken aan het onderrichten van mensen in de geschiedenissen en lessen van de Bijbel en in de waarschuwingen en geboden des Heren. Deze moeten in eenvoudige bewoordingen worden gebracht, zodat kinderen het kunnen begrijpen. Evangeliedienaars en ouders moeten ervoor zorgen dat de jongeren in de Schrift worden onderwezen.

Ouders kunnen en moeten de belangstelling van hun kinderen wekken voor de kennis van het heilige Boek. Maar als ze dit willen doen, moeten ze zelf er eerst belangstelling voor hebben. Ze moeten goed op de hoogte zijn met de leerstellingen, en, zoals God aan Israël gebod, daarover spreken in hun huis, bij hun zitten en opstaan, en als ze onderweg zijn. Deuteronomium 11:19. Zij die wensen dat hun kinderen God liefhebben en eerbiedigen, moeten spreken van Zijn goedheid, Zijn majesteit en macht, zoals deze geopenbaard worden in Zijn Woord en in Zijn scheppingswerk.

In elk hoofdstuk en elk vers in de Bijbel spreekt God tot de mens. Wij moeten die inzettingen als tekenen binden op onze handen en als voorhoofdsbanden tussen onze ogen. Als ze bestudeerd en gehoorzaamd worden, zullen ze Gods volk leiden, zoals de Israëlieten werden geleid door de wolkkolom bij dag en de vuurkolom bij nacht. —*Patriarchen en profeten, H46: De zegen en de vloek*

Ware eerbied voor God is het gevolg van een gevoel van zijn oneindige grootheid, en een besef van zijn tegenwoordigheid. Ieder hart zou door dit besef van de Ongeziene diep onder de indruk moeten zijn. Uur en plaats van gebed zijn geheiligd, omdat God aanwezig is. En als eerbied tot uiting komt in houding en gedrag, zal het gevoel van eerbied toenemen. "Heilig en geducht is zijn naam" (Psalm 111: 9) zegt de Psalmist. Wanneer engelen die naam uitspreken, bedekken ze hun gelaat. Met hoeveel eerbied moeten wij dan wel als gevallen en zondige mensen, die naam op onze lippen nemen! —*Profeten en koningen, H2: De tempel en zijn wijding*

God wil dat je de goddelijke aanwezigheid herkent. Zijn vrede en troost en genade en vreugde zullen de schaduw van de dood veranderen in een heldere ochtend en gezegende zonneshijn ... Een eerbiedige geest beseft dat het hart bewaard moet worden door de kracht van God. Dienende engelen openen de ogen van de geest en het hart om prachtige dingen te zien in de goddelijke wet, in de natuurlijke wereld en in de eeuwige dingen die door de Heilige Geest worden geopenbaard. —*My Life Today, p. 291.*

God heeft ons lief met een onuitsprekelijke liefde. En onze liefde voor Hem ontwaakt, wanneer wij iets begrijpen van de lengte, breedte, diepte en hoogte van deze liefde, die de kennis te boven gaat (Efeze 3:18–19). Door de openbaring van de aantrekkelijke liefelijkheid van Christus – door de kennis van Zijn liefde, die tegenover ons tot uitdrukking kwam toen wij nog zondaren waren – wordt het koppige hart gesmolten en onderworpen. En de zondaar wordt omgevormd en wordt tot kind van de hemel. God gebruikt geen dwangmaatregelen. Liefde is het middel wat Hij gebruikt om de zonde uit het hart te verdrijven. Daarmee verandert Hij trots in nederigheid en vijandschap en ongeloof in liefde en geloof....

De wet is slechts een afschrift van het karakter van God. Aanschouw in uw hemelse Vader een volmaakte openbaring van de principes, die het fundament van Zijn heerschappij vormen. —*Gedachten van de berg der zaligsprekingen, "Wees dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is" Mattheüs 5:48.*

Maandag 12 oktober: Een getuigenis tegen u

Tijdens de reis door de woestijn had de Here ruimschoots voorziening getroffen dat zijn kinderen de woorden van zijn wet zouden gedenken. Na hun vestiging in Kanaän moesten Gods geboden dagelijks in de gezinnen worden herhaald; ze moesten duidelijk op de deurposten en poorten en op gedenkstroken worden geschreven. Ze moesten op muziek worden gezet, en door jong en oud worden gezongen. Priesters moesten deze heilige geboden in het openbaar onderwijzen, en de vorsten van het land moesten er dagelijks hun studie van maken. "Overpeins het dag en nacht", had de Here aan Jozua over het boek der wet geboden, "opdat gij nauwgezet handelt overeenkomstig alles wat daarin geschreven is, want dan zult gij op uw wegen uw doel bereiken en zult gij voorspoedig zijn." (Joz. 1:8). —*Profeten en koningen, H38: Licht in het duister*

Wanneer het oordeel zal plaatsvinden en iedereen zal worden beoordeeld op basis van de dingen die in de boeken staan, zal het gezag van Gods wet in een geheel ander licht worden gezien dan dat waarin het nu door de christelijke wereld wordt beschouwd. Satan heeft hun ogen verblind en hun begrip verward, zoals hij Adam en

Eva verblindde en in de war bracht en hen tot overtreding leidde. De wet van Jehovah is groot, evenals de Auteur ervan groot is. Bij het oordeel zal het worden erkend als heilig, rechtvaardig en goed in al zijn vereisten. Degenen die deze wet overtreden, zullen merken dat ze een serieuze rekening moeten afleggen bij God; want zijn aanspraken zijn doorslaggevend. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 986.*

God verlangt op dit moment precies wat Hij van het heilige paar in Eden verlangde: volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn vereisten. Zijn wet blijft in alle tijdperken hetzelfde. De grote standaard van gerechtigheid die in het Oude Testament wordt gepresenteerd, wordt in het Nieuwe niet verlaagd. Het is niet het werk van het evangelie om de aanspraken van Gods heilige wet te verzwakken, maar om mensen op te voeden hoe ze de voorschriften ervan kunnen houden. ... Het geloof in Christus dat de ziel redt, is niet wat door velen wordt voorgesteld. "Geloof, geloof", is hun roep; "Geloof alleen in Christus, en u zult worden gered. Het is alles wat je hoeft te doen." Hoewel het ware geloof volledig op Christus vertrouwt voor redding, zal het leiden tot volmaakte overeenstemming met de wet van God. Geloof komt tot uiting in werken. En de apostel Johannes verklaart: "Hij die zegt: Ik ken hem, en hij onderhoudt zijn geboden niet, is een leugenaar. ...

Het is voor ons onmogelijk de wet van Jehovah te verhogen, tenzij we de gerechtigheid van Jezus Christus vastgrijpen. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1073.*

Dinsdag 13 oktober: Opdat het u goed gaat

Als mensen het pad willen bewandelen dat God voor hen heeft uitgestippeld, zullen ze een raadgever hebben wiens wijsheid alle menselijke wijsheid te boven gaat. Joshua was een wijs generaal, omdat God zijn gids was. Het eerste zwaard dat Jozua gebruikte was het zwaard van de Geest, het Woord van God.

Omdat de sterkste invloeden tegen zijn rechtschapenheidsbeginselen moesten worden uitgeoefend, beval de Heer hem in genade zich niet naar rechts of naar links af te wenden. Hij moest een cursus van de strengste integriteit volgen. ... Als er vóór Jozua geen gevaar was geweest, zou God hem niet keer op keer hebben opgedragen goede moed te hebben. Maar te midden van al zijn zorgen, had Jozua zijn God om hem te leiden. ...

Jozua, de bevelhebber van Israël, bestudeerde ijverig de boeken waarin Mozes getrouw de aanwijzingen had opgetekend die door God waren gegeven: - Zijn vereisten, terechtwijzingen en beperkingen - opdat hij niet zonder advies zou handelen. —*Conflict and Courage, p. 116*

Zoals de Bijbel twee wetten laat zien, de één onveranderlijk en eeuwig, de andere als hulpmiddel en tijdelijk, zijn er ook twee verbonden. Het verbond der genade werd voor het eerst met de mens gesloten in het paradijs, toen na de zondeval de belofte werd gegeven dat het zaad van de vrouw de kop van de slang zou verbrijzelen. Dit verbond biedt alle mensen vergiffenis en de hulp van Gods genade voor latere gehoorzaamheid door het geloof in Christus. Tevens beloofde het eeuwig leven op voorwaarde van trouw aan Gods wet. Op deze wijze hebben de aartsvaders de hoop der zaligheid ontvangen....

Hoewel dit verbond gemaakt is met Adam, en met Abraham vernieuwd werd, kon het eerst bij de dood van Christus bekrachtigd worden. Het had bestaan op grond van Gods belofte vanaf de tijd dat voor het eerst over het verlossingsplan gesproken was; door geloof was het aanvaard; toch werd het een nieuw verbond genoemd toen het door Christus bekrachtigd werd. Gods wet vormde de basis van dit verbond, dat bestond uit een schikking om de mensen opnieuw in harmonie te brengen met Gods wil, door hen daar te brengen waar ze aan Gods wet konden gehoorzamen. —*Patriarchen en profeten, H32: De wet en de verbonden*

We moeten ons standpunt innemen om de kracht en het gezag van Gods woord volledig te erkennen, ongeacht of het in overeenstemming is met onze vooropgezette meningen. We hebben een perfecte gids. De Heer heeft tot ons gesproken; en wat de gevolgen ook mogen zijn, we moeten zijn woord ontvangen en het in het dagelijks leven in praktijk brengen, anders zullen we onze eigen versie van onze plicht kiezen en precies het tegenovergestelde doen van wat onze hemelse Vader ons heeft opgedragen.

We zijn niet van onszelf, om te handelen zoals we willen. We zijn geroepen om vertegenwoordigers van Christus te zijn. We zijn gekocht met een prijs. Als de uitverkoren zoons en dochters van God moeten we gehoorzame kinderen zijn, handelen in overeenstemming met de beginselen van zijn karakter, zoals geopenbaard door zijn Zoon. —*Medical Ministry, pp. 255, 256.*

Woensdag 14 oktober: De moeiten en worstelingen van wetsbetrachters

Hizkia en zijn medewerkers stelden verschillende hervormingen in voor de opbouw van de geestelijke en tijdelijke belangen van het koninkrijk. "In geheel Juda" deed de koning "wat goed en recht en trouw was voor het aangezicht van de Here, zijn God. In al het werk, dat hij begon ... handelde hij met volle toewijding en was hij voorspoedig." (2 Kron. 31:20, 21). Hij vertrouwde op de Here, de God van Israël; ... week niet van Hem af en onderhield de geboden die de Here aan Mozes geboden had, De Here was met hem." (2 Kon. 18:5-7)

De regering van Hizkia werd gekenmerkt door een reeks opmerkelijke voorzienigheden, die aan de omringende volken openbaarden dat de God van Israël met zijn volk was. ...

Na de dagen van David was er geen koning geweest die zoveel had gedaan voor de herbouw van Gods koninkrijk in een tijd van afval en ontmoediging als Hizkia gedaan had. De stervende vorst had zijn God trouw gediend en het vertrouwen van het volk in de Here als hun Opperheer versterkt. —*Profeten en Koningen, H28+29: Hizkia en De gezanten uit Babel*

Jezus greep niet in om Zijn dienstknecht te bevrijden. Hij wist dat Johannes de proef zou doorstaan. De Heiland zou vol vreugde naar Johannes hebben willen komen om de somberheid van de kerker te verlichten door Zijn aanwezigheid. Maar Hij mocht Zich niet in handen van de vijanden geven en Zijn eigen werk in gevaar brengen. Gaarne zou Hij Zijn getrouwe dienstknecht bevrijd hebben. Maar ter wille van de duizenden die in de jaren daarna in de gevangenis zouden moeten sterven, moest Johannes de beker van het martelaarschap drinken. Wanneer de volgers van Jezus zouden wegwijnen in eenzame cellen, of door het zwaard zouden omkomen, of aan de martelpaal of op de brandstapel, ogenschijnlijk verlaten van God en de mensen,

welk een steun voor hun hart zou dan de gedachte zijn, dat Johannes de Doper, van wiens getrouwheid Christus Zelf getuigd had, een dergelijke ervaring had meegemaakt!

Het werd Satan toegestaan om het leven van Gods boodschapper hier op aarde te verkorten; maar het leven dat "is verborgen met Christus in God" (Col.3:3) kon de verwoester niet bereiken. Hij verheugde zich erover, dat hij smart over Christus had gebracht, maar hij was er niet in geslaagd Johannes te overwinnen. De dood zelf plaatste hem in feite voor altijd buiten het bereik van de verzoeking. In deze strijd openbaarde Satan zijn ware karakter. Voor de ogen van het toeschouwende heelal maakte hij zijn vijandschap tegen God en de mensen openbaar. —*Jezus, de wens der eeuwen, H22: Gevangenneming en dood van Johannes de Doper*

In het leven van iedereen komen van tijd tot tijd teleurstellingen en momenten van moedeloosheid, - dagen als verdriet ons deel is, en het moeilijk is te geloven dat God nog steeds zorgt voor zijn kinderen op aarde; dagen waarin de ziel wordt benauwd, tot de dood te verkiezen lijkt boven het leven. In zulke ogenblikken laten velen God los, en raken in de greep van twijfel en ongeloof.

Als we in zulke momenten met ons geestelijk oog de betekenis zouden kunnen onderscheiden van Gods zorg, zouden we zien hoe engelen ons trachten te beschermen voor onszelf, hoe ze trachten onze voet te plaatsen op een grondslag die vaster is dan de eeuwige bergen; en nieuw geloof, nieuw leven zou opdagen. —*Profeten en Koningen, H12: Van Jizreël naar Horeb*

Donderdag 15 oktober: Jezus, ons Voorbeeld

"Indien iemand achter mij wil komen", zei Christus, "laat hij zichzelf verloochenen, dagelijks zijn kruis opnemen en mij volgen" (Lucas 9:23). Dit is het bewijs van discipelschap. Als kerkleden daders van het Woord zouden zijn, zoals ze plechtig beloofden te zullen zijn toen ze de doop ontvingen, zouden ze hun broeders liefhebben en voortdurend zoeken naar eenheid en harmonie.

Degenen die in Christus geloven en nederig met Hem wandelen, ... die kijken om te zien wat ze kunnen doen om de zielen van anderen te helpen, te zegenen en te versterken, ze werken samen met de engelen die hen dienen die erfgenamen van het heil zullen zijn. Jezus schenkt hun genade, wijsheid en gerechtigheid, waardoor ze een zegen zijn voor iedereen met wie ze in contact komen. Hoe nederiger ze naar hun eigen mening zijn, hoe meer zegeningen ze van God ontvangen, want ontvangen verhoogt hen niet. Ze maken een juist gebruik van hun zegeningen, die ze ontvangen om te geven. —*This Day With God, p. 356*

Christus kwam naar onze wereld en woonde in het huis van een boer. Hij droeg de beste kleren die zijn ouders konden bieden, maar het waren de nederige kledingstukken van de boeren. Hij liep de ruige paden en beklom de steile hellingen en bergen. Toen Hij door de straten liep, was Hij kennelijk alleen, want menselijke ogen zagen Zijn hemelse dienaren niet. Hij leerde het vak van timmerman, opdat Hij alle eerlijke arbeid als eerbaar en veredelend zou kunnen bestempelen voor allen die met het oog alleen op de eer van God gericht zijn.

Christus, de Heer van de hele aarde, was een nederige ambachtsman. Hij werd niet herkend, verwaarloosd en veracht. Maar Hij bekleedde Zijn opdracht en had het gezag van de hoogste macht, de Soeverein van de hemel. Engelen waren Zijn dienaren,

want Christus deed net zo goed het werk van Zijn Vader als Hij als timmerman op de bank zwoegde, als toen Hij wonderen verrichtte voor de menigte. ... Zijn werk moest beginnen met het toewijden van het nederige beroep van de ambachtslieden die hebben gezwoegd voor hun dagelijks brood. Als Christus Zijn leven tussen de groten en de rijken had doorstaan, zou de wereld van de zwoegenden beroofd zijn van de inspiratie die de Heer van plan was te hebben. —*The Upward Look*, p. 67.

Denk, in plaats van aan ontmoedigen, aan de kracht waarop u in Christus' naam beslag kunt leggen. Geef uw fantasie greep op de ongeziene dingen. Richt uw gedachten op de bewijzen van de grote liefde van God voor u. Het geloof kan beproevingen doorstaan, verzoeken weerstaan en u staande houden onder teleurstellingen. Jezus leeft als uw Middelaar. Alles wat Hij door Zijn tussenkomst zeker stelt, is het onze. Denkt u niet dat Christus diegenen die geheel voor Hem leven op prijs stelt? Denkt u niet dat Hij degenen opzoekt die, zoals Johannes in de gevangenis, voor zijn zaak in harde en beproevende omstandigheden zijn? God zal niet toelaten dat één van Zijn trouwe werkers alleen gelaten wordt om tegen grote onmacht te worstelen en overwonnen te worden. Hij bewaart als een kostbaar juweel iedereen wiens leven met Christus in Hem geborgen is. Van zo iemand zegt Hij: "Ik zal u tot een zegelring maken, want u heb Ik uitverkoren." (Haggai 2:23). —*De weg tot gezondheid, H41: In contact met anderen*

Vrijdag 16 oktober: Voor verdere bestudering

Lift Him Up, "Compare Scripture With Scripture," p. 114;
The Upward Look, "Educate Yourself to Believe," p. 376.

4. "De ogen van de Heer": Het Bijbelse wereldbeeld

Sabbatmiddag, 17 oktober

De erfenis die God beloofd heeft aan Zijn volk, is niet van deze wereld. Abraham bezat geen grondgebied, zelfs geen voet. Handelingen 7:5) Hij bezat vele goederen, en gebruikte deze tot eer van God en tot voordeel van zijn medemens; maar hij beschouwde deze wereld niet als zijn tehuis. De Here had hem geroepen om zijn afgodische vaderland de rug toe te keren, met de belofte dat het land Kanaan hem tot een eeuwig bezit gegeven zou worden; toch ontving noch hij, noch zijn zoon en kleinzoon dit land. Toen Abraham uitzag naar een begraafplaats voor zijn dode, moest hij deze kopen van de Kanaanieten. Zijn enige bezit in het land der belofte was deze grafspelonk te Machpela.

Maar Gods Woord had niet gefaald. ... Het kan lijken dat de vervulling van Gods beloften lang wordt uitgesteld - want bij de Here is één dag als duizend jaar, en duizend jaar als één dag (2 Petrus 3:8); het kan lijken dat de vervulling uitblijft; maar op de bepaalde tijd zal het zeker komen, het zal niet uitgesteld worden. (Habakuk 2:3) — *Patriarchen en Profeten*, p. 133; *Patriarchs and Prophets*, p. 169.

Laat uw ziel opgaan in het mediteren over de heerlijke waarheden die in het Woord van God staan, en u zult niet constant hunkeren naar iets dat je niet hebt. U zult goedkope, ijdele gedachten verachten. U zult altijd proberen te voldoen aan de verheven standaard van deugd en heiligheid die je in het evangelie wordt

voorgehouden. U zult hogere verworvenheden zoeken in het goddelijke leven. Converseer met God door middel van Zijn Woord. Door na te denken over het verheven ideaal dat Hij je heeft voorgehouden, word je verhoogd in een zuivere en heilige atmosfeer, zelfs de aanwezigheid van God. Als je hier blijft, gaat er een licht van je uit dat iedereen straalt die met jou verbonden is. — *In Heavenly Places*, p. 161.

Zijn geboden en genade zijn aangepast aan onze behoeften, en zonder deze kunnen we niet worden gered, doen wat we kunnen. Acceptabele gehoorzaamheid die Hij nodig heeft. Het aanbieden van goederen of enige dienst wordt niet geaccepteerd zonder het hart. De wil moet onderworpen worden. De Heer eist van u een grotere toewijding aan Hem en een grotere scheiding van de geest en invloed van de wereld. 'Maar u bent een uitverkoren generatie, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een bijzonder volk; opdat gij de lof van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen, in Zijn wonderbaar licht zou tonen. ' Christus heeft je geroepen om Zijn volgeling te zijn, om Zijn leven van zelfopoffering en zelfverloochening na te volgen, om geïnteresseerd te zijn in het grote werk van de verlossing van het gevallen ras. ... Christus is jouw patroon. Dat waar je een tekort aan hebt, is liefde. Dit pure en heilige principe onderscheidt het karakter en het gedrag van Christenen van die van wereldlingen. Goddelijke liefde heeft een krachtige, zuiverende invloed. Het is alleen te vinden in hernieuwde harten en stroomt van nature naar hun medemensen. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 169.

Zondag, 18 oktober: "De ogen van de Heer"

'De dwaas heeft in zijn hart gezegd: Er is geen God.' De machtigste intellectuelen op aarde kunnen God niet bevatten. Als hij zich überhaupt aan mensen openbaart, is dat door zichzelf in mysterie te verbergen. Zijn manieren zijn achterhaald. Mannen moeten altijd zoeken, altijd leren; en toch is er een oneindigheid daarbuiten. Zouden ze de doeleinden, wijsheid, liefde en karakter van God volledig kunnen begrijpen, dan zouden ze niet in Hem als een oneindig wezen geloven en Hem de belangen van hun ziel toevertrouwen. Als ze Hem konden doorgronden, zou hij niet langer oppermachtig zijn.

Er zijn mannen die denken dat ze geweldige ontdekkingen hebben gedaan in de wetenschap. [Maar] het wetenschappelijk onderzoek waaraan deze mannen zich hebben overgegeven, is voor hen een strik gebleken. Het heeft hun geest vertroebeld en ze zijn in scepsis terechtgekomen. ... Ze hebben hun menselijke wijsheid verheven in tegenstelling tot de wijsheid van de grote en machtige God, en hebben het gewaagd om met Hem in discussie te gaan. Het woord van inspiratie noemt deze mannen 'dwazen'. — *Selected Messages*, book 3, p. 306.

Als we een belofte hebben die zo rijk en zo vol is als [Johannes 3: 14-19]. Vraag ik: 'Welk excuus heeft iemand van ons voor ongelof? Welk excuus heb je om te zeggen: "Ik denk niet dat de Heer mijn gebed hoort; Ik wou dat ik kon geloven dat ik een Christen was, of ik wou dat ik het bewijs kon hebben dat ik een kind van God was"? Gevoelens zijn erg veranderlijk, maar hier zijn de kostbare woorden van het eeuwige leven.

Wat is bewijs? Is het een gevoel van vlucht? Is het een emotie van het hart die je het bewijs geeft dat je een kind van God bent? Maar hier is het kostbare woord van

eeuwig leven en het geeft ons de zekerheid dat we de hoop die ons in het Evangelie is gesteld, kunnen vasthouden door levend geloof. — *This Day With God*, p. 223.

Iedereen, die weet heeft van de diepe armoede waarin zijn ziel verkeert – die beseft, dat zij in zichzelf niets goeds hebben – kan gerechtigheid en kracht vinden door naar Jezus te kijken. Hij zegt: "Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent." (Mattheüs 11: 28) Hij vraagt van u, om uw armoede in te wisselen voor de rijkdom van Zijn genade. Wij zijn Gods liefde niet waardig. Maar Christus, onze Borg, is waardig. En Hij is overvloedig bij machte, om iedereen te behouden, die tot Hem komt. Wat er in het verleden ook in uw leven is gebeurd. Hoe ontmoedigend uw huidige omstandigheden ook zijn: Als u tot Jezus komt precies zoals u bent – zwak, hulpeloos en wanhopig – dan zal onze barmhartige Heiland u tegemoetkomen, ook al bent u heel ver van Hem weg. Hij zal Zijn liefdevolle armen, en Zijn mantel van de gerechtigheid, om u heen slaan. Hij biedt ons aan de Vader aan, gekleed in het witte gewaad van Zijn eigen karakter. Hij pleit voor ons bij de Vader, en zegt: Ik heb de plaats van deze zondaar ingenomen. Kijk niet naar dit afgedwaalde kind, maar kijk naar Mij. Als de satan onze ziel luidkeels aanklaagt, ons beschuldigt dat wij zondig zijn, en ons als zijn prooi opeist – dan pleit het bloed van Christus met nog grotere kracht. — *Gedachten van de berg der Zaligsprekingen*, p. 13; - *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 8.

Maandag, 19 oktober: Leibniz's Vraag

Alleen in Gods Woord vinden we een authentiek scheppingsverslag. ... Alleen in dit Woord kunnen we een geschiedenis van ons ras vinden die niet bezoedeld is door menselijke vooroordelen of menselijke trots. . . Hier kunnen we gemeenschap hebben met patriarchen en profeten en luisteren naar de stem van de Eeuwige terwijl Hij met mensen spreekt. Hier zien we de Majesteit van de Hemel, terwijl Hij Zich vernederde om onze plaatsvervanger en borg te worden, om in Zijn eentje de krachten van de duisternis het hoofd te bieden en de overwinning voor ons te behalen. Een eerbiedige beschouwing van dergelijke thema's kan het hart niet verzachten, zuiveren en veredelen en tegelijkertijd de geest inspireren met nieuwe kracht en vitaliteit. — *My Life Today*, p. 107.

Men is er steeds op uit het scheppingswerk te verklaren aan de hand van natuurlijke oorzaken; en menselijke redeneringen, in strijd met de duidelijke uitspraken van Gods Woord, worden zelfs door belijdende christenen aanvaard. Velen kanten zich tegen het onderzoek van de profetieën, vooral die van Daniël en De Openbaring, met als reden, dat ze te duister zijn om begrepen te kunnen worden; toch aanvaardden dezelfde personen gretig de veronderstellingen van geologen, in tegenspraak met het Mozaïsch verslag. Als echter datgene wat God geopenbaard heeft, zo moeilijk te verstaan is, hoe onlogisch is het dan om wel geloof te hechten aan veronderstellingen waaromtrent Hij niets heeft bekendgemaakt! "De verborgen dingen zijn voor de Here onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen voor altijd." (Deuteronomium 29:29) God heeft nooit verklaard hoe Hij het scheppingswerk heeft volbracht; het menselijk vernuft kan de geheimen van de Allerhoogste niet doorgronden. Zijn scheppingsmacht is even onbegrijpelijk als Zijn bestaan. — *Patriarchen en Profeten*, p. 82-83; *Patriarchs and Prophets*, p. 113.

God heeft in de ontdekkingen van wetenschap en kunst een stroom van licht op de wereld laten stromen; maar wanneer naar het schijnt wetenschappelijke wetenschappers vanuit louter menselijk oogpunt over deze onderwerpen redeneren, zullen ze zeker een fout maken. Als de grootste geesten zich niet laten leiden door het woord van God, raken ze verbijsterd in hun pogingen om de relaties tussen wetenschap en openbaring te onderzoeken. De Schepper en Zijn werken gaan hun begrip te boven; en omdat deze niet kunnen worden verklaard door natuurwetten, wordt de bijbelse geschiedenis onbetrouwbaar verklaard. Degenen die de betrouwbaarheid van de Bijbel in twijfel trekken, hebben hun anker laten gaan en worden achtergelaten op de rotsen van ontrouw. Wanneer ze merken dat ze niet in staat zijn om de Schepper en Zijn werken te meten aan de hand van hun eigen onvolmaakte kennis van de wetenschap, stellen ze het bestaan van God ter discussie en kennen ze de natuur oneindige kracht toe. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, pp. 257, 258.

Dinsdag, 20 oktober: Het Bijbelse Wereldbeeld

God Zelf kijkt naar de boog in de wolken en herinnert zich Zijn eeuwig verbond tussen Hem en de mens. ... De boog vertegenwoordigt de liefde van Christus die de aarde omcirkelt en reikt tot de hoogste hemelen, de mensen met God verbindt en de aarde met de hemel verbindt. ... Hij kijkt ernaar. Hij herinnert zich de kinderen van de aarde, aan wie het werd gegeven. Hun verdrukkingen, gevaren en beproevingen zijn niet voor Hem verborgen. We mogen ons verheugen in hoop, want de boog van Gods verbond is over ons heen. Hij zal de kinderen van Zijn zorg nooit vergeten. — *Our High Calling*, p. 314.

Nu ziet het oog van de Heiland in de toekomst; Hij ziet de uitgetrekte gebieden waarin na Zijn dood de discipelen getuigen voor Hem zullen zijn. Zijn profetische blik ziet de ervaringen van Zijn dienstknechten door de eeuwen heen, totdat Hij zal komen voor de tweede maal. Hij toont Zijn volgelingen de worstelingen die hen te wachten staan. Hij openbaart de aard en de methode van de strijd. Hij stelt hun de gevaren die zij zullen ontmoeten en de zelfverloochening die vereist zal worden, voor ogen. Hij wil, dat zij de kosten berekenen, opdat zij niet onverhoeds door de vijand overvallen zullen worden. Hun strijd zal niet zijn tegen vlees en bloed, maar "tegen de, overheden, tegen de machten tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten." (Ef.6:12) Zij moeten strijden met bovennatuurlijke machten, maar zij zijn verzekerd van bovennatuurlijke hulp. Alle hemelse wezens bevinden zich in dit leger. En meer dan engelen zijn in de gelederen. De Heilige Geest, de Vertegenwoordiger van de Aanvoerder van het leger des Heren, daalt neer om de strijd te leiden, ... De kracht van de Almachtige wordt te hulp geroepen ten gunste van hen die op God vertrouwen. — *Jezus, De Wens Der Eeuwen*, p. 286; — *The Desire of Ages*, p. 352.

Door zijn macht en liegende wonderen, scheurt Satan het fundament van de hoop van de Christen weg en dooft de zon die de smalle weg naar de hemel verlicht. Hij laat de wereld geloven dat de Bijbel ongeïnspireerd is, niet beter dan een verhalenboek, terwijl hij iets voorhoudt om zijn plaats in te nemen; namelijk spirituele manifestaties. ... Het boek dat hem en zijn volgelingen moet beoordelen, legt hij terug in de schaduw, precies waar hij het wil. De Heiland van de wereld die hij maakt, is niet

meer dan een gewone man; en terwijl de Romeinse bewaker die naar het graf van Jezus keek, het leugenachtige verslag verspreidde dat de overpriesters en ouderlingen in hun mond stopten, zo zullen de arme, misleide volgelingen van deze zogenaamde spirituele manifestaties zich herhalen en proberen te laten lijken dat er niets wonderbaarlijks is over de geboorte, dood en opstanding van onze Heiland. ... Zo wordt de wereld in de val gelokt en gesust tot een gevoel van veiligheid, om hun vreselijke bedrog niet te ontdekken totdat de zeven laatste plagen zullen worden uitgestort. Satan lacht als hij ziet dat zijn plan zo goed slaagt en de hele wereld in de val wordt gelokt. — *Early Writings*, p. 265

Woensdag, 21 oktober: Aanbid de Verlosser

Eén is er gekomen van de hemelse hoven om God in menselijke vorm te vertegenwoordigen. De Zoon van God werd mens gemaakt en woonde onder ons. 'In Hem was het leven; en het leven was het licht van mensen. En het licht schijnt in duisternis; en de duisternis begreep het niet ... Dat was het ware Licht, dat ieder mens verlicht die in de wereld komt. Hij was in de wereld en de wereld werd door Hem gemaakt en de wereld kende Hem niet. Hij kwam tot de zijne en de zijne ontving hem niet. Maar velen die Hem ontvingen, aan hen gaf Hij de macht om de zonen van God te worden.' - *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 365.

De Majesteit van de hemel werd niet onderscheiden in de vermomming van de mensheid. Hij was de door God gezonden goddelijke Leraar, de glorieuze schat die aan de mensheid werd gegeven. Hij was eerlijker dan de mensenzonen, maar Zijn weergaloze glorie was verborgen onder een dekmantel van armoede en lijden. Hij versluisde Zijn glorie zodat goddelijkheid de mensheid zou kunnen raken, en de schat van enorme waarde werd niet door de mensheid onderscheiden. 'Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond' (Johannes 1:14). De schat zit inderdaad verborgen onder het kleed van de mensheid. Christus is de ondoorgrondelijke rijkdom en wie Christus vindt, vindt de hemel. De menselijke tussenpersoon die naar Jezus kijkt, die door geloof in Zijn weergaloze charmes verblijft, vindt de eeuwige schat. — *That I May Know Him*, p. 58.

Het moet een vreugde zijn om de Heer te vereren en om deel te hebben aan Zijn werk. God wil niet dat Zijn kinderen, voor wie een grote redding is bereid, handelen, alsof Hij een harde, veeleisende slavendrijver is. Hij is hun beste Vriend, en als zij Hem dienen, wil Hij bij hen zijn, hen zegenen en troosten, en hun harten met vreugde en liefde vullen. De Heer wil dat Zijn kinderen moed ontvangen, wanneer zij Hem dienen en dat zij meer vreugde dan moeilijkheden ondervinden bij het doen van Zijn werk. Hij wil dat zij, die Hem komen aanbidden, kostbare gedachten over Zijn zorg en liefde met zich meenemen, en dat zij vreugde ontvangen bij alle dagelijkse beslommeringen van het leven, en dat zij de genade mogen ondervinden om eerlijk en trouw te zijn in alle opzichten. We moeten ons verzamelen rond het kruis. Christus, en Die gekruisigd, behoort het onderwerp te zijn van onze overdenking, van onze gesprekken, van onze gevoelens en van onze grootste vreugde. We moeten elke zegen, die we van God ontvangen, in gedachten houden, en als we beseffen hoe groot Zijn liefde is, moeten we bereid zijn om alles over te laten in de hand, die voor ons aan het kruis gespijkerd werd. Op vleugels van lofprijzing kan onze geest opstijgen naar de hemel. Hierboven wordt God geëerd door zang en muziek. Wanneer

wij onze dank uiten, benaderen wij de eredienst van de hemelse légerscharen. „Wie lof offert, eert Mij". (Psalm 50:23). Laat ons met eerbiedige vreugde tot onze Schepper gaan, met „loflied en geklank van gezang" (Jesaja 51:3) — *Schreden Naar Christus*“, p. 103 *Steps to Christ*, pp. 103, 104.

Donderdag, 22oktober: De Wet van God

God heeft niemand toegestaan Zijn eisen los te laten. Hij had aan Israël gezegd: "Gij zult geenszins doen Ieder geheel naar zijn eigen goeddunken"; maar gij zult doen "wat goed en recht is in de ogen van de Here, uw God." Deuteronomium 12:8,28 Als we bepalen welke weg we zullen volgen, moeten we niet vragen of er kwaad in schuilt deze weg te gaan, maar of het in overeenstemming is met Gods wil. "Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood." Spreuken 14:12. – *Patriarchen en Profeten*, p. 549; *Patriarchs and Prophets*, p. 634.

Het heilsplan combineert de heilige invloeden van het licht van vroeger en nu. Deze invloeden zijn met elkaar verbonden door de gouden ketting van liefdevolle gehoorzaamheid. Christus door geloof ontvangen en buigen in onderwerping aan Gods wil, vormt mannen en vrouwen, zonen en dochters van God. Door de macht die de Heiland alleen kan geven, worden ze lid van de koninklijke familie, erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus. God met heel het hart liefhebben, deelhebben aan Christus in Zijn vernedering en lijden, betekent meer dan velen begrijpen. De verzoening van Christus is de grote centrale waarheid waar rond alle waarheden die betrekking hebben op het grote verlossingswerk zich bevinden. De geest van de mens moet opgaan in de geest van Christus. Deze eenheid heiligt het begrip en geeft de gedachten helderheid en kracht. — *Lift Him Up*, p. 229

Hij Die de mens geschapen heeft, heeft ook voorzien in de ontwikkeling van lichaam, ziel en geest. Daarom is werkelijk succes in opvoeding afhankelijk van de trouw waarmee de plannen van de Schepper worden uitgevoerd. Het ware doel van de opvoeding is om het beeld van God in de ziel te herstellen. In den beginne schiep God de mens naar Zijn beeld. Hij schonk hem edele eigenschappen. Zijn geest was evenredig ontwikkeld, en de vermogens van zijn wezen waren harmonieus gevormd. De zonde heeft het beeld van God in de mens mismaakt en haast uitgewist. Om dit beeld weer te herstellen, werd het verlossingsplan gemaakt en de mens een proeftijd toegestaan. Het grote levensdoel is, de mens terug te leiden naar de volmaaktheid waarin hij was geschapen - en aan dit doel is al het andere ondergeschikt. Het is de taak van ouders en leraars om bij de opvoeding van de jeugd samen te werken met God; en door dit te doen zijn ze 'Gods medewerkers'. 1 Corintiërs 3:9 ... Elke eigenschap, elk vermogen waarmee de Schepper ons heeft toegerust, moet gebruik worden tot Zijn eer en tot het welzijn van onze medemensen. Hierin wordt de zuiverste, edelste vreugde gevonden. – *Patriarchen en Profeten*, p. 518; *Patriarchs and Prophets*, p. 595.

Vrijdag, 23 oktober: Voor verdere lezing

In Heavenly Places, "The Battle for a Spiritual Mind," p. 160;
The Great Controversy, "God's Law Immutable," pp. 437, 438.

5. Jezus als de Meester-Leraar

Sabbatmiddag, 24 oktober

Van de dagen der eeuwigheid was de Here Jezus Christus één met de Vader; Hij was "het beeld Gods", het beeld van Zijn grootheid en majesteit, "de afstraling Zijner heerlijkheid". Om deze heerlijkheid ten toon te spreiden, kwam Hij naar onze aarde. Hij kwam naar deze door de zonde verduisterde aarde om het licht van Gods liefde te openbaren om "God met ons" te zijn. Daarom was van Hem geprofeteerd: "Men zal Hem de naam Immanuel geven".

Door onder ons te komen wonen, zou Jezus aan mensen en engelen God openbaren. Hij was het Woord van God Gods uitgesproken gedachte. In Zijn gebed voor de discipelen zegt Hij: "Ik heb Uw naam geopenbaard aan de mensen", "barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw", "opdat de liefde waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen". Maar deze openbaring werd niet alleen voor Zijn kinderen op deze aarde gegeven. Onze kleine wereld is het leerboek van het heelal. Gods heerlijke plan van genade, het geheim van de verlossende liefde, is het onderwerp waarin "engelen begeren een blik te slaan", en dat zij tot in alle eeuwigheid zullen bestuderen. – *Wens der Eeuwen*, p. 11; — *The Desire of Ages*, p. 19

In alles wat Hij deed, werkte Christus samen met Zijn Vader. Steeds had Hij ervoor gezorgd, duidelijk te doen uitkomen, dat Hij niet in eigen kracht werkte; door geloof en gebed verichtte Hij Zijn wonderen. Christus verlangde, dat allen Zijn verhouding tot Zijn Vader zouden kennen. "Vader", zei Hij, "Ik dank U, dat Gij Mij verhoord hebt. Zelf wist Ik, dat Gij Mij altijd verhoort, maar ter wille van de schare die rondom Mij staat, heb Ik gesproken, opdat zij geloven dat Gij Mij gezonden hebt." (Joh.11:41,42). Nu zouden de discipelen en het volk het meest overtuigende bewijs ontvangen omtrent de verhouding die er bestond tussen Christus en God. Er zou hun worden getoond, dat de bewering van Christus geen misleiding was. – *Wens der Eeuwen*, p. 443, 444; — *The Desire of Ages*, p. 536.

Het werk van Gods dierbare Zoon in het ondernemen om de schepping te verbinden met de Ongeschapen, de eindige met de Oneindige, in Zijn eigen goddelijke persoon, is een onderwerp dat onze gedachten heel ons leven lang zal bezighouden. Dit werk van Christus was om de wezens van andere werelden te bevestigen in hun onschuld en loyaliteit, evenals om de verlorenen en vergankelijken van deze wereld te redden. Hij opende een weg voor de ongehoorzamen om terug te keren naar hun trouw aan God, terwijl Hij door dezelfde daad een schild plaatste rond degenen die al zuiver waren, opdat ze niet vervuild zouden raken. — *Messages to Young People*, p. 253.

Toen Christus de menselijkheid op Zich nam, werd Hij één met het mensdom en tegelijkertijd openbaarde Hij onze hemelse Vader aan de zondige mens. Hij die van de begimre af in de tegenwoordigheid van de Vader verbleef, Hij die het uitgedrukte beeld van de onzienlijke God was, was de enige, die het karakter van de Godheid aan de mens kon openbaren..... Teder, meevoelend, sympathiek, altijd aan anderen denkend, vertegenwoordigde Hij het karakter van God, en was voortdurend doende in

de dienst van God en mens. – *De Weg tot Gezondheid*, p. 355; — *The Ministry of Healing*, p. 422.

Zondag, 25 oktober: De Vader geopenbaard

Aan hen, die Hem aannemen geeft Hij macht kinderen Gods te worden, zodat God hen ten slotte kan ontvangen als Zijn eigendom om bij Hem te blijven in eeuwigheid. Als zij gedurende dit leven God getrouw zijn, zullen zij tenslotte "Zijn aangezicht zien; en Zijn naam zal op hun voorhoofden zijn." (Openb. 22:4) En wat is de gelukzaligheid van de hemel anders dan God te zien? Welke grotere blijdschap kan een zondaar ontvangen door de genade van Christus, dan het aangezicht van God te zien en Hem te kemren als Vader?

De Schriften wijzen duidelijk op de relatie tussen God en Christus, en zij brengen even duidelijk de persoonlijkheid als de individualiteit van elk naar voren. ...

De persoonlijkheid van de Vader en de Zoon, ook de eenheid die tussen hen bestaat, worden voorgesteld in het zeventiende hoofdstuk van Johannes, in het gebed van Christus voor Zijn discipelen. ...

De eenheid die tussen Christus en Zijn discipelen bestaat, vernietigt niet de persoonlijkheid, noch van de een, noch van de ander. Zij zijn één in doel, in geest en karakter, maar niet in persoon. Zo is het dat God en Christus één zijn. – *De Weg tot Gezondheid*, p. 354, 355; — *The Ministry of Healing*, p. 421, 422.

"Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen". Christenen moeten zijn als Christus. Zij moeten dezelfde geest hebben, dezelfde invloed uitoefenen en dezelfde morele voortreffelijkheid hebben die Hij bezat. De afgodendienaars en zij die een verdorven hart hebben moeten berouw tonen en zich tot God bekeren. Zij die trots en eigenrechtig zijn, moeten zichzelf vernederen en boetvaardig, zachtmoedig en nederig van hart worden. De wereldgezinden moeten de ranken die vanuit het hart in het vuil van de wereld gegroeid zijn, waaraan zij zich vastklemmen, daaruit verwijderen en deze aan God hechten; zij moeten een geestelijke instelling krijgen. Zij die oneerlijk en onwaarachtig zijn, moeten rechtvaardig en eerlijk worden. Zij die ambitieus en begerig zijn moeten in Jezus schuilen en Zijn heerlijkheid zoeken, niet die van zichzelf. Zij die nooit bidden moeten hun behoefte voelen aan zowel het stille als het gezamenlijke gebed in het gezin, en hun smekingen met grote ernst voor God brengen. Als aanbidders van de ware en levende God moeten wij vruchten dragen overeenkomstig met het licht en de voorrechten die wij genieten. – *Getuigenissen voor de Gemeente*, vol. 5, p. 202, 203; — *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 249, 250.

Duisternis bedekt de aarde en ernstige duisternis de mensen, en hoe vurig moeten we verlangen dat de aanwezigheid van de goddelijke Instructeur ons leidt op de weg van waarheid en rechtvaardigheid. God heeft al op verschillende tijden en op verschillende plaatsen en op verschillende manieren met de mens gesproken, maar de onwetendheid van de wereld neemt toe. We moeten met meer uitgesproken uitingen over de waarheid spreken, zodat we de mens kennis van God kunnen brengen. Het onderscheid tussen Christenen en wereldlingen moet duidelijker zijn. De Bijbel moet een belangrijker boek onder ons worden, en de oplettende, ijverige zoeker moet door nauwgezette inspanning naar de verborgen schat zoeken. De stelregels van mensen, de dogma's van dwaling, ofschoon door degenen die beweren dat ze uitleggers van het Woord van God zijn, naar voren gebracht te worden, moeten worden verworpen,

want ze zijn berekenend om de waarheid te verdoezelen. — *That I May Know Him*, p. 343.

Maandag, 26 oktober: De Vader geopenbaard (vervolg)

In Christus' onderwijs door gelijkenissen is hetzelfde beginsel zichtbaar als in zijn zending naar deze wereld. Christus heeft onze natuur op Zich genomen om onder ons te wonen, zodat wij bekend zouden worden met zijn goddelijk karakter en leven. Goddelijkheid was bekleed met menselijkheid, de onzichtbare heerlijkheid in de zichtbare menselijke gestalte. Door bekende dingen kon de mens het onbekende leren kennen. Hemelse dingen werden door aardse geopenbaard. God werd geopenbaard in de gedaante van de mens. Dit was ook het geval met de leer van Christus. Onbekende dingen werden door bekende zaken geïllustreerd, goddelijke waarheden bekend gemaakt door aardse dingen, waarmee de mensen vertrouwd waren. — *Lessen uit het Leven van Alledag*, p. 9; — *Christ's Object Lessons*, p. 17.

Als Christus in Zijn goddelijke vorm was gekomen, had de mensheid het zicht niet kunnen verdragen. Het contrast zou te pijnlijk zijn geweest, de glorie te overweldigend. De mensheid had de aanwezigheid van een van de zuivere, heldere engelen van heerlijkheid niet kunnen doorstaan; daarom nam Christus de natuur van engelen niet op zich; Hij kwam naar de gelijkenis van mensen. Als we naar Hem kijken, zien we de onzichtbare God, die Zijn goddelijkheid met de mensheid bekleedde, zodat Hij door menselijkheid een ingetogen en verzachte heerlijkheid zou kunnen afgeven, zodat onze ogen in staat zouden worden gesteld om op Hem te rusten en onze zielen niet zouden worden uitgedoofd door Zijn ongedimde pracht. We zien God door Christus, onze Schepper en Verlosser. Het is ons voorrecht om Jezus door geloof te aanschouwen en Hem tussen de mensheid en de eeuwige troon te zien staan. Hij is onze Advocaat en presenteert onze gebeden en offergaven als geestelijke offers aan God. Jezus is de grote zondeloze verzoening, en door Zijn verdienste kunnen God en mens het gesprek met elkaar voeren. — *That I May Know Him*, p. 25.

Te vaak bedroeven we het hart van Jezus door ons ongeloof. Ons geloof is bijziend en we staan toe dat beproevingen onze overgeërfde en gecultiveerde neigingen tot verkeerde resultaten brengen. Wanneer we in moeilijke omstandigheden worden gebracht, onteren we God door te murmuren en te klagen. In plaats daarvan moeten we laten zien dat we in de school van Christus hebben geleerd door degenen te helpen die het slechter hebben dan wijzelf, degenen die op zoek zijn naar licht, maar dat niet kunnen vinden. Dezen hebben een speciale aanspraak op onze sympathie, maar in plaats van te proberen ze op te heffen, gaan we aan de andere kant voorbij, met aandacht voor onze eigen belangen of beproevingen. Als we niet beslist ongeloof tonen, manifesteren we een murmelende, klagende geest. "O jij van weinig geloof, waarom twijfelde je?" Christus heeft reeds bewezen dat Hij onze altijd aanwezige Heiland is. Hij weet alles van onze omstandigheden, en in het uur van beproeving kunnen we niet bidden dat God ons Zijn Heilige Geest zal geven om ons Zijn vele manifestaties van kracht ten behoeve van ons te herinneren? Kunnen we niet geloven dat Hij ons net zo graag wil helpen als bij eerdere gelegenheden? Zijn vroegere omgang met Zijn dienstknechten is niet om uit onze gedachten te vervagen, maar de

herinnering eraan zal ons altijd versterken en ondersteunen. — *Reflecting Christ*, p. 354.

Dinsdag, 27 oktober: De gedachten van de Meester Leraar lezen

Maar al te dikwijls wordt de verongelijkte moedeloos, wanneer telkens weer tegen hem wordt misdaan en de kwaaddoener telkens weer zijn schuld belijdt. Hij is geneigd te denken dat hij vaak genoeg heeft vergeven. Maar de Heiland heeft ons duidelijk gezegd hoe wij de dwalenden moeten behandelen: "Indien uw broeder zondigt, bestraf hem, en indien hij berouw heeft, vergeef hem." (Luc. 17:3). ...

Als uw broeders dwalen, moet u hen vergeven. Als zij bij u komen en hun schuld belijden, moet u niet zeggen: Ik vind niet dat zij nederig genoeg zijn. Ik denk niet dat zij hun belijdenis oprecht menen. Welk recht hebt u hen te oordelen, alsof u hun hart kon lezen? Gods Woord zegt: "Indien hij berouw heeft, vergeef hem. En zelfs indien hij zevenmaal per dag tegen u zondigt en zevenmaal tot u terugkomt, en zegt: Ik heb berouw, zult gij het hem vergeven." (Luc.17:3,4) Niet slechts zevenmaal, maar zeventigmaal zevenmaal — even vaak als God u vergeeft. — *Lessen uit het Leven van Alledag*, p. 146, 147; — *Christ's Object Lessons*, p. 249.

Jezus verklaarde nu aan Zijn discipelen, dat Zijn eigen leven van zelfverloochening een voorbeeld was van hoe hun leven moest zijn. Terwijl Hij met de discipelen ook de mensen die in de nabijheid vertoefd hadden, tot Zich riep, zei Hij: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij." (Luc.9:23) Het kruis was verbonden met de macht van Rome. Het was het instrument van de meest wrede en vernederende vorm van doodstraf... Maar Jezus gebod Zijn volgelingen het kruis op te nemen en het te dragen, achter Hem aan... De woorden van de Heiland hadden geen vollediger zelfovergave kunnen schilderen. Maar dit alles had Hij voor hen op Zich genomen. Jezus beschouwde de hemel niet als een begerenswaardige plaats terwijl wij nog verloren waren. Hij had de hemelse hoven verlaten voor een leven van verwijten en smaad, en een schandelijke dood. Hij Die rijk was aan kostelijke hemelse schatten, werd arm, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden. Wij moeten volgen op het pad dat Hij ging. — *Wens der Eeuwen*, p. 346; — *The Desire of Ages*, p. 416

Jezus heeft om de vreugde van de verlossing die voor Hem lag, het kruis gedragen en niet op de schande gelet. Hoewel zijn verdriet en de schande onvoorstelbaar groot waren, zijn de vreugde en de heerlijkheid veel groter. Hij kijkt naar de verlost. Ze zijn vernieuwd naar zijn beeld. Hij herkent het goddelijke in elk hart en de kenmerken van hun Koning op elk gezicht. Hij vindt de resultaten van zijn zielestrijd in hen terug en is tevreden. Dan zegt Hij „met luider stem”, zodat de verlost en de verlorenen het kunnen horen: „Deze heb Ik met mijn bloed gekocht. Voor hen heb Ik geleden, voor hen ben Ik gestorven, opdat ze in alle eeuwigheid bij Mij zouden kunnen zijn”. En de verlost die in witte gewaden rondom de troon staan, zingen een lied: „Het Lam, dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom, en de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof” (Openbaring 5:12). — *De Grote Strijd*, p.574; — *The Great Controversy*, p. 671.

Woensdag, 28 oktober: De Meester Leraar en Verzoening

Christus leed opdat onze zonden vergeven zouden worden door geloof in Hem. Hij werd de plaatsvervanger en borg van de mens, en nam zelf de straf op Zich, hoewel Hij het allemaal niet verdiende, opdat wij die het verdienen vrij zouden zijn, en terugkeren naar onze trouw aan God door de verdiensten van een gekruisigde en verrezen Heiland. Hij is onze enige hoop op redding. Door Zijn offer zijn wij die nu op proef zijn, gevangenen van hoop. We moeten aan het universum, aan de gevallen wereld en aan de niet-gevallen werelden openbaren dat er vergeving bij God is, zodat we door de liefde van God met God verzoend kunnen worden. De mens bekeert zich, wordt berouwvol van hart, gelooft in Christus als zijn zoenoffer en realiseert zich dat God met hem verzoend is.

We moeten alle dagen van ons leven dankbaarheid koesteren, omdat de Heer deze woorden heeft vastgelegd: 'Want aldus zegt de Hoge en Verhevene die de eeuwigheid bewoont, wiens naam Heilig is; Ik woon in de hoge en heilige plaats, bij hem ook die van een verslagen en nederige geest is, om de geest van de nederige te doen herleven, en om het hart van de verslagenen te doen herleven.' De verzoening van God met de mens en de mens met God is zeker wanneer aan bepaalde voorwaarden is voldaan. De Heer zegt: "De offers van God zijn een gebroken geest: een gebroken en een verslagen hart, o God, u zult niet verachten." ... Ofschoon Hij de herstelde gevallen mensheid is, toch "vertelt Hij het aantal sterren; Hij noemt ze allemaal bij hun naam. Groot is onze Heer en van grote kracht: Zijn begrip is oneindig. De Heer verheft de zachtmoedigen: Hij werpt de goddelozen neer op de grond. Zing voor de Heer met dankzegging; zing lof op de harp voor onze God. ... De Heer scheidt behagen in hen die Hem vrezen, in degenen die hopen op Zijn genade. Prijs de Heer, O Jeruzalem! Loof uw God, O Sion." — *Fundamentals of Christian Education*, p. 370.

Hij die het licht beval om uit de duisternis te schijnen, werpt licht in de geest van iedereen die Hem juist zal aanschouwen, Hem oprecht liefheeft, onwankelbaar geloof en vertrouwen in Hem toont. Zijn licht schijnt in de kamers van de geest en in de zieletempel. Het hart is gevuld met het licht van de kennis van de heerlijkheid die schijnt in het aangezicht van Jezus Christus. En met dit licht komt spiritueel onderscheidingsvermogen. Hoe beter een mens Jezus Christus kent, hoe voorzichtiger hij zal zijn om zijn medemensen respectvol, beleefd en rechtvaardig te behandelen. Hij heeft van Christus geleerd en volgt zijn voorbeeld in woord en daad. Door geloof is hij verenigd met Christus. 'Wij zijn arbeiders samen met God' (1 Korintiërs 3:9) — *This Day With God*, p. 135.

Donderdag, 29 oktober: De Meester Leraars eerste leerlingen

Plotseling wordt de hemel verlicht door een helderheid die de herders opschrikt. Zij kennen de oorzaak van dit grootse vertoon niet. In het begin onderscheiden zij de ontelbare engelen niet die in de hemel bijeen zijn. De helderheid en heerlijkheid van het hemelse heirleger verlicht en verheerlijkt de gehele vlakte. Terwijl de herders verschrikt zijnd door de heerlijkheid van God, stilt de leidende engel van de menigte hun vrees door zich aan hen te openbaren met de woorden: "Vrees niet".

Terwijl hun vrees wordt verdreven, neemt blijdschap de plaats in van hun verbazing en schrik. Zij konden eerst de uitsraling van heerlijkheid die het hemelse heirleger vergezelde, en zo plotseling over hen viel, niet verdragen. Slechts één enkele engel verschijnt voor de ogen van de toeziende herders om hun vrees te verdrijven en hun

de zending bekend te maken. Terwijl het licht van de engel hen omgeeft, rust de heerlijkheid op hen en zij krijgen kracht om het grotere licht en de meerdere heerlijkheid, die de talrijke hemelse begelen vergezellen, te verdragen. – Ellen G. White commentaren, in *de Zevende Dags Adventisten Bijbelcommentaar*, vol. 5, p. 365; —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1115.

De engelen vonden echter niet alleen op de heuvels van Judéa of onder de eenvoudige herders mensen die de komst van de Messias verwachtten. Ook onder de heidenen waren er mensen die naar Hem uitzagen; de vrome en rijke wijzen uit het oosten, die door hun onderzoek van de natuur God in de schepping hadden gevonden. In de geschriften van de Hebreëen hadden ze gelezen dat een Ster uit Jacob zou opgaan en ze wachtten vol verlangen op de komst van Hem die niet alleen „de vertroosting van Israël" zou zijn, maar ook „een licht tot openbaring voor de heidenen", „opdat zij tot heil zouden zijn tot aan het uiterste der aarde" (Lucas 2:25,32; Handelingen 13:47). Zij zochten naar licht en het licht van de troon van God scheen op hun pad. Terwijl de priesters en rabbijnen van Jeruzalem, die tot wachters en uitleggers van de waarheid waren aangesteld, in duisternis waren gedompeld, leidde de ster aan de hemel deze vreemdelingen naar de geboorteplaats van de pasgeboren Koning. – *De Grote Strijd*, p.273; — *The Great Controversy*, p. 315.

De komst van de Messias was het eerst aangekondigd in Judea. In de tempel in Jeruzalem was de geboorte van de voorloper voorzegd aan Zacharias toen hij dienstdeed voor het altaar. Boven de heuvels van Bethlehem hadden engelen de geboorte van Jezus bekendgemaakt. De Magiers waren naar Jeruzalem gekomen om Hem te zoeken. In de tempel hadden Simeon en Anna getuigd van Zijn goddelijkheid. ... Indien de leiders van Israel Christus aangenomen hadden, zou Hij hen geëerd hebben als Zijn boodschappers om het evangelie te brengen aan de wereld. Aan hen werd het eerst de gelegenheid gegeven om gezanten te worden van het koninkrijk en de genade van God. – *Wens der Eeuwen*, p. 184; — *The Desire of Ages*, p. 231

Vrijdag, 30 oktober: voor verdere lezing

The Faith I Live By, "A Personal God," p. 40;

Steps to Christ, "Repentance," p. 24.; *De Weg naar Christus*, "Berouw", p. 19.

6. Meer lessen van de Meester-Leraar

Sabbatmiddag, 31 oktober

Jezus zag een ogenblik het toneel aan — het bevende slachtoffer in haar schande, de hardvochtig uitziende hoogwaardigheidsbekleders, verstoken zelfs van elke menslievendheid. Zijn geest van vlekkeloze reinheid schrok terug voor dit schouwspel. Hij wist met welke bedoeling dit geval tot Hem was gebracht. Hij las het hart, en kende het karakter en de levensgeschiedenis van iedereen in zijn nabijheid. Deze mensen, die zich opwierpen als beschermers van het recht, hadden zelf hun slachtoffer tot zonde gebracht, om een strik voor Jezus te kunnen spannen. Zonder blijk te geven dat Hij hun vraag gehoord had, boog Hij Zich neer, en terwijl Hij Zijn ogen op de grond richtte, begon Hij in het stof te schrijven.

Ongeduldig over zijn uitstel en Zijn ogenschijnlijke onverschilligheid, kwamen de aanklagers naderbij en brachten de zaak dringend onder Zijn aandacht. Maar toen hun ogen, die de blikken van Jezus volgden, de grond bij Zijn voeten zagen, veranderde hun gelaat. Daar, vóór hen, stonden de misdadige geheimen van hun eigen leven neergeschreven. De mensen die toekeken, zagen de plotselinge verandering van hun gelaatsuitdrukking, en drongen naar voren om te ontdekken wat het was waar zij met zoveel verbazing en schaamte naar keken...

Nu was hun mantel van voorgewende heiligheid van hen afgescheurd, en zij stonden daar, schuldig en veroordeeld, in de tegenwoordigheid van de Oneindige Reinheid. Zij beefden uit vrees, dat de verborgen ongerechtigheid van hun leven openbaar gemaakt zou worden aan de schare; en één voor één slopen ze weg, met gebogen hoofden en neergeslagen ogen, en lieten hun slachtoffer achter bij de barmhartige Heiland. — *De wens der eeuwen, H50*

U gelooft dat Jezus de Zoon van God was; maar hebt u een persoonlijk geloof in uw eigen redding? Geloof u dat Jezus uw Verlosser is? Dat Hij stierf op het kruis van Golgotha om u te redden? Dat Hij u het geschenk van eeuwig leven aanbiedt als u in Hem gelooft?

En wat is het om te geloven? Het is om volledig te accepteren dat Jezus Christus stierf als ons offer; dat Hij de vloek voor ons werd, onze zonden op Zich nam en ons zijn eigen gerechtigheid toerekent. Daarom doen we een beroep op deze gerechtigheid van Christus, we geloven het, en het is onze gerechtigheid. Hij is onze Verlosser. Hij redt ons omdat Hij zei dat Hij dat zou doen. — *Faith and Works, p. 70*

Het is in overeenstemming met het goddelijke plan dat we elke lichtstraal van God volgen. De mens kan niets bereiken zonder God, en God heeft Zijn plannen zo geregeld dat er niets wordt bereikt in het herstel van het menselijk ras zonder de samenwerking van de mens met het goddelijke. Het deel dat de mens moet volhouden, is onmetelijk klein, maar in het plan van God is het juist dat deel dat nodig is om het werk tot een succes te maken.

De grote verandering die wordt gezien in het leven van een zondaar na bekering wordt niet veroorzaakt door enige menselijke goedheid.

Hij die rijk is aan genade heeft ons zijn genade gegeven. Laat dan lof en dankzegging aan Hem opstijgen, want Hij is onze Verlosser geworden. Laat Zijn liefde, die onze harten en geesten vult, in rijke stromingen van genade uit ons leven vloeien. — *God's Amazing Grace, p. 319*

Zondag, 1 november: In plaats van je verbergen

De Heer bezocht Adam en Eva en maakte hen het gevolg van hun ongehoorzaamheid bekend. Toen ze Gods majestueuze benadering hoorden, probeerden ze zich te verbergen voor Zijn inspectie, terwijl ze in hun staat onschuld en heiligheid, verrukt waren om Hem te ontmoeten. "En de Here God riep Adam, en zei tot hem: Waar zijt gij?" . . . Deze vraag werd gesteld door de Heer, niet omdat Hij informatie nodig had, maar voor de erkenning van het schuldige paar. Hoe zijn jullie beschaamd en angstig geworden? — *The Story of Redemption, p 39.*

De Heer zag Adam en Eva aan toen ze van de verboden boom namen. In hun schuld vluchtten zij uit Zijn tegenwoordigheid en "verborgen zich," maar God zag hen;

zij konden hun schaamte niet voor Hem bedekken. Toen Kaïn zijn broer doodde, dacht hij zijn misdaad te verbergen door zijn daden te ontkennen, maar de Heer zei: "De stem van het bloed van uw broer roept tot Mij vanaf de grond" (Genesis 4:10).

De Bijbel presenteert de wet van God als een perfecte standaard om het leven en karakter vorm te geven. Het enige perfecte voorbeeld van gehoorzaamheid aan de voorschriften is te vinden in de Zoon van God, de Verlosser van de verloren mensheid. Er is geen vlek van ongerechtigheid op Hem, en we worden opgeroepen te volgen in Zijn voetstappen. — *That I May Know Him*, p. 359.

Wanneer de verlost in de Stad Gods worden verwelkomd, gaat er een geestdriftig gejuich op. De twee Adams staan op het punt elkaar te ontmoeten. Gods Zoon zal onze stamvader met open armen ontvangen. Adam is immers het wezen dat Hij schiep, het schepsel dat tegen zijn Schepper zondigde en door wiens zonde de Verlosser de littekens van de kruisiging draagt. Wanneer Adam deze littekens ziet, werpt hij zich niet in de armen van Christus, maar valt in alle ootmoed voor zijn voeten neer en zegt: „Waardig, waardig is het Lam, dat geslacht is!” Vol tederheid helpt de Heiland hem bij het opstaan en nodigt hem uit weer te kijken naar het paradijs waar hij zo lang geleden uit verdreven werd.

Na zijn verbanning uit Eden was Adams leven op aarde getekend door ellende en verdriet. Elk verwelkt blad, elk offer dat gebracht werd, elke degeneratie in de natuur, elke ontaarding van de mens herinnerde hem telkens weer aan zijn zonde. Zijn geweten knaagde verschrikkelijk toen hij het kwaad zag toenemen. Wanneer hij de mensen waarschuwde, verweten ze hem dat hij de oorzaak van de zonde was. Geduldig en nederig droeg hij bijna duizend jaar lang de straf van de overtreding. Hij beleed oprecht zijn zonde. Hij stelde zijn vertrouwen in de verdiensten van de beloofde Zaligmaker en stierf in de hoop dat hij eens uit de doden zou opstaan. Jezus heeft de fout van de mens hersteld en een eind gemaakt aan de gevolgen van de zondeval. Dankzij Christus' verzoening kan Adam nu weer in zijn oorspronkelijke positie worden hersteld. — *Grote Strijd, H40*

Maandag, 2 november: Op de vlucht

Jacob was wanhopig, omdat hij een fout had gemaakt in zijn leven. Hij werd tot in de diepte geworpen. Alleen, moe, ontmoedigd, gemarteld door de herinneringen aan zijn fouten uit het verleden, en overweldigd door vrees voor de toekomst, legde hij zich neer om te rusten, zijn hoofd op een stenen kussen. Als Jacobs geweten rein was geweest, zou zijn hart sterk zijn geweest in God. Maar hij wist dat zijn huidige verbijstering, zijn angsten en beproevingen, het gevolg waren van zijn zonden. Deze reflectie is wat zijn leven verbitterde. Jacob was berouwvol, maar hij voelde zich niet gemakkelijk onder het verkeerde dat hij had gedaan. Te midden van verdrukking en door fysiek en mentaal lijden kon hij alleen maar hopen dat hij de weg weer terug zou vinden naar de gunst van God...

O, de prachtige neerbuigendheid van God! Hij is altijd bereid om ons te ontmoeten, zelfs in onze zwakheden, en om ons aan te moedigen door Zijn aanwezigheid, wanneer we alles van onze kant hebben gedaan om onszelf volledig aan Hem over te geven. De hemel staat open voor de mens. God zal bereid zijn om deze dingen voor ons te doen. De toekomst lijkt misschien duister voor u, maar God leeft. — *This Day With God*, p. 323.

Op dat ogenblik beseftte Jakob dat hij met de Engel des verbonds had geworsteld. Hoewel hij buiten gevecht was gesteld en hevige pijn leed, gaf hij zijn plan niet op. Hij was vanwege zijn zonden lange tijd gekweld door wroeging, zelfverwijt en zorgen. Hij wilde er nu zeker van zijn dat zijn zonden waren vergeven. De goddelijke bezoeker scheen te willen weggaan, maar Jakob klemde zich aan hem vast en smeekte om zijn zegen.

De Engel zei: „Laat mij gaan, want de dageraad is gekomen”, maar de patriarch antwoordde: „Ik laat u niet gaan, tenzij gij mij zegent”. Wat een vertrouwen, standvastigheid en volharding! Als Jakobs woorden door hoogmoed en aanmatiging waren ingegeven, zou hij onmiddellijk zijn gedood. Deze eis kwam echter van iemand die zijn zwakheid en onwaardigheid erkende, maar toch vertrouwde op de barmhartigheid van een God die zijn verbond houdt. ...

Deze zondige, dwalende sterveling heeft de Majesteit des hemels door verootmoediging, berouw en overgave overwonnen. Hij had zich bevend vastgeklampt aan Gods beloften en het hart van de oneindige Liefde kon de smeekbede van de zondaar niet afwijzen. Zijn naam - Jakob - deed denken aan de zonde. Als bewijs van zijn overwinning en als aansporing voor anderen om zijn voorbeeld te volgen, kreeg hij toen een naam die herinnerde aan de zege. —*Grote Strijd, H39*

Als de vijand u vertelt dat de Heer u in de steek heeft gelaten, zeg hem dan dat u weet dat Hij dat niet heeft gedaan; want Hij verklaart: "Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten." (Hebreeën 13:5). Negeer de vijand. Zeg hem dat u de Heer niet zult onteren door te twijfelen aan Zijn liefde. ...

Er is geen grens aan de hulp die de Verlosser bereid is om ons te schenken. ... Vertrouw Hem de hele tijd. Houd vast aan de rijkdommen van Zijn genade en zeg: "Ik zal geloven; Ik geloof dat Jezus voor mij is gestorven." De weg voor u lijkt misschien donker, maar Jezus kan het verlichten. —*In Heavenly Places, p. 275.*

Dinsdag 3 november: Rabbi Jezus

Door de zonde werd de mens van God afgesneden. Zonder het verlossingsplan zou eeuwige scheiding van God, de duisternis van de eindeloze nacht, zijn deel geweest zijn. Door het offer van de Verlosser is het weer mogelijk gemaakt, gemeenschap met God te hebben. In persoon kunnen wij niet naderen in Zijn tegenwoordigheid; in onze zonde kunnen we Zijn gelaat niet aanschouwen; maar we kunnen Hem zien en met Hem gemeenschap hebben in Jezus, de Heiland. Het "verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods" wordt geopenbaard "in het aangezicht van Christus". God is in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende". 2 Cor. 4:6; 5:19. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond ... vol van genade en waarheid."

"In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen." Joh. 1:14,4. Het leven en de dood van Christus, de prijs onzer verlossing, zijn voor ons niet enkel de belofte en het onderpand van leven, niet enkel het middel ons de schatkamers der wijsheid voor ons te openen; ze zijn een bredere, hogere openbaring van Zijn karakter dan zelfs de heilige wezens van Eden kenden. —*Karaktervorming, H4*

Wij komen op speciale uitnodiging tot God. En Hij wacht erop, ons in Zijn spreekkamer te mogen verwelkomen. De eerste discipelen die Jezus volgden, waren niet tevreden met een haastig gesprek met Hem langs de kant van de weg. Zij zeiden: "Rabbi, ... waar woont U? ... Zij kwamen en zagen waar Hij woonde en bleven die dag

bij Hem" (Johannes 1:38-39). Zo kunnen ook wij toegelaten worden tot de diepste intimiteit en gemeenschap met God "Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, overnacht in de schaduw van de Almachtige" (Psalm 91:1). Laat de mensen, die de zegen van de Heer verlangen, kloppen en vastberaden wachten bij de deur van de genade en zeggen: Want U, o Heer, hebt gezegd: "Ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden."—*Gedachten van de Berg der zaligsprekingen, van Zegen, p. 157-158.*

Gods ideaal voor Zijn kinderen is hoger dan de hoogste menselijke gedachte kan reiken. De levende God heeft in Zijn heilige wet een beschrijving van Zijn karakter gegeven. De grootste leraar die de wereld ooit heeft gekend is Jezus Christus. ... Het ideaal van christelijk karakter is christelijkheid. Er is voor ons een pad van voortdurende vooruitgang geopend. We hebben een doel te bereiken, een standaard te winnen die alles wat goed en zuiver en nobel en verheven omvat. Er moet een voortdurend streven en voortdurende vooruitgang zijn die verder en omhoog reikt naar vervolmaking van ons karakter. —*In Heavenly Places, p. 141.*

Jezus heeft de hele wereld geholpen om een intelligente kennis van Zijn goddelijke missie en werk te verkrijgen. Hij kwam om het karakter van de Vader in onze wereld te vertegenwoordigen, en terwijl we het leven, de woorden en de werken van Jezus Christus bestuderen, worden we in alle opzichten geholpen in de opvoeding tot gehoorzaamheid aan God; en terwijl we het voorbeeld kopiëren dat Hij ons heeft gegeven, zijn we levende brieven, die bij alle mensen bekend zijn en door hen gelezen worden. Wij zijn de levende menselijke boodschappers die Jezus Christus in hun karakter in de wereld vertegenwoordigen. —*Lift Him Up, p. 169*

Woensdag 4 november: Een vrouw geeft weerwoord

"En zie, een Kananese vrouw uit dat gebied kwam en riep: Heb medelijden met mij, Here, Zoon van David, mijn dochter is deerlijk bezeten." (Matth.15:22) ...

Christus kende de toestand van deze vrouw. Hij wist dat ze ernaar verlangde Hem te zien, en Hij plaatste Zichzelf op haar pad. Door hulp te verschaffen in haar leed, kon Hij een duidelijk beeld verschaffen van de les die Hij wilde geven. Hiertoe had Hij de discipelen in dit gebied gebracht. Hij wilde, dat zij de onwetendheid zouden zien die in de steden en dorpen dicht bij het land Israël bestond. De mensen die iedere gelegenheid hadden gekregen om de waarheid te verstaan, waren niet op de hoogte van de noden van diegenen die rondom hen leefden. Er werd geen poging gedaan om zielen die in duisternis waren, te helpen. De scheidsmuur, door Joodse trots ontstaan, sloot zelfs de discipelen van ontferming met de heidense wereld uit. Maar deze scheidsmuren zouden worden afgebroken.

Christus beantwoordde het verzoek van de vrouw niet onmiddellijk. Hij ontving deze vertegenwoordigster van een veracht geslacht zoals de Joden dat gedaan zouden hebben. Zijn bedoeling hiermede was, dat Zijn discipelen getroffen zouden worden door de koude, harteloze manier waarop de Joden een dergelijk geval zouden behandelen, zoals door Zijn ontvangst van de vrouw werd aangetoond, en door de mededogende wijze waarop Hij wilde dat zij aan een dergelijke ellende tegemoet kwamen, zoals dat werd geopenbaard door Zijn inwilliging van haar verzoek, dat daarop volgde. —*Wens der eeuwen, H43*

Jezus kent de last van het hart van iedere moeder. Hij die een moeder had, die onder armoede en ontbering gebukt ging, leeft met iedere moeder in haar zorgen mee. Hij die een lange reis maakte om het angstige hart van een Kanaänitische vrouw te verlichten, zal evenveel doen voor de hedendaagse moeders. Hij, die de weduwe van Naïm haar enige zoon teruggaf en in Zijn doodsstrijd aan Zijn eigen moeder dacht, wordt ook vandaag geraakt door de zorgen van moeders. In elk verdriet en elke nood wil Hij troosten en helpen.

Laat moeders tot Jezus komen met hun verslagenheid. Zij zullen voldoende genade vinden om hen bij te staan in de zorg voor hun kinderen. De poorten staan open voor iedere moeder die graag haar lasten aan de voeten van Jezus wil leggen. Hij die gezegd heeft: "Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert hen niet," (Markus 10:14) nodigt ook nu nog steeds moeders uit hun kleinen tot Hem te brengen om gezegend te worden. —*De weg tot gezondheid, H2*

Vaders en moeders moeten hun kinderen beschouwen als jongere leden van het gezin des Heren, die aan hen zijn toevertrouwd om voor de hemel te worden opgevoed. De lessen die wijzelf van Christus leren, moeten wij aan onze kinderen doorgeven, naarmate de jonge harten ze kunnen verstaan, en geleidelijk aan de schoonheid van de hemelse beginselen voor hen open te leggen. Zo wordt het christelijk tehuis een school waar de ouders doen als onderwijzers, terwijl Christus Zelf de voornaamste Leraar is. —*Wens der eeuwen, H56*

Donderdag 5 november: Een student die het begrijpt

Vele mensen die zien kunnen, lopen heen en weer en gaan aan Hem voorbij, maar zij hebben geen verlangen om Jezus te zien. Juist een blik in het geloof zou zijn liefdevol hart aanraken en de zegeningen van Zijn genade aan hen bezorgen, maar ze zijn onbewust van de ziekte en de armoede van hun ziel, en zij hebben geen behoefte aan Jezus. Dit is niet het geval met die arme blinde man. Jezus is zijn enige hoop. Als hij wacht en waakt, hoort hij vele voetstappen, en hij hoort al die mensen en vraagt wie is dat? De omstanders antwoorden: "Jezus de Nazireeër gaat voorbij." Met een vuur van diep verlangen roept hij uit: "Zoon van David, Jezus, wees mij barmhartig." Zij proberen hem tot zwijgen te brengen, maar hij roept des te harder: "U Zoon van David, heb medelijden met mij!"

Zij verzoek wordt gehoord. Zijn volhardend geloof wordt beloond. Niet alleen zijn fysieke gezicht wordt hersteld, maar ook de ogen van zijn innerlijk wordt geopend. In Christus ziet hij zijn Zaligmaker, en de Zon van Gerechtigheid schijnt in zijn ziel. Aan allen, Die behoefte hebben aan Christus als Bartimeüs dit gevoeld heeft, en die ook zo vastberaden en ernstig zijn zoals hij, zullen zoals hij, dezelfde zegeningen ontvangen, die ook zij verlangen. —*Zonen en Dochters van God, 29 april*

Wat ons geestelijk ondervinden en kennis betreft, kunnen we niet altijd kinderen blijven. We moeten ons niet altijd uitdrukken in de taal van één die Christus pas heeft aangenomen, maar onze gebeden en vermaningen moeten verstandelijker worden, naarmate we meer ondervonden hebben en in de waarheid geleerd hebben. ...

God heeft ons vele voordelen en gelegenheden geschonken en als de laatste grote dag komt, en we zien dat we dingen bereikt hebben, en we gebruik gemaakt hadden van de hulpbronnen die we van de hemel gekregen hebben, omdat we er niet in

geslaagd zijn om volwassenen in Christus te worden zullen we wensen, dat we in ons leven ernstiger waren geweest.

God wil niet dat we beginners blijven! In Zijn werk heeft Hij alles nodig, wat we hier op deze wereld aan verstandelijke ontwikkeling en duidelijke inzichten kunnen doen. Hij verlangt dat we de hoogste sport van de ladder zullen bereiken, zodat we op die hoogte zo het Koninkrijk van God kunnen binnenlopen. —*Zonen en Dochters van God, 19 november*

Veel zielen hongeren naar het Brood des levens. Hun kreet is: "Geef mij brood; Geef me geen steen. Het is brood dat ik wil." Voed deze verloren, uitgehongerde zielen. Laten we in gedachten houden dat het sterkste vlees niet moet worden gegeven aan babies, die niet de eerste beginselen van de waarheid kennen zoals wij het geloven. In elk tijdperk heeft de Heer een speciale boodschap voor het volk van die tijd gehad; dus we hebben een boodschap voor de mensen in deze tijd. Maar hoewel we veel dingen te zeggen hebben, kunnen we gedwongen worden om ons een tijdje in te houden, omdat de mensen niet bereid zijn om ze nu te ontvangen. —*The Voice in Speech and Song, p. 327.*

Vrijdag 6 november: Voor verder lezen

The Desire of Ages, "The Sermon on the Mount," pp. 298–314;
Steps to Christ, "The Test of Discipleship," pp. 57–65.

7. Onderwijzing in aanbidding

Sabbatmiddag, 7 november

Als u tezamen komt om te aanbidden en de Heer te zoeken, zal het u een eer zijn Hem te eren wiens vereisten gelijk en juist zijn. Zijn wil is aan u verklaard in zijn woord uitgedrukt tot op de letter. De regel van gerechtigheid geopenbaard in de levens van Zijn officiële volk is iets wat hen bijzonder maakt. We moeten leven met het oog gericht op de glorie van God, steeds zoekend een Christen te zijn in elke zin van het woord.

Spreek vaak iedere dag met uw God en luister naar de stem die tot u zegt "Geef het op en weet dat Ik God ben; Ps.46:10 (HSV) Als uw verantwoordelijkheid toeneemt met de uitbreiding van de boodschap zal de beproeving ook toenemen. Verneder uw hart voor God wanneer de veelheid van het werk op de ziel drukt. Doe getrouw uw deel van het werk, en sta gelovig in uw persoonlijke verantwoordelijkheid voor God. Bij God is geen aanzien des persoons. Hij die gerechtigheid doet is rechtvaardig. —*This Day With God, p.78*

Het kwaad van een vormelijke eredienst kan niet sterk genoeg afgeschilderd worden, maar het gezegende van oprechte aanbidding is niet in woorden uit te drukken Wanneer de mensen met geest en verstand zingen, stemmen hemelse zangers ermee in en voegen hun stem bij het danklied. Hij die ons alle gaven heeft geschonken die ons in staat stellen om medewerkers van God te zijn, verwacht van zijn dienstknechten dat zij hun stem zullen oefenen, opdat zij zó kunnen spreken en zingen, dat iedereen hen kan verstaan. Niet luid zingen is nodig, maar een heldere klank een correcte uitspraak en een duidelijke voordracht. Laar iedereen de tijd nemen

om zijn stem te oefenen, opdat Gods lof in heldere zachte tonen gezongen kan worden, zonder dat de oren er pijn van doen,

De gave van het zingen is een geschenk van God; laat die gebruikt worden om Hem te verheerlijken

Er moeten enkele mensen worden gekozen die in de bijeenkomsten de zangdienst verzorgen. En laat het zingen begeleid worden door vaardig bespeelde muziekinstrumenten. Wij moeten het gebruik van instrumenten in ons werk niet tegenhouden. Dit deel van de dienst moet met zorg geleid worden, want het is loven van God via gezang.

Het zingen moet niet altijd door een paar mensen worden gedaan. Laat zo veel mogelijk de hele gemeente instemmen. —*Getuigenissen voor de gemeente deel 9, p.140.*

In de gedachten van velen is het huis van God niet heiliger dan de meest alledaagse plek. Sommigen komen de plaats van aanbedding binnen met smerige en stoffige kleren. Zulke mensen realiseren zich niet dat zij op het punt staan God en heilige engelen te ontmoeten. Wat deze zaak betreft moet er een radicale verandering plaatsvinden in al onze gemeenten. ... Vanwege gebrek aan eerbied in houding, kleding en gedrag, en een tekort aan aanbiddingsgezinde geest heeft God vaak Zijn gezicht afgewend van hen die samenkwamen om Hem te aanbidden. —*Getuigenissen voor de gemeente, deel 5, p.407.*

Zondag 8 november: Wij allen dienen iets

Om neer te buigen tot God in gebed is de juiste lichaamshouding om in te nemen. Deze daad van dienst was vereist van de drie Hebreeuwse gevangenen in Babylon ... Maar zulk een daad van hulde was voor God alleen, de Soeverein van de wereld, de bestuurder van het universum, en deze drie Hebreeërs weigerden te handelen om zulk een eer te geven aan enig afgod ook al was dit van puur goud. Door te weigeren te doen wat de koning bevolen had, leden ze de straf en werden ze in de vurige oven geworpen. Maar Christus kwam persoonlijk en wandelde met hen door het vuur en zij leden geen schade.

Zowel in publieke en privé dienst is het onze plicht onze knieën te buigen voor God als we Hem onze smeking aanbieden. Deze daad toont onze afhankelijkheid van Hem. —*Selected Messages, book 2, p.312.*

De drie Hebreeërs werden opgeroepen voor Christus te getuigen in het zicht van de brandende oven. Ze werden door de koning bevolen neer te vallen en het gouden beeld dat hij opgericht had te eren, zo niet dan zouden ze in de brandende oven worden geworpen, maar ze antwoorden: "Wij hoeven u hierop geen antwoord te geven, als het moet, kan onze God, Die wij vereren, ons verlossen uit de brandende vuuroven, en Hij zal ons o koning uit uw hand verlossen. En zo niet, het zei u bekend o koning dat wij uw goden niet zullen vereren en het gouden beeld dat u hebt opgericht, niet zullen aanbidden." Dan. 3:16-18. (HSV) Het koste hen wat, om voor Christus te staan, hun leven was in gevaar.

Als u geroepen wordt door de vurige oven te gaan voor de zaak van Christus, zal Jezus aan uw zijde staan. "Wanneer u zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, door rivieren, zij zullen u niet overspoelen. Wanneer u duurt het vuur zult gaan, zult u niet verbranden, geen vlam zal u aansteken. Jes,43:2 (HSV). —*Our High Calling, p 358.*

"Het belang van de Sabbat als het gedenkteken van de schepping ligt in het feit dat het ons altijd aan de ware reden van onze godsaanbidding herinnert. God is de Schepper en wij zijn zijn Schepselen. De Sabbat is daarom het fundament van onze aanbidding, want geen enkele andere inzetting leert ons deze belangrijke waarheid zó duidelijk. De ware reden voor de aanbidding van God - niet alleen van onze aanbidding op de zevende dag, maar van elke aanbidding, ligt in het verschil tussen de Schepper en Zijn schepselen. Dit belangrijke punt kan nooit verouderen en mag nooit uit het oog worden verloren." (J.N. Andrews, *History of the Sabbath*, hoofdstuk 27). God heeft de Sabbat in het Paradijs ingesteld om de mensen altijd aan deze waarheid te herinneren. Zolang wij God moeten dienen omdat Hij onze Schepper is, net zo lang zal de sabbat ook het symbool en gedenkteken daarvan zijn. —*De Grote Strijd*, p.407.

Maandag 9 november: En verklaar hen tot hun kinderen

Ouders houd bij uw kinderen de christelijke waarden hoog; help hen om Christus met hun leven te verweven; leer hun de grootst mogelijke eerbied te hebben voor het huis van God en te begrijpen dat, wanneer zij het huis van de Heer betreden, het met een hart moet zijn dat verzacht en onderworpen is door gedachten als: 'God is hier; dit is Zijn huis. Ik moet zuivere gedachten koesteren en geheiligde motieven hebben. Ik moet geen trots, afgunst, jaloezie, boze gedachten, haat of bedrog in mijn hart hebben, want ik begeef mij in de aanwezigheid van de heilige God. Dit is de plek waar God met Zijn volk samenkomt en hen zegent. De hoge en heilige God, die de eeuwigheid bewoont, kijkt naar mij, doorzoekt mijn hart en leest mijn meest geheime gedachten en drijfveren in mijn leven.'

Wilt u niet eens over dit onderwerp nadenken en kijken hoe u zich in het huis van God gedraagt? En wat doet u om met woord en daad uw kinderen eerbied bij te brengen? U wentelt zware verantwoordelijkheden af op de predikant, en houdt hem verantwoordelijk voor de zielen van uw kinderen, maar u beseft niet uw eigen verantwoordelijkheid als ouders en opvoeders, om zoals Abraham uw huis na u te gebieden de weg des Heren te bewaren. —*Getuigenissen voor de gemeente deel 5, p. 404*

Onze Verlosser moedigde het bezoeken van de rabbijnse scholen in Zijn tijd in het geheel niet aan, omdat de geest verdorven zou worden met de voortdurend herhaalde "Zij zeggen," of "Er wordt gezegd." Waarom zouden wij dan de onstandvastige woorden van mensen als wijsheid vereren wanneer een grotere, een zekere wijsheid tot onze beschikking staat?

Wat ik gezien heb van de eeuwige dingen, en wat ik gezien heb van de zwakheid van het mensdom, heeft diepe indruk op mij gemaakt en heeft mijn levenswerk beïnvloed. Ik zie niets waarvoor de mens geëerd of verheerlijkt zou kunnen worden. Ik zie geen reden waarom de mening van wereldwijze mensen vertrouwd en vereerd kan worden. Hoe kunnen zij, die helemaal verstoken zijn goddelijke verlichting, juiste ideeën hebben over Gods plannen en Gods wegen? Of zij negeren Hem geheel en ontkennen Zijn bestaan, of ze omschrijven Zijn macht door middel van hun beperkte opvattingen.

Laten wij verkiezen onderwezen te worden door Hem die de hemel en de aarde geschapen heeft, die de sterren in hun ordelijke baan heeft gesteld in het firmament en de zon en de maan hun werk heeft aangewezen.

Het is goed dat de jeugd het gevoel heeft dat zij de hoogste ontwikkeling van hun mentale krachten moeten bereiken. Wij zouden de opleiding waaraan God geen grens heeft gesteld, niet moeten beperken. Maar de bereikte resultaten dienen tot niets als zij niet tot Gods eer worden gebruikt en tot welzijn van de mensheid. —*De Weg Tot Gezondheid*, p. 383.

Dinsdag 10 november: In Geest en in waarheid

Jezus wenste de gedachten van Zijn toehoorders boven de ceremonie te verheffen, boven strijdvraagstukken. "Het uur komt en is nu zei Hij dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en waarheid, want de Vader zoekt zulke aanbidders. God is geest en wie Hem aanbidden moeten aanbidden in geest en in waarheid."

Terwijl de vrouw met Jezus sprak, was zij diep onder de indruk van Zijn woorden. Nooit had zij zoiets gehoord van de priesters van haar eigen volk of van de Joden. Toen haar verleden was blootgelegd, was ze zich bewust geworden van haar grote nood. Zij beseftte de dorst van haar hart, die nooit gestild kon worden door het water uit de put van Sichar. Ze was nooit eerder in aanraking geweest met iets of iemand waardoor ze zo ging verlangen naar iets beters. Jezus had haar overtuigd dat Hij de geheimen van haar leven kon doorgronden en toch voelde zij dat Hij haar vriend was, die medelijden met haar had en die haar liefhad. Hoewel de reinheid van Zijn tegenwoordigheid haar zonde veroordeelde, had Hij geen veroordelend woord gesproken, maar haar verteld van Zijn genade die het hart kon vernieuwen. ... Toen de vrouw deze woorden hoorde, ontwaakte het geloof in haar hart. Zij nam deze wondere bekendmaking van de lippen van de goddelijke Leraar zonder meer aan. — *Wens der Eeuwen*, pp.147,148.

Christus boodschap aan de Samaritaanse vrouw, met wie Hij aan de Jacobsbron had gesproken, had vrucht gedragen. Nadat zij Zijn woorden had beluisterd, was ze naar de stad gegaan en had tot de mensen gezegd: "Kom mede en ziet een mens, die mij gezegd heeft alles wat ik gedaan heb; zou deze niet de Christus zijn?" Zij gingen met haar mee, zagen Jezus en geloofden in Hem. Zij waren verlangend om meer te horen en smeekten Hem te blijven. Hij bleef twee dagen bij hen, "en nog veel meer werden er gelovig om Zijn woord." Joh. 4:29,41.

En toen de discipelen vanuit Jeruzalem verdreven waren, vonden sommigen van hen een veilig toevluchtsoord in Samaria. De Samaritanen verwelkomden de boodschappers van het evangelie, en de joodse bekeerlingen verzamelden een kostelijke oogst onder degenen die tevoren hun bitterste vijanden waren geweest. — *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 78

Gods dienaren moeten als eenvoudige mensen op korte termijn klaar staan voor de dienst op het moment dat het nodig is. Mijn broeders van uur tot uur zullen mogelijkheden zich voor u openen om God te dienen. Deze zullen voortdurend komen en gaan. Wees steeds klaar voor de meeste van hen. De kans om in een gehoor het woord des levens te spreken voor een ziel in nood, laat niemand zeggen: "Ik vraag u excuseer mij." Verlies geen mogelijkheid om aan anderen de onnaspeurbare rijkdom van Christus bekend te maken, want een mogelijkheid eens verzuimd kan voor altijd verloren zijn. —*Gospel Workers*, p. 195

Woensdag 11 november: De schoonheid van heiligheid

Als de Heilige Geest op de menselijke geest beweegt, zullen alle kleine klachten en beschuldigingen tussen de mens en zijn medewerker weggedaan worden. De heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid zullen in de kamers van de geest en het hart schijnen. In onze dienst voor God zal er geen onderscheid zijn tussen rijk en arm, blank en zwart. Alle verschillen zullen verdwijnen. Als we God naderen zal het zijn als één broederschap. Wij zijn pelgrims en vreemdelingen, verbonden voor een beter land, zelfs een hemelse. Daar zal alle trots, alle aanklacht, alle zelf misleiding voor altijd een einde hebben. Ieder masker zal afgelegd worden en wij zullen Hem zien zoals Hij is.

Ons huis van aanbidding mag zeer eenvoudig zijn, maar het is er niet minder om, niet minder aanvaard door God. Als we aanbidden in geest en in waarheid en in de schoonheid van heiligheid, zal het voor ons de poort naar de hemel zijn. Als de lessen van de wonderlijke werken van God herhaald zijn, en als de dankbaarheid van het hart uitgedrukt is in gebed en zang, nemen engelen van de hemel het refrein op en verenigen zich in het lofprijzen en de dankzegging aan God. Deze oefeningen verdrijven de kracht van Satan. Zij verwijderen gemopper en klachten en Satan verliest grond. — *In Heavenly Places*, p. 288.

Hoewel God niet woont in tempels met handen gemaakt, eert Hij toch door Zijn tegenwoordigheid de vergaderingen van Zijn volk. Hij heeft beloofd dat Hij hen door zijn Geest zal ontmoeten, als ze samenkomen om Hem te zoeken, hun zonden te erkennen, en voor elkaar te bidden. Maar degenen die samenkomen om Hem te aanbidden, moeten alle verkeerde dingen wegdoen. Als ze niet samenkomen om Hem te aanbidden in geest en in waarheid en in de schoonheid der heiligheid, zal hun samenkomen zinloos zijn.

Van hen zegt God: 'Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij. Tevergeefs eren zij Mij,' Zij die God aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en in waarheid, 'want de Vader zoekt zulke aanbidders.' Maar de Here is in zijn heilige tempel. Zwijg voor Hem, gij ganse aarde! — *Profeten en Koningen*, p. 29.

Het huis is het heiligdom voor het gezin, en de binnenkamer of het bos de beste plaats voor afzondering ter aanbidding, maar de kerk is het heiligdom voor de gemeente. Er moeten regels zijn voor de tijd, de plaats en de wijze van aanbidding. Niets dat heilig, niets dat betrekking heeft op de aanbidding van God, mag met achteloosheid of onverschilligheid behandeld worden. Om op de best mogelijke wijze God te kunnen loven en prijzen, moet de houding en het denken van de mensen zodanig zijn, dat zij in hun gedachten duidelijk onderscheid maken tussen het heilige en het alledaagse. Zij die veelzijdige ideeën, nobele gedachten en aspiraties hebben, zijn degenen wier gedachten het denken aan goddelijke zaken sterkt. Gelukkig zijn zij die een heiligdom hebben, of dat nu groot of klein is, in de stad of in ruige berggrotten, in het nederige hutje of in de wildernis. Als dit het beste is dat zij voor de Meester kunnen vinden, zal Hij die plaats heiligen met Zijn aanwezigheid, en het zal een heilige plaats voor de Heer der Heerscharen zijn. — *Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 5.p.402.

Donderdag 12 november: Afgoderij in opvoeding

Er moet niet een verlaging van de standaard zijn wat betreft de samenstelling van waar onderwijs. |Het moet verhoogd worden ver boven waar het nu is. Het is niet de mens die we moeten verhogen en dienen; het is God, de enige ware en levende God, tot wie onze dienst en verering toekomt. — *Evangelism*, p.133

Nog altijd stellen mensen hun eigen geboden in de plaats van Gods geboden. Zelfs onder de christenen zijn instellingen en gebruiken die alleen berusten op overleveringen der vaders. Zulke inzetten die uitsluitend berusten op menselijk gezag, zijn in de plaats gekomen van Gods geboden. De mensen klemmen zich vast aan hun overleveringen en eerbiedigen hun gewoonten. Zij koesteren haat tegen degenen die trachten hen op hun fouten te wijzen. Wij zien in deze tijd, waarin ons is geboden de aandacht te richten op Gods geboden en het geloof van Jezus, dezelfde vijandschap die in de dagen van Christus tot uiting kwam. Van Gods overblijfsel staat geschreven: "De draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van | Jezus hebben." Opb.12:17.

"Maar elke plant die mijn hemelse Vader niet geplant heeft, zal uitgeroeid worden." In plaats van het gezag van de zogenaamde kerkvaders gebiedt God ons het woord van de eeuwige Vader, de Heer van hemel en aarde, aan te nemen. Alleen hier is de waarheid vrij van dwaling. David zegt: "Ik ben verstandiger dan al mijn leermeesters want uw getuigenissen zijn mij tot overdenking. Ik heb meer inzicht dan de ouden, want ik bewaar uw bevelen. — *Wens der Eeuwen*, p. 326.

Door mensen ertoe te brengen het tweede gebod te overtreden, was het Satans bedoeling om hun voorstelling van het Goddelijke Wezen te misvormen. Door het vierde gebod terzijde te stellen wilde hij hen ertoe brengen God geheel en al te vergeten. Gods aanspraak op eerbied en aanbidding boven de goden der heidenen berust op het feit dat Hij de Schepper is, en dat alle andere levende wezens aan Hem hun bestaan te danken hebben. Zo wordt het voorgesteld in de Bijbel. De profeet |Jeremia zegt: "De Here is de waarachtige God. Hij is de levende God en een eeuwig Koning. ... De goden die de hemelen de aarde niet gemaakt hebben, zullen vergaan van de aarde en van onder de hemel. Hij maakt de aarde door Zijn kracht, Hij breidt de hemel uit door Zijn verstand." Jer. 10:10-12. De sabbat wijst als gedenkteken van Gods schepende macht naar Hem als de Schepper van hemel en aarde. Daarom is deze een voortdurende getuige van zijn bestaan en een gedachtenis aan zijn grootheid, zijn wijsheid en zijn liefde. Als de sabbat altijd geheiligd en waargenomen was, zou er nooit een atheïst of afgodendienaar zijn geweest—*Patriarchen en Profeten*, pp. 301,302.

Vrijdag 13 november: Voor verdere studie

My Life Today, "Be Strong and Courageous," p. 120.

Our High Calling, "One With the Church Above," p. 167.

8. Onderwijzing en verlossing

Sabbatmiddag, 14 november

Alle natuurlijke en verworven talenten zijn gaven Gods en moeten voortdurend onder beheer van Zijn Geest, van Zijn Goddelijke, heiligende kracht gehouden worden. Tot in het diepste van uw ziel moet u uw gebrek aan ervaring in dit werk aanvoelen en moet u alle krachten inspannen om de nodige kennis en wijsheid te verkrijgen, opdat u elk vermogen van lichaam en geest zo gebruikt, dat God daardoor verheerlijkt wordt.

“Ik zal u ook een nieuw hart geven.” Christus moet in uw hart wonen zoals het bloed is in het lichaam en daarin circuleert als een levengevende kracht. We kunnen op dit onderwerp niet te veel de nadruk leggen. Terwijl de waarheid onze wapenrusting moet zijn, moeten onze overtuigingen gesterkt worden door de levende sympathieën die het leven van Christus karakteriseerden. Als de waarheid, levende waarheid, zich niet in het karakter uitbeeldt, kan niemand zich staande houden. Daar is slechts één enkele kracht die ons óf standvastig kan maken, óf ons standvastig kan doen blijven, de genade Gods in waarheid. Die in enig opzicht op iets anders vertrouwt, die wankelt al om aanstonds te vallen.

De Here verlangt dat u zich op Hem verlaat. Buit elke kans uit om tot het licht te komen. Wanneer u zich afzijdig houdt van de heilige invloeden die van God komen, hoe kunt u dan geestelijke dingen onderscheiden? —*Uit de Schatkamer* deel 3, p. 181.

Zij die hun harten willen ledigen van ijdelheid en rommel, door de genade van God mogen we de kamers van de geest zuiveren, en maken tot een voorraadschuur van kennis, zuiverheid en waarheid. En het zal voortdurend over de smalle grenzen van de wereldlijke gedachten heen reiken, in de grootsheid van het oneindige. De gerechtigheid en genade van God zullen ontvouwd worden tot de morele waarnemingen. Het bittere karakter van de zonde met zijn resultaten, zal waargenomen worden. Het karakter van God, Zijn liefde uitgedrukt in het geven van Zijn Zoon om te sterven voor de wereld, en de schoonheid van heiligheid, zijn verheven thema's voor overdenking. Deze zullen het intellect versterken, en de mens brengen tot een innige gemeenschap met de Oneindige. —*Fundamentals of Christian Education*, p. 49.

We geven onze tijd en gedachten vaak aan onbeduidende en alledaagse dingen van de wereld en negeren de grote interesses die betrekking hebben op het eeuwige leven. De edele krachten van de geest zijn dwergen en verzwakt door gebrek aan oefening in thema's die waard zijn voor concentratie.

“Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat” (Fil.4:8). Als we mediteren op de perfecties van ons goddelijk Model, zullen we wensen om volledig veranderd en vernieuwd te worden naar het beeld van Zijn zuiverheid. Wij zijn geroepen om ons af te scheiden en uit de wereld te komen om zonen en dochters van de Allerhoogst te zijn. —*Sons and Daughters of God*, p. 107.

Zondag 15 november: Naar het beeld van God

Het leven van Christus is geopenbaard in menselijkheid. De mens is het kroonstuk van de schepping van God, gemaakt naar het beeld van God en ontworpen om een

afbeelding van God te zijn, maar Satan heeft gewerkt om het beeld van God in de mens uit te wissen om zijn eigen beeld erop te drukken. De mens is zeer dierbaar voor God omdat hij gevormd is naar Gods eigen beeld. Dit feit moet ons imponeren met de belangrijkheid van onderwijs door stelregel en voorbeeld over de ontwijding van de zonde, door het bevredigen van de eetlust of bij enig andere zondige praktijk. Het lichaam is bestemd om God te vertegenwoordigen voor de wereld. —*Lift Him Up*, p. 48.

In deze dagen wordt er veel gesproken over het wezen en de belangstelling van "hogere opvoeding." De ware "hogere opvoeding" is die, welke gegeven wordt door Hem bij Wie "wijsheid en macht is." Job12:13, uit Wiens mond "kennis en inzicht komen." Spr.2;6.

In een kennen van God hebben alle kennis en waarachtige ontwikkeling hun oorsprong. Waarheen wij ons ook wenden, op het gebied van het lichamelijke, het verstandelijke, het geestelijke, in alles wat wij ook aanschouwen, afgezien van de verderfelijke invloed der zonde, wordt deze kennis geopenbaard. Welke lijn van onderzoek wij ook volgen, wij worden, indien dit een oprecht doel beoogt om tot de waarheid te komen, in aanraking gebracht met het onzichtbare, machtige Verstand, dat in en door allen werkt. De geest van de mens wordt in verbinding gebracht met de geest van God, de eindige mens met de oneindige God. De uitwerking van een dergelijke verbinding op lichaam en verstand en ziel is van onschatbare waarde

In deze gemeenschap vindt men de volmaakte opvoeding. Het is Gods methode van karaktervorming. "Gewen u toch aan Hem" Job. 22:21, luidt Zijn boodschap aan de mensheid. De methode die vervat is in deze woorden, die gevolgd werd in de opvoeding, de scholing, van de vader van het geslacht. Toen Adam in de heerlijkheid van zondeloze menselijkheid in het heilige Paradijs verkeerde, werd hij op deze wijze door God onderricht. —*Karaktervorming*, p. 12.

De genade van God moet door de kamers van de geest vegen, de fantasie moet hemelse thema's hebben voor beschouwingen en ieder onderdeel van de natuur moet zuiver en puur zijn en zich een beeld vormen door de Geest van God.

De gedachten moeten overvloedig gebonden, zich terugtrekken van afsplitsing en geen dingen overdenken die de ziel alleen verzwakken en bezoedelen. De gedachten moeten zuiver zijn de overdenkingen van het hart moeten rein zijn....

De edele krachten van de geest zijn ons gegeven door de Heer, opdat wij ze mogen gebruiken om hemelse dingen te overpeinzen. God heeft overvloedige voorzieningen gemaakt zodat de ziel voortdurend vooruitgang kan maken in het goddelijke leven. — *Sons and Daughters of God*, p. 107

Maandag 16 november: Jezus als Leraar

Het werk dat de Heiland op aarde zou volbrengen, was uitvoerig beschreven: "Op Hem zal de Geest des Heren rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des Heren." De Gezalfde was gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen een jaar van het welbehagen des Heren en een dag der wrake van onze God; om alle treurenden te troosten, om over de treurenden van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in

plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest. En men zal hen noemen: Terebinten der gerechtigheid, een planting des Heren, tot Zijn verheerlijking. Jes.11:2,3. 61: 1-3. — *Van Jeruzalem tot Rome*, p.166.

Jezus bestrafte ook de ijdelheid die getoond werd in het streven naar de titel "rabbi" of meester. Een dergelijke titel, zei Hij, kwam niet aan mensen toe, maar aan Christus. Priesters, schriftgeleerden, en oversten, uitleggers en handhavers van de wet waren allen broeders, kinderen van één Vader. Jezus drukte de mensen op het hart dat zij niemand een eretitel mochten geven die erop zou wijzen dat zij macht hadden over hun geweten of hun geloof.

Als Christus nu op aarde zou zijn, omringd door mensen die de titel "Eerwaarde" of "Weleerwaarde" dragen zou Hij dan niet de woorden herhalen: "Laat u ook geen leidslieden noemen, want één is uw Leidsman, de Christus?"

De Heiland vervolgde: "Maar wie de grootste onder u is, zal uw dienaar zijn. Al wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden, en al wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden." Steeds weerhad Christus onderwezen dat ware grootheid wordt gemeten met zedelijke waarden. In Gods oog bestaat van karakter in een leven voor het welzijn van onze medemensen, in het doen van daden van liefde en barmhartigheid. Christus, de Koning der heerlijkheid, diende de gevallen mens. — *De Wens der Eeuwen*, pp.507,508.

Christus gaf een toets aan de hand waarvan de ware leraar onderscheiden zou kunnen worden van de bedrieger: "Wie uit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer, maar wie de eer zoekt van zijn zender, die is waar en er is geen onrecht in hem." Joh. 7:18.

Wie zijn eigen eer zoekt spreekt alleen maar over zichzelf. De geest van zelfzucht verraadt haar eigen oorsprong. Christus echter zocht de eer van God. Hij sprak Gods woorden. Dit was het bewijs van Zijn gezag als leraar der waarheid. — *Wens de Eeuwen*. p. 378.

Dinsdag 17 november: Mozes en de profeten

Een verzuim om Gods Woord te bestuderen is de grote oorzaak van geestelijke zwakheid en ondoelmatigheid. In afkering van het Woord en het zich voeden met de geschriften van niet inspireerde mensen, wordt de geest een dwerg en verlaagd. Zij is niet in contact gebracht met de diepe, brede principes van de eeuwige waarheid. Het begrijpen past zich aan tot het verstand van de dingen waarmee het bekend is, en in deze toewijding tot eindige dingen is het verzwakt. Zijn kracht is belemmerd, en na een tijdje wordt het onbekwaam om uit te breiden.

Dit alles is valse opvoeding. Het werk van iedere leraar zou zijn het bevestigen van de geest van de jeugd op de grote waarheid van het Woord van de inspiratie. Dit is de lering die belangrijk is voor dit leven en het leven dat komt. — *Lift Him Up*, p. 119

Het Woord van God is het grote opvoedboek. Maar terwijl velen zeggen het te respecteren, plaatsen ze andere boeken erboven. De menselijke reden is boven de goddelijke uitgestegen ...

De Bijbel is het studieboek, en het moet ernstig bestudeerd worden - niet zoals we een boek lezen al alle andere boeken. Het moet voor ons een boek zijn dat de behoefte van de ziel stilt. Dit boek zal de mens die het bestudeert en gehoorzaamt

wijs maken tot zaligheid. Zoals voedsel het lichaam niet kan voeden tenzij het wordt gegeten en verteerd, evenmin kan het Woord van de levende God de ziel profijt schenken tenzij het ontvangen wordt als de leraar in de hogere ontwikkelingslijn, als boven alle menselijke producties; tenzij haar principes gehoorzaamd worden omdat het de wijsheid van God is. — *This Day With God*, p.127.

De Heer beloont niet de grote hoeveelheid van werk. Hij geeft geen complimenten en eerbied over de grootheid van het werk zoals de trouw waarin het gedaan is. De goede en gelovige dienaars zijn beloond. Als we de krachten van God die Hij ons hier gegeven heeft bewerken, zullen we toenemen in kennis en inzicht, en in staat zijn het onsterfelijke leven te begrijpen en te waarderen. Zij die hun door God gegeven voorrechten in dit leven hebben misbruikt, en tevreden zijn met onwetendheid hebben hun geest compleet gevuld met onderwerpen van onbeduidende waarde voor zichzelf en voor anderen, ze willen geen persoonlijke verantwoording afleggen. Hebben kwade neigingen, en versterken hoge besluiten voor een zuiverder, hoger, heiliger leven.

De jeugd zouden de leerlingen moeten zijn voor de volgende wereld. Volharding in het verkrijgen van kennis, gecontroleerd bij de vrees en liefde voor God, zal hem een groeiende kracht geven voor het goede in dit leven, en degenen die het meeste gemaakt hebben van het voorrecht om hier de hoogste capaciteiten te bereiken voor hen in het toekomstige leven. Ze hebben gezocht en gevonden datgene wat onvergankelijk is. De bekwaamheid om de glorie te waarderen "wat geen oog gezien heeft, en geen oor gehoord heeft," zal evenredig zijn tot het verkrijgen in de cultuur van het vermogen in dit leven. — *Fundamentals of Christian Education*, pp.48,49.

Woensdag 18 november: Wijze mannen en vrouwen

De naam van Jehova werd grote eer bewezen in de eerste periode van Salomo's regering. De wijsheid en rechtvaardigheid, die de koning openbaarde, getuigden aan alle volken van de grootheid van de God die hij diende. Een tijdlang was Israël het licht der wereld en maakte het de grootheid van Jehova bekend. De ware heerlijkheid van Salomo's regering lag niet in zijn wijsheid, zijn fabelachtige rijkdommen, zijn verreikende macht en roem, maar in de eer die hij toebracht aan de naam van de God van Israël door een verstandig gebruik van de hemelse gaven.

Met het verstrijken der jaren nam Salomo's roem toe, en streefde hij er naar God te eren door zijn verstandelijke en geestelijke krachten te ontwikkelen, en door aan anderen de zegeningen die hij ontvangen had, door te geven. Niemand beter dan hij was in staat te begrijpen dat hij alleen door Gods gunst in het bezit was gekomen van macht, wijsheid en verstand, en dat hij deze gaven had gekregen om aan de wereld de Koning der koningen bekend te maken. — *Profeten en Koningen*, p.20.

Als de invloed van onze lessen zijn zou wat het zou moeten zijn, de jeugd die daar wordt opgeleid zal in staat zijn God in al Zijn werk te verhogen; en wijl bezig met beoefenen van het vermogen dat God hen gegeven heeft willen ze voorbereid zijn Hem meer doeltreffende te dienen. Het verstand geheilgd, zal de schatten van Gods Woord ontsluiten en haar kostbare edelstenen verzamelen om ze aan anderen te schenken en deze alzo te zoeken naar de dieperedingen van God. Een kennis van de rijkdom van Zijn genade zal de menselijke ziel veredelen en opheffen en door verbinding met Christus wordt het een deelgenoot van de goddelijke natuur en krijgt de kracht om de verzoeking van Satan te weerstaan.

Studenten moet worden ingeprent van het feit dat kennis alleen kan, in de handen van de vijand van al het goede, een kracht zijn om ze te vernietigen. Het was een zeer geestelijk wezen, één die een hoge positie innam onder de groep engelen, die tenslotte een rebel werd; en velen met een voortreffelijk verstand zijn niet misleid door zijn kracht. De geheiligde kennis die God heeft ingeprent is van rijke kwaliteiten zal spreken tot Zijn glorie. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 422.

Door de zonde was het goddelijk beeld bezoedeld en nagenoeg uitgewist. 's Mensen lichaamskrachten waren verzwakt, zijn verstandelijk vermogen werd minder, zijn geestelijk inzicht verduisterd. Hij werd de dood onderworpen. Nochtans werd de mensheid niet zonder hoop gelaten. Dankzij de oneindige liefde en genade was er een verlossingsplan ontworpen en werd de mens in zijn leven een proeftijd toegestaan. Om in de mens het beeld van de Maker te herstellen, hem terug te brengen tot de volmaaktheid waarin hij was geschapen, de ontwikkeling van lichaam, verstand en ziel te bevorderen, opdat - het goddelijk doel in zijn schepping verwerkelijkt zou worden - ziedaar het werk der verlossing. Dit is het doel van de opvoeding, het heerlijke doel van het leven. — *Karaktervorming*, p. 13.

Donderdag 19 november: Opvoeding in de eerste gemeente

"Toch spreken wij bij hen, die daarvoor rijp zijn," verklaarde Paulus, "een wijsheid echter niet van deze eeuw, noch van de beheersers dezer eeuw, wier macht tenietgaat, maar wat wij spreken, als een geheimenis, is de verborgen wijsheid Gods, die God (reeds) van eeuwigheid voorbeschikt heeft tot onze heerlijkheid. En geen van de beheersers dezer eeuw, heeft van haar geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben. Maar gelijk geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben. Want ons heeft God het geopenbaard door de Geest. Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods. Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods." 1 Kor. 2:6-10.

Paulus wist dat hij zijn bekwaamheid niet aan zichzelf te danken had, maar aan de tegenwoordigheid van de Heilige Geest, wiens genaderijke invloed zijn hart vervulde en iedere gedachte aan Christus onderwierp. Hij sprak van zichzelf als "te allen tijde het sterven van Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus zich in ons lichaam openbare." 2 Kor.4:10

In de onderwijzingen van de apostel was Christus de hoofdpersoon. "Ik leef," getuigde hij, "doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij." Gal.2:20. Het eigen ik was verborgen; Christus werd geopenbaard en verheerlijkt. — *Van Jeruzalem tot Rome*, p.185.

De noodzakelijkheid van de werking van de Heilige Geest zou door allen beseff moeten worden. Tenzij deze Geest is geaccepteerd en dierbaar is als de vertegenwoordiger van Christus, wiens werk het is het gehele wezen te vernieuwen en te heiligen, de hoogst belangrijke waarheid die aan de mensheid gegeven is, zal ze haar kracht verliezen op de geest. Het is voor ons niet genoeg een kennis te hebben van de waarheid. We moeten wandelen en werken in liefde; onze wil in overeenstemming met de wil van God. Van hen die dit doen, verklaart de Heer, "Ik zal

Mijn wetten in hun verstand geven en Ik zal die in hun hart schrijven" (Hebr. 8:10) ... Zo wordt de goddelijke relatie vernieuwd tussen God en mens. "Ik wil voor hun een God zijn," zegt Hij, "en ze zullen Mij tot een volk zijn," Daar is geen eigenschap van Mijn natuur die Ik niet vrijwillig aan de mens wil geven, zodat de mens Mijn evenbeeld mag openbaren." —*In Heavenly Places*, p. 335.

En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft in eeuwigheid. Namelijk de Geest van de waarheid. Joh. 14:16,17

Deze belofte is voor ons zo zeker als het was voor de discipelen. ... Laat ieder kerklid knielen voor God en ernstig bidden voor de gave van de Geest. Schreeuw, "Heer vergroot mijn geloof. Maak mij u Woord te verstaan, want de opening van Uw Woord geeft licht; verfris mij door Uw aanwezigheid. Vul mijn hart met uw Geest."

Te allen tijde en in alle plaatsen, in alle zorgen en in alle droefheid, wanneer de uitkomst donker schijnt en de toekomst verward, en wij ons hulpeloos en alleen voelen, wil de Trooster een antwoord zenden op ons gelovig gebed. —*God's Amazing Grace*, p.191.

Vrijdag 20 november: Voor verdere studie

Het Geloof Waardoor ik Leef, "De Aarde Vol Kennis van God" p.371.

This Day With God, "The Banquet of Gods Word," p. 292

9. De gemeente en onderwijzing

Sabbatmiddag 21 november

In de eerste gemeente werd het Christendom in al haar zuiverheid gepredikt; haar grondregels werden door de stem van de inspiratie ingegeven; haar diensten waren niet door regels van mensen verdorven. De gemeente openbaarde de geest van Christus en was mooi in haar eenvoud. Haar sieraad was haar heilige beginselen en het voorbeeldige leven van haar leden. Grote aantallen mensen werden voor Christus gewonnen, niet door vertoon of geleerdheid, maar door de kracht van God die met de eenvoudige prediking van Zijn woord gepaard ging. —*Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 5, p. 138.

Wanneer de discipelen de volmaaktheid van Christus de opgestane Heiland, predikten, werden de harten van mannen en vrouwen bewogen en werden ze gewonnen voor het evangelie. Grote scharen die de naam van de Heiland hadden gelasterd en Zijn macht hadden veracht, beleden nu dat ze discipelen van de gekruisigde waren.

Niet uit eigen kracht verrichtten de apostelen hun werk, maar door de kracht van de levende God. Hun werk was niet gemakkelijk. Het begin van het werk van de christelijke gemeente werd gekenmerkt door ontberingen en bittere zorg. In hun werk kwamen de discipelen gedurig in aanraking met ontbering, laster en vervolging. Maar ze achten hun leven niet kostbaar, en ze waren blij dat ze voor Christus mochten lijden.

Wankelmoedigheid, besluiteloosheid en onzekerheid vonden geen plaats in hun arbeid. Ze waren bereid om te geven en zich te laten gebruiken. Het besef van de verantwoordelijkheid die op hen rustte, zuiverde en verrijkte hun ervaring. Hemelse genade was zichtbaar in de overwinningen die ze behaalden voor Christus. God werkte almachtig door hen om het evangelie te doen triomferen. — *Van Jeruzalem tot Rome*, p.433.

In de thuisgemeente moeten de kinderen leren te bidden en op God te vertrouwen. Leer hen Gods wet te herhalen. Betreffende de geboden waren de Israëlieten onderwezen: "U moet ze uw kinderen inprenten en er over spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat." Deut. 6:7. Kom in nederigheid, met een hart vol tederheid, en met een gevoel van verleiding en gevaar voor uzelf en uw kinderen, verbind hen door geloof aan het altaar, en smeeek voor hen de zorg van de Heer. Oefen de kinderen eenvoudige woorden te gebruiken in hun gebed. Zeg hen dat het God behaagd dat ze roepen tot Hem.

Zal de Heer des hemels zulk een huis passeren en daar geen zegen achterlaten? Nee, voorwaar.

Dienende engelen zullen de kinderen beschermen die zijn dus opgedragen aan God. Zij horen de offergave van prijzen en gebeden van geloof, en ze dragen de smeeekbeden tot Hem die in het heiligdom dienstdoet voor Zijn volk en offert Zijn verdienste ten behoeve van hen. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p.110.

Zondag 22 november: Ware christelijke onderwijzing

Wat is zuivere godsdienst? Christus heeft ons: verteld, dat zuivere godsdienst is: het thuis, in de gemeente en in de wereld tonen van medelijden, sympathie en liefde. Dit dienen wij aan onze kinderen te leren, dat is de ware godsdienst. Leer hen in hun denken niet zichzelf in het midden te stellen, maar dat er een zendingsveld is, overal waar mensen lijden en in nood verkeren.

Maak uw huis tot een plaats van godsdienstige vorming. Laat ouders tot spreekbuis worden voor de Here God van Israël, om de regels van het ware Christendom te onderwijzen. En laat hen een voorbeeld zijn van wat beginselen van liefde kunnen maken van mannen en vrouwen. — *Christus Weerspiegelen*, p. 251.

We moeten denken en zorgen voor anderen die onze liefde onze tederheid en zorg nodig hebben. We zullen er steeds aan denken dat we vertegenwoordigers zijn van Christus, en dat we de zegeningen die Hij ons geeft moeten delen, niet met hen die ons weer kunnen vergelden, maar met hen die de gave op prijs stellen deze die hun tijdelijke en geestelijke noodzakelijkheden willen uitbreiden. Degenen die een gastmaal geven met het doel om anderen te helpen die maar weinig plezier hebben met de bedoeling helderheid te brengen in hun sombere levens, met het oogmerk hun armoede en nood te lenigen, dit gebeurt onzelfzuchtig en in harmonie met de instructies van Christus. — *The Review and Herald*, november 12, 1895.

Wij mogen beweren volgelingen van Christus te zijn. Wij mogen voorgeven elke waarheid in Gods Woord te geloven, maar dit alles zal onze naaste niet helpen, tenzij ons geloof in ons dagelijks leven zichtbaar is. Onze belijdenis mag nog zo hoogstaand

zijn, wijzelf noch onze medemensen zullen erdoor gered worden, tenzij wij christenen zijn. Een juist voorbeeld betekent voor de wereld meer dan alles wat wij zeggen.

Het werk van Christus kan nooit door een zelfzuchtige manier van leven worden gediend. Zijn zaak is de zaak van de verdrukten en de armen. In de harten van Zijn belijdende volgelingen moet de tedere meelevendheid gevonden worden van Christus - meer liefde voor hen, die Hij op zo hoge waarde stelt dat Hij zijn eigen leven voor hun zaligheid heeft gegeven. Deze zielen zijn oneindig veel kostbaarder dan enig offer dat wij God kunnen brengen. Bezig te zijn met een op het oog groot werk, terwijl wij de behoeftige veronachtzamen of de vreemdeling onthouden waarop hij recht heeft. Is geen werk waarop zijn goedkeuring kan rusten.

Liefde is de basis van alle godsvrucht. Niemand heeft een zuivere liefde voor God, tenzij hij een onzelfzuchtige liefde koestert voor zijn broeder, wat zijn belijdenis ook moge zijn. Wij kunnen echter nooit in het bezit komen van deze geest door *te proberen* anderen lief te hebben. Wat wij nodig hebben is de liefde van Christus in het hart. Wanneer onze eigen natuur opgaat in Christus, komt deze liefde spontaan tevoorschijn. De volmaaktheid van het christelijk karakter wordt bereikt wanneer de impuls om anderen te zegenen en te helpen gedurig van binnenuit komt, wanneer de zonneschijn van de hemel het hart vult en op het gelaat tot uiting komt. —*Lessen Leven van Alledag*, pp. 237,238.

Maandag 23 november: Geroepen te leven als licht

De volgelingen van Christus moeten het licht der wereld zijn; maar God vraagt hen niet een poging te doen om uit te blinken. Hij stemt niet in met enige zelfvoldane poging om verheven goedheid ten toon te spreiden. Hij wenst dat hun zielen doordrenkt raken met de beginselen des hemels, dan, als zij met de wereld in contact komen, zullen zij het licht dat in hen is, openbaren. Hun standvastige trouw in elke levensuiting zal een middel zijn tot verlichting.

Bij het kiezen van mannen en vrouwen voor Zijn dienst vraagt God niet of zij wereldse rijkdom, geleerdheid of welbespraaktheid bezitten. Hij vraagt: "Zijn zij zo nederig dat Ik hen Mijn wegen kan leren? Kan Ik Mijn woorden op hun lippen leggen? Zullen zij Mij vertegenwoordigen?"

God kan iedere ziel gebruiken, in de mate waarin Hij met Zijn Geest in de zielentempel aanwezig kan zijn. Het werk dat Hij zal aanvaarden is het werk, dat Zijn beeld weerspiegelt. Zijn volgelingen moeten als hun geloofsbrieven voor de wereld, de onuitwisbare kenmerken van Zijn onsterfelijke beginselen dragen. —*De Weg tot Gezondheid*, pp. 26,27.

Het is onmogelijk dat het hart, waarin Christus leeft, verstoken blijft van liefde, Als wij God liefhebben, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad, zullen wij allen, voor wie Christus is gestorven, ook liefhebben. Wij kunnen niet met God in aanraking komen zonder in aanraking te komen met de mensen, want in Hem, die op de troon van het universum zit, zijn God-zijn en mens-zijn verenigd. Als wij met Christus verbonden zijn, zijn wij met de gulden schakels van de keten der liefde met onze medemensen verbonden. Dan zullen het medelijden en het medeleven van Christus in ons leven zichtbaar zijn. Wij zullen dan niet wachten tot de behoeftigen en de ongelukkigen bij ons worden gebracht. Wij zullen niet gedwongen moeten worden mee te voelen met het leed van anderen. Voor ons zal het even natuurlijk zijn te voorzien in de behoeften

van armen en lijdenden als het voor Christus natuurlijk was om rond te gaan en goed te doen. —*Lessen Leven van Alledag*, p. 238

Christus wees op de plek die Zijn volk moest innemen, toe Hij zei: "U bent het licht van de wereld" Math. 5:14. Er moet van de leden van de gemeente een invloed uit gaan, die anderen verlicht. De Licht-gever stelt de lampen zó op, dat iedereen in Zijn huis (de wereld) verlicht kan worden. Zijn lichtvoorraad is onuitputtelijk, en Hij plaatst hen die werkelijk in Hem geloven, daar waar ze steeds helderder schijnen. Ons licht moet constant in helderheid toenemen, omdat voortdurend licht ontvangen van Bron van alle licht. Ziende op Jezus moeten wij naar Zijn beeld veranderd worden, en Zijn licht weerspiegelen naar de wereld.

Iedere ziel die met Christus wordt verenigd, wordt een licht in Gods huis. Ieder moet ontvangen en doorgeven, en zijn licht met lichte en heldere stralen laten schijnen. Wij worden door God verantwoordelijk gehouden, als wij geen licht laten schijnen op hen die in duisternis zijn. God heeft aan ieder lid van Zijn gemeente de opdracht gegeven, licht te geven aan de wereld. En zij die hun aandeel in deze taak trouw leveren, zullen een steeds grotere hoeveelheid licht ontvangen om door te geven. De Heer wil door Zijn Geest de mens die Hem vertegenwoordigt kneden en geschikt maken, Zijn krachten vernieuwen, en hem licht geven waarmee hij aderen kan verlichten —*Christus Weerspiegelen*, p. 196.

Dinsdag 24 november: Leven als discipelen

De wereld van vandaag schreeuwt voor de openbaring van Jezus Christus in de persoon van Zijn heiligen. God wenst dat Zijn volk voor de wereld zal staan als een heilig volk. Waarom? Omdat er een wereld is die gered moet worden door het licht van de evangelie waarheid; en als de boodschap van waarheid dat is de roep om uit de duisternis te komen in Gods wonderbaarlijke licht die gegeven is aan de kerk, in het leven van zijn leden, geheiligd door de Geest der waarheid, draagt ze een getuigenis tot de waarheid van de boodschap verkondigd is.

De wereld heeft een demonstratie van praktisch christendom nodig. Met zicht op het feit dat zij die zeggen volgers van Christus te zijn, zijn ze een schouwspel voor de ongelovige wereld, Het betaamd hen waar te maken dat zij een juiste relatie hebben met God...in rangorde staan ze als lichten in de wereld. Het is noodzakelijk dat heldere licht van de Zon der Gerechtigheid voortdurend op hen schijnt. —*In Heavenly Places*, p. 313.

Het doet er niet toe hoe streng de belijdenis moge luiden: hij wiens hart niet is vervuld van de liefde voor God en zijn medemens, is geen ware discipel van Christus. Al zou een groot geloof bezitten, en zelfs macht hebben om wonderen te doen, toch is zijn geloof zonder liefde waardeloos. Hij mag grote vrijgevigheid aan de dag leggen; maar al zou hij, gedreven door enig ander motief dan oprechte liefde, al zijn bezittingen geven om de hongerigen te voeden, dan zou deze daad hem niet in de gunst van God aanbevelen. Hij kan in zijn ijver zelfs een martelaarsdood sterven, maar als hij niet door liefde wordt aangedreven zou hij door God als een misleide dweper of als een eierzuchtige huichelaar worden beschouwd. —*Van Jeruzalem tot Rome*, pp. 236,237.

Omgang met Christus, hoe onuitsprekelijk kostbaar! Zo'n omgang zal ons voorrecht zijn als wij die zoeken en offers brengen om die te bereiken. Toen de eerste discipelen de woorden van Christus hoorden, voelden zij hun behoefte aan Hem. Zij zochten, zij vonden, zij volgden Hem. Zij waren bij Hem in huis, aan tafel, in de binnenkamer, in het veld. Zij waren bij Hem als leerlingen bij een leraar, en kregen dagelijks van Zijn lippen de lessen over de heilige waarheid. Zij zagen naar Hem zoals een dienstknecht naar zijn Meester kijkt, om te leren wat hij moet doen. Zij dienden Hem met blijdschap. Zij volgden Hem zoals soldaten hun commandant volgen, de goede strijd van het geloof strijden. En zij, die met Hem zijn, de geroepenen en uitverkorenen en gelovigen.

Deze eensgezindheid met Jezus zal in de wereld niet onopgemerkt blijven. Het is een onderwerp van gesprek en het valt in het oog. De christen is zich wellicht niet van de grote verandering bewust, want hoe meer hij in karakter op Christus gaat lijken, des te geringer zal hij over zichzelf gaan denken, hoewel het door iedereen om hem heen gezien en gevoeld zal worden. Zij die de grondigste ervaring hebben gehad in de dingen van God, zijn het verst van trots e zelfverheerlijking verwijderd. Zij denken het geringst over zichzelf en hebben de meest verheven opvattingen over de glorie en uitmuntendheid van Christus. Zij vinden dat de laagste plaats in Zijn dienst nog te veel eer is. —*Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5. pp.182,183.*

Woensdag 25 november: De waarheid zoeken

De woorden tot de discipelen gesproken, gelden ook voor ons. De Trooster is voor ons zowel als voor hen. De Geest voorziet ons van de kracht die de vooruitstrevende worstelende ziel zal schragen in elke moeilijke omstandigheid, te midden van de haat der wereld in het helder en duidelijk besef van eigen tekortkomingen en fouten. In verdriet en beproeving, indien het vooruitzicht donker schijnt en de toekomst verward en als wij ons eenzaam en hulpeloos voelen - zijn dit de tijden waarop de Heilige Geest in antwoord op het gelovig gebed, het hart troost.

Het is voor ons niet noodzakelijk om precies te kunnen omschrijven wat de Heilige Geest is. Christus zegt ons dat de Heilige Geest de Trooster is, "de Geest der waarheid, die van de Vader uitgaat." Duidelijk is aangaande de Heilige Geest verklaard, dat bij Zijn werk om de mensen in al de waarheid te leiden, "Hij niet uit zichzelf spreken zal." Joh. 15:26; 16:30.

Het wezen van de Heilige Geest is een verborgenheid. Mensen kunnen het niet verklaren, want God heeft het niet geopenbaard. Mensen met fantastische denkbeelden kunnen verschillende passages uit de Schrift samenvoegen en een menselijke uitlegging eraan geven, maar het aanvaarden van deze voorstellingen zal de gemeenten niet versterken. Wat zulke verborgenheden betreft, die te diep zijn voor het menselijk begrip, is zwijgen goud. —*Van Jeruzalem tot Rome, pp.37,38.*

De Trooster is genoemd "de Geest der Waarheid, Zijn werk is de waarheid te definiëren en te handhaven. Hij verblijft eerst in het hart als de Geest der waarheid, en zo wordt Hij de Trooster. Er is troost en vrede in de waarheid, maar geen werkelijke vrede of troost kan gevonden worden in valsheid. Het is door valse theorieën en tradities, dat Satan zijn kracht over het verstand werkt. Door de mens tot valse standaards te bewegen, wordt het karakter mismaakt. Door de Schrift spreekt de Heilige Geest tot het verstand en prent de waarheid in het hart. Zo onthult Hij het

kwaad, en verwijderd het uit de ziel. Het is door de Geest der waarheid, werkend door het Woord van God, dat Christus Zijn gekozen volk onderwerpt aan Zichzelf

Het is Gods bedoeling dat ook in dit leven de waarheid van Zijn Woord zal worden ontvouwd voor Zijn volk. Er is slechts één weg in welke deze kennis verkregen kan worden. Wij kunnen het verstaan van Gods Woord alleen verkrijgen door de verlichting van de Geest door welke het Woord gegeven is. "Niemand kent de dingen van God dan de Geest van God;" "De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God." (1 Kor.2:11,10). —*Gods Amazing Grace*, p.199.

Ik ben bemoedigd en gezegend als ik bedenk dat de God van Israël nog steeds Zijn volk leidt, en dat Hij steeds met hen is, zelfs tot het einde. Als er ooit een tijd was dat we de speciale geestelijke leiding nodig hebben, is het nu wel. We hebben een voortdurende concentratie nodig. Het is volstrekt de tijd dat we aan de wereld een demonstratie geven van de kracht van God in ons eigen leven en in ons dienstwerk. — *Gods Amazing Grace*. P. 200.

Donderdag 26 november: Ons leven delend

We komen samen om elkaar te stichten door de uitwisseling van gedachten en gevoelens, sterkte en licht en moed verzamelen door kennis te nemen met elkaars hoop en aspiratie. En door ernstige oprechte gebeden, opgezonden in geloof, ontvangen we verfrissing en kracht van de Bron van onze sterkte. Deze samenkomsten zullen de dierbaarste tijden moeten zijn.

Niet allen hebben dezelfde ervaringen in hun geestelijk leven. Maar met verschillende thema's komen ze tezamen en met eenvoud en nederigheid van geest spreken ze over hun ervaringen. Allen die de opwaartse christelijke koers vervolgen, zullen een ervaring hebben die levendig, nieuw en interessant is. Een levende ervaring wordt gemaakt door de dagelijkse beproevingen, conflicten, en verzoeken sterke pogingen en overwinningen, en grote vrede en vreugde wordt bereikt door Jezus. Een simpele relatie met zulke ervaringen geeft licht, sterkte en kennis dat ook anderen zal helpen bevorderen in hun geestelijk leven.

Leer uw geest de liefde voor de Bijbel, het liefhebben van gebedsbijeenkomsten, het meditatie uur lief te hebben, en bovenal, het uur wanneer de ziel met God communiceert. —*In Heavenly Places*, p, 91.

Als Christus Zijn discipelen van hun visnetten roept, zegt Hij hun dat ze vissers van mensen zullen zijn. Hiermee meende Christus dat ze werken moesten. In het mededelen van de waarheid aan anderen, moesten ze hun netten aan de juiste zijde van het schip uitwerpen. Hiermee bedoelde Christus dat ze in het geloof moesten werken om zielen te redden. En dit werk voor personen wilde Hij hen, in de voorzienigheid van God, leiden om te werken voor de gemeenschap. Zij moesten niet denken dat ze zelf een deel waren van andere systemen van werk, maar een deel van het grote geheel, onverbrekkelijk verbonden, als een schakel in een ketting, verbonden met hun vriend en met God. —*This Day With God*, p. 253.

Laat kleine groepen samenkomen om de Schrift te bestuderen. Je zult er niets bij verliezen, alleen maar winnen. Engelen van God zullen in uw vergaderingen zijn, en als u zich voedt met het Brood des Levens, zult u geestelijke zenuwen en spieren ontvangen. U zult gevoed worden, als het ware, van de bladeren van de boom des

levens. Hierdoor alleen kunt u uw zuiverheid handhaven. Getrouwheid aan Jezus Christus zal u verzekeren van de meest kostbare beloning. Laat iedere ziel streven naar het eeuwige leven, Christus kennen in woord en geest. Hij heeft beloofd in Zijn woord dat Hij u en mij zal erkennen, met blijdschap, hartelijkheid, en vreugdevol, presenteren aan Zijn hemelse Vader. Is dit niet waard om ernaar te streven? Zie wat u persoonlijk kunt doen om trouw te zijn tot het handhaven van principes, van onbedorvenheid in iedere fase van uw leven, en u zult Zijn glorie ontvangen. — *This Day With God*, p. 11.

Christus genadige aanwezigheid in Zijn woord spreekt ooit tot de ziel, stelt Hem voor als de bron van levend water om de dorstige ziel te verfrissen. Het is ons voorrecht een levende blijvende Redder te hebben. Hij is de oorsprong van geestelijke kracht ingeplant in ons, en Zijn invloed zal voortvloeien in woorden en acties, verfrissend alles in de sfeer van onze invloed, en bewerkt in hen de wens en het streven naar sterkte en zuiverheid, naar heiligheid en vrede, en voor de vreugde die geen zorg met zich brengt. Dit is het resultaat van een inwonende Redder. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 390

Vrijdag 27 november: Voor verdere studie

In Heavenly Places, "Our Mission to the World," p. 312.

God's Amazing Grace, "Our Personal Guide," p. 201.

10. Onderwijs in kunst en wetenschappen

Sabbat, 28 november

Er is niets meer bevorderlijk om de geest te stimuleren en het intellect te versterken dan de studie van Gods Woord. Geen enkel ander boek is zo krachtig om de gedachten te verheffen, kracht te geven aan de vermogens, als de brede, veredelende waarheden van de Bijbel. Als Gods woord zou worden bestudeerd zoals het zou moeten zijn, zouden mensen een brede geest, een nobel karakter en een doelgerichtheid hebben die in deze tijd zelden worden gezien. Het zoeken naar de waarheid zal de zoeker bij elke beurt belonen en elke ontdekking zal rijkere velden openen voor zijn onderzoek. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 460

Het werk van elke leraar, elke ouder zou moeten zijn om de geest van de kinderen en jongeren te hechten aan de grote waarheden van het Woord van inspiratie. Dit is het onderwijs dat essentieel is voor dit leven en voor het toekomstige leven. En laat niet gedacht worden dat dit de studie van de wetenschap zal belemmeren of een lagere onderwijsstandaard zal veroorzaken. De kennis van God is zo hoog als de hemel en zo breed als het universum. Er is niets zo veredelend en verkwikkend als de studie van de grote thema's die betrekking hebben op ons eeuwige leven. Laat de jongeren proberen deze door God gegeven waarheden te begrijpen, en hun geest zal zich uitbreiden en sterk worden in de inspanning. Het zal elke leerling die doener van het Woord is een breder denkveld brengen en hem een schat aan kennis verschaffen die onvergankelijk is. — *My Life Today*, p. 107

God roept leraren op de hemel te aanschouwen en Zijn werken in de natuur te bestuderen. 'De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen; de dag doet sprake toestromen aan de dag, en de nacht predikt kennis aan de nacht. 'Het is geen sprake en het zijn geen woorden, hun stem wordt niet vernomen: 'Psalmen 19:2-4. Zullen we er niet naar streven om de wonderbare werken van God te begrijpen? We moeten er goed aan doen om vaak de negentiende Psalm te lezen, zodat we kunnen begrijpen hoe de Heer Zijn wet verbindt met Zijn geschapen werken.

Kunnen we voor onze scholen een leerboek vinden dat gevuld is met zulke diepe, oprechte verklaringen als het woord van de levende God? Waarom zou dit boek dan opzij worden gelegd voor de geschriften van ongelovige auteurs? Welk waardevoller boek zou in de handen van studenten kunnen worden gelegd dan dat wat hun leert hoe ze het eeuwige leven kunnen beërven? De lessen uit de Bijbelse geschiedenis moeten voor de jeugd op onze scholen worden bijgehouden, zodat degenen die geen liefde voor God en geen interesse in geestelijke dingen hebben, geïnteresseerd kunnen raken en het woord gaan leren liefhebben.

Laat de student zijn Bijbel altijd bij zich houden en, als hij de gelegenheid heeft, een tekst lezen en erover mediteren. Terwijl hij door de straten wandelt, wachtend op een treinstation, wachtend op een afspraak, laat hij hem de kans verbeteren om wat kostbare gedachten op te doen in de schatkamer van de waarheid. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students, pp. 453, 463.*

Zondag, 29 november: De Heer alleen

In den beginne werd God door al de werken der schepping geopenbaard. Het was Christus Die de hemelen uitspande en de grondvesten der aarde legde. Hij was het Die de werelden in de ruimte ophing en de bloemen van het veld formeerde. "Die de bergen vastzet door Uw kracht." (Ps. 65:7) "Wiens de zee is, daar Hij ze heeft gemaakt." (Ps. 95:5) Hij heeft de aarde vervuld met schoonheid en de lucht met gezang. En op alle dingen op de aarde, in de lucht en aan het uitspansel schreef Hij de boodschap van de liefde Zijns Vaders...

Zelfs nu nog verkondigt al het geschapene de heerlijkheid van Zijn majesteit.... De bloemen ademen hun geuren uit en ontvouwen hun schoonheid als een zegen voor de wereld. De zon doet haar licht uitstralen om duizend werelden te verblijden. De oceaan, de bron van al onze bronnen en fonteinen, ontvangt de stromen van elk land, doch neemt om te geven. De dampen die uit de boezem van de oceaan opstijgen, vallen als regen weer neer om de aarde te bevochtigen, opdat zij kan bloeien en vrucht dragen. —*Wens der Eeuwen, p. 3. [AdventVision, hfst 1]*

Alles wat de geest kan bevatten, wordt in de Bijbel voor ons geopend. Dit is ons spirituele voedsel. We moeten nadenkende wonderbare werken van God overwegen en herhaal voor onze kinderen de geleerde lessen, zodat we hen ertoe kunnen brengen Zijn vaardigheid, Zijn kracht en Zijn grootsheid te zien in Zijn geschapen werken. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students, p.453.4*

Dus door de schepping moeten we kennis maken met de Schepper. Het boek van de natuur is een geweldig lesboek, dat we in verband met de Schrift moeten gebruiken om anderen Zijn karakter te leren en verloren schapen terug te leiden naar de kudde van God. Terwijl de werken van God worden bestudeerd, flitst de Heilige

Geest overtuiging in de geest. Het is niet de overtuiging die logisch redeneren voortbrengt; maar tenzij de geest te donker is geworden om God te kennen, het oog te zwak om Hem te zien, het oor te dof om Zijn stem te horen, wordt een diepere betekenis begrepen en worden de verheven, spirituele waarheden van het geschreven woord op het hart gedrukt. —*Christ's Object Lessons, p. 24.*

'Groot zijn de werken des Heren, na te speuren door allen die er behagen in hebben.... Hij heeft voor zijn wonderen een gedachtenis gesticht" (Psalmen 111:2-4)

Hij die de parels in de oceaan heeft geplaatst en de amethyst en de chrysoliet tussen de rotsen is een liefhebber van het mooie. De zon die opkomt in de hemel is de vertegenwoordiger van Hem die het licht en leven is van alles wat Hij heeft gemaakt...

Zullen we, in het genot van de geschenken, de Gever vergeten? Laat ze ons liever leiden om over Zijn goedheid en Zijn liefde na te denken. Laat alles wat mooi is in ons aardse huis ons herinneren aan de kristalheldere rivier en de groene velden, de wuivende bomen en de levende fontein, de stralende stad en de witgeklede zangers, aan ons hemelse huis - die wereld van schoonheid die geen enkele kunstenaar kan foto en geen sterfelijke tong beschrijven. —*My Life Today, p. 175.*

Maandag 30 november: De schoonheid van heiligheid

Neem de Bijbel als studieboek en kijk of je niet vervuld bent met de liefde van God. Je hart is misschien onvruchtbaar, je verstand zwak; maar als je onder gebed het woord van God gaat bestuderen, zal er licht in je geest flitsen. God werkt met elke ijverige student. Leraren die van de Grote Leraar zullen leren, zullen de hulp van God beseffen, zoals Daniel en zijn medemensen, van wie de kroniek vermeldt: "Wat deze vier kinderen betreft, God gaf hun kennis en vaardigheid in alle leren en wijsheid: en Daniel had begrip in alle visies en dromen." Daniel 1:17. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 455*

God roept de mensen op om Hem te zien in de wonderen van de hemel. "Hef uw ogen op", zegt Hij, "en zie, wie deze dingen heeft geschapen, die hun schare met tal naar buiten brengt: Hij noemt ze allemaal bij namen door de grootheid van Zijn macht", Jesaja 40:26.

God wil dat wij de werken van oneindigheid bestuderen, en uit deze studie leren Hem lief te hebben en te vereren en te gehoorzamen. De hemelen en de aarde met hun schatten moeten de lessen van Gods liefde, zorg en kracht onderwijzen. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 456.*

'De mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan" (1 Samuel 16:7), het menselijke hart, met zijn tegenstrijdige emoties, met zijn vreugde en verdriet, het afgedwaalde hart, waarin zoveel onreinheid en bedrog woont. Hij kent de motieven, de plannen en bedoelingen van elk hart. Ga tot Hem, hoe besmeurd u innerlijk ook bent. Open de kamers van uw hart voor het alziend oog en roep uit met de dichter van de Psalmen: "Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten; zie, of bij mij een heilloze weg is, en leid mij op de eeuwige weg." (Psalm 139:23, 24). —*Schreden naar Christus, p. 14 [Hoofdstuk 3 AdventVision]*

Zijn tedere mededogen viel met een vleugje genezing op vermoeide en verontruste harten. Zelfs te midden van de turbulentie van boze vijanden was Hij omgeven door

een sfeer van vrede. De schoonheid van Zijn gelaat, de lieflijkheid van Zijn karakter, vooral de liefde uitgedrukt in uiterlijk en toon, trok allen aan die niet gehard waren in ongelooft. Als het niet om de zoete, sympathieke geest was die in elke blik en elk woord naar voren scheen, zou Hij de grote gemeenten die Hij deed niet hebben aangetrokken. De getroffenenen die tot Hem kwamen, voelden dat Hij zijn belangstelling verbond met die van hen als een trouwe en tedere vriend, en ze wilden meer weten van de waarheden die Hij leerde. De hemel was nabijgekomen. Ze verlangden ernaar in Zijn aanwezigheid te blijven, opdat de troost van Zijn liefde voortdurend bij hen zou zijn.

In zijn leven verschilde Jezus van Nazareth van alle andere mensen. Zijn hele leven werd gekenmerkt door ongeïnteresseerde welwillendheid en de schoonheid van heiligheid. In Zijn schoot bestond de zuiverste liefde, vrij van elke smet van zelfzucht en zonde. Zijn leven was volkomen harmonieus. Hij is het enige echte model van goedheid en perfectie. —*Mind, Character, and Personality, vol. 1, p. 182.*

Dinsdag 1 december: Deskundigen in dwalingen

We moeten de Schrift dagelijks doorzoeken, opdat we de weg van de Heer mogen kennen, en dat we niet misleid worden door religieuze drogredenen. De wereld zit vol met valse theorieën en verleidelijke spiritualistische ideeën, die de neiging hebben om duidelijke spirituele waarneming te vernietigen, en weg te leiden van waarheid en heiligheid. Vooral in deze tijd moeten we acht slaan op de waarschuwing: ' 'Laat niemand u misleiden met drogredenen" (Efeziërs 5:6)

We moeten oppassen dat we de Schrift niet verkeerd interpreteren. De duidelijke leringen van het Woord van God mogen niet zo vergeestelijkt worden dat de realiteit uit het oog wordt verloren. Overdrijf de betekenis van zinnen in de Bijbel niet in een poging iets vreemds naar voren te brengen om de fantasie te behagen. Neem de Schriften zoals ze lezen. Vermijd nutteloze speculatie. —*The Upward Look, p. 316.*

Laat niemand door wetenschappelijke presentaties de geest van het echte naar het imaginaire leiden. Laat God worden geopenbaard in Zijn ware grootheid. God roept op tot mensen die, te midden van de afgoderij die aan de natuur wordt aangeboden, van de natuur naar de God van de natuur zullen kijken. God gebruikt de natuur als een van Zijn dienstknechten om Zijn kracht te openbaren. Deze dingen, de objecten van Zijn schepping, tonen Zijn handwerk. Van alles wat God heeft geschapen, heeft de mens, het belangrijkste object van Zijn schepping, Hem het meest onteerd. In het oordeel zullen mensen voor God staan, beschaamd en veroordeeld, omdat ze, hoewel ze verstand, rede en spraakvermogen hebben, Gods wet niet zouden gehoorzamen...

Een mens is maar een mens. De woorden die van zijn lippen vallen, moeten niet worden beschouwd als afkomstig van God. Tenzij God naast degenen in Zijn dienst staat en met hen werkt, zijn ze niets. Dat Gods volk hun vertrouwen in mensen stelt en vlees tot hun arm maakt, is het toppunt van dwaasheid. —*The Upward Look, p. 294*

Degenen die lezen en luisteren naar de sofistieren die in dit tijdperk heersen, kennen God niet zoals Hij is. Ze spreken het Woord van God tegen en verheerlijken en aanbidden de natuur in de plaats van de Schepper. Hoewel we de werking van God kunnen onderscheiden in de dingen die Hij heeft geschapen, zijn deze dingen niet God ... De fysieke schepping getuigt van God en Jezus Christus als de grote Schepper van

alle dingen. ' 'Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen' (Johannes 1:3-4). ...

Mensen verklaren tegenwoordig dat Christus' leringen over God niet kunnen worden onderbouwd door de dingen van de natuurlijke wereld, dat de natuur niet in harmonie is met de Oud- en Nieuwtestamentische geschriften. Dit veronderstelde gebrek aan harmonie tussen natuur en wetenschap bestaat niet. Het Woord van de God van de hemel is niet in harmonie met de menselijke wetenschap, maar het is perfect in overeenstemming met Zijn eigen geschapen wetenschap. —*The Upward Look*, p. 278.

Woensdag 2 december: Dwaasheid en wijsheid

God roept Zijn schepselen op om hun aandacht af te wenden van de verwarring en verbijstering om hen heen en Zijn schepping te bewonderen. Terwijl we Zijn werken bestuderen, zullen engelen uit de hemel aan onze zijde staan om onze geest te verlichten en hen te beschermen tegen Satans misleidingen. Laat je trotse, dwaze hart zijn afhankelijkheid en minderwaardigheid voelen als je naar de prachtige dingen kijkt die Gods hand heeft gemaakt. Hoe vreselijk is het wanneer de erkenning van God niet wordt gedaan terwijl dat wel zou moeten! Wat treurig om zich te vernederen als het te laat is! —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 457.

Van de natuur kunnen we slechts een onvolmaakt idee krijgen van de grootsheid en majesteit van God. We zien de werking van Zijn kracht en Zijn wijsheid, maar Hij Zelf gaat ons begrip te boven. De oceaan, de waterval, de verheven, ruige bergen onthullen maar onvolmaakt Zijn handwerk. Satan heeft verwarring en misvorming in de schepping van God geïntroduceerd. Er is meer nodig dan de natuur om het karakter van de Vader te onthullen. ...

Tegenwoordig worden veel misleidingen als waarheid onderwezen. Sommige van onze broeders hebben opvattingen gegeven die we niet kunnen onderschrijven. Er komen fantasievolle ideeën, gespannen en eigenaardige interpretaties van de Schrift binnen. Sommige van deze leringen lijken nu misschien maar grapjes en tittles, maar ze zullen groeien en strikken worden voor de onervaren. —*The Upward Look*, p. 316.

In het onderwijs van de Heiland door middel van gelijkenissen vinden we een heenwijzing naar wat "hogere opvoeding" vormt. Christus had voor de mensen de grootste waarheden van de wetenschap kunnen openen. Hij had verborgenheden kunnen ontsluiten waarvoor eeuwen van arbeid en studie nodig zijn geweest om ze te doorgronden. Hij had suggesties kunnen doen op wetenschappelijk vlak waardoor stof tot nadenken en stimulansen voor uitvindingen tot het einde waren geleverd. Dit heeft Hij echter niet gedaan. Hij heeft niets gezegd om de nieuwsgierigheid te bevredigen of aan de eerezucht van de mens te voldoen door deuren naar wereldse grootheid te openen. Bij al zijn onderricht bracht Christus de gedachten van de mens in aanraking met de Oneindige. Hij zei niet dat de mensen menselijke meningen over God, diens Woord of werken moesten bestuderen. Hij leerde hen dat zij Hem moesten zien zoals Hij werd geopenbaard in zijn werken, in zijn Woord en zijn voorzienigheid.

Christus besprak geen abstracte theorieën, maar die dingen die noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling van het karakter, zaken die de mogelijkheid van de mens om God te leren kennen vergroten en hem beter in staat stellen goed te doen. Hij sprak

met de mensen over die waarheden die verband houden met dit leven en die betrekking hebben op de eeuwigheid. —*Lessen uit het leven van alledag, p. 4, [hoofdstuk 1, AdventVision]*

Aan het einde van zijn werk zocht Paulus naar de resultaten van zijn werk. Van de grote vergadering die naar zijn welsprekende woorden had geluisterd, waren er slechts drie tot het geloof bekeerd. Vervolgens besloot hij dat hij vanaf die tijd de eenvoud van het evangelie zou behouden. Hij was ervan overtuigd dat de lering van de wereld machteloos was om de harten van mensen te bewegen, maar dat het evangelie de kracht van God was tot redding. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1062.*

Donderdag 3 december: De Heer heeft Job geantwoord

In de ware wetenschap kan er niets in strijd zijn met de leer van het woord van God, want beide hebben dezelfde Auteur. Een juist begrip van beide zal altijd bewijzen dat ze in harmonie zijn. Waarheid, zowel in de natuur als in openbaring, is in al zijn manifestaties in harmonie met zichzelf. Maar de geest die niet verlicht is door Gods Geest zal ooit in duisternis zijn met betrekking tot Zijn kracht. Dit is de reden waarom menselijke ideeën met betrekking tot wetenschap zo vaak in tegenspraak zijn met de leer van Gods woord. —*Testimonies for the Church, vol. 8, p. 258.*

In deze lessen, rechtstreeks uit de natuur genomen, is een eenvoud en zuiverheid die ze van onschatbare waarde maakt. Iedereen heeft behoefte aan de lessen die aan deze bron worden ontleend. De schoonheid van de natuur trekt op zichzelf reeds de mens af van werelds vermaak en zonde naar reinheid, vrede en God. Maar al te vaak is de geest van studenten bezig met menselijke theorieën en veronderstellingen: zogenaamde wetenschap en wijsbegeerte. Zij moeten in nauwe aanraking met de natuur worden gebracht. Zij moeten leren dat de schepping en het christendom één God hebben. Zij moeten de harmonie leren zien tussen het natuurlijke en het geestelijke. Alles wat hun ogen zien en hun handen tasten moet als les worden gebruikt bij het bouwen aan het karakter. Zo zullen mentale krachten worden gesterkt, zal het karakter worden ontwikkeld en het hele leven worden veredeld. —*Lessen uit het leven van alledag, p. 5 [hoofdstuk 1, AdventVision]*

De natuur is een kracht, maar de God van de natuur is onbeperkt in kracht. Zijn werken interpreteren Zijn karakter. Degenen die Hem beoordelen vanuit Zijn handwerk, en niet vanuit de veronderstellingen van grote mannen, zullen Zijn aanwezigheid in alles zien. Ze zien Zijn glimlach in de blijde zonneschijn en Zijn liefde en zorg voor de mens in de rijke velden van de herfst. Zelfs de versieringen van de aarde, zoals te zien in het gras van levend groen, de mooie bloemen van elke tint en de verheven en gevarieerde bomen van het bos, getuigen van de tedere, vaderlijke zorg voor onze God en voor zijn verlangen om zijn kinderen gelukkig te maken.

De kracht van de grote God zal worden uitgeoefend namens degenen die Hem vrezen. Luister naar de woorden van de profeet: 'Weet gij het niet, hebt gij het niet gehoord? Een eeuwig God is de Here, Schepper van de einden der aarde. Hij wordt noch moede noch mat, zijn verstand is niet te doorgronden. Hij geeft de moede kracht en de machteloze vermeerderd Hij sterkte. Jongelingen worden moede en mat, zelfs jonge mannen struikelen, maar wie de Here verwachten, putten nieuwe kracht; zij

varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat' (Jesaja 40:28-31). —*Selected Messages, vol. 3, pp. 309, 310.*

Vrijdag 4 december: Voor verdere lezing

Testimonies for the Church, "Results of Sin," vol. 8, pp. 255, 256;

That I May Know Him, "The Voice of Nature," p. 144.

11. De christen en het werk

Sabbatmiddag 5 december

Aan Adam werd het werk gegeven om voor de tuin te zorgen. De Schepper wist dat Adam niet gelukkig kon zijn zonder bezigheid. De schoonheid van de tuin verrukte hem, maar dat was niet genoeg. Hij moest werk hebben om de wonderbare organen van zijn lichaam te gebruiken. Zou geluk bestaan hebben in het niets doen, dan zou de mens, in zijn staat van heilige onschuld, zonder bezigheid gelaten zijn. Maar Hij die de mens schiep, wist wat hem gelukkig zou maken en zodra Hij hem geschapen had, gaf Hij hem het werk dat voor hem bestemd was. De belofte van toekomstige heerlijkheid en het besluit dat de mens moest zwoegen voor zijn dagelijks brood, kwamen van dezelfde troon.

Engelen verheugen zich in een gezin waar God oppermachtig regeert en de kinderen onderwezen worden de godsdienst, de Bijbel en hun Schepper te eerbiedigen. Zulke gezinnen kunnen aanspraak maken op de belofte: "Want die Mij eren, zal Ik eren." 1 Sam. 2:30. Wanneer van zo'n gezin de vader naar zijn dagelijkse werk gaat, is het met een geest, vertederd en ondergeschikt gemaakt door het gesprek met God. —*Het bijbels gezin, p. 8 [AdventVision]*

Laat ons de kleinen leren ons te helpen nu hun handjes nog klein zijn en hun krachten gering. Laten wij hen het feit op het hart drukken dat arbeid eervol is, dat het de mens aanbevolen wordt door de hemel zelf, dat het Adam in Eden was opgedragen als onontbeerlijk voor de gezonde ontwikkeling van geest en lichaam. Laten wij hen leren dat onschuldig plezier nooit half zo bevredigend is dan wanneer het volgt op actieve bezigheid. —*Hoe leid ik mijn kind, p. 60 [AdventVision]*

Het leven van Christus was vanaf zijn kinderjaren een leven van intensief werken. Hij leefde niet om Zichzelf te behagen. Hij was de Zoon van de oneindige God en werkte toch samen met zijn vader Jozef in de timmerwerkplaats. Zijn werk was veelzeggend. Hij was naar de wereld gekomen om aan zijn karakter te bouwen en in die zin was zijn werk volmaakt. In zijn dagelijks werk openbaarde Hij dezelfde volmaaktheid als in het vormen van de karakters die Hij door zijn goddelijke macht veranderde. Hij is ons Voorbeeld.

Ouders moeten hun kinderen de waarde en het juiste gebruik van de tijd leren. Leer hen dat het doen van iets waardoor God wordt geëerd en de mensheid wordt gezegend de moeite waard is om voor te werken. Zelfs in hun kinderjaren kunnen zij zendelingen van God zijn. —*Lessen uit het leven van alledag, hoofdstuk 25 p. 183 [AdventVision]*

Aan allen heeft Christus het werk van bediening gegeven. Hij is de Koning der ere, maar toch verklaarde Hij: "De Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen." Hij is de Majesteit van de hemel, maar toch stemde Hij gewillig in om naar deze aarde te komen om het werk te doen dat zijn Vader hem oplegde. Hij heeft arbeid veredeld. Opdat Hij ons een voorbeeld van werken mocht geven, werkte Hij met Zijn handen in het timmermansvak. Van jongs af aan speelde Hij zijn aandeel in het onderhoud van het gezin. Hij beseftte dat Hij deel uitmaakte van het familiebedrijf en droeg gewillig zijn deel van de lasten. —*My Life Today*, p. 168.

Zondag 6 december: De vele kanten van het werk

Ik heb gezien dat degenen die voor een bepaald doel leven, die hun medemensen willen helpen en zegenen en hun Verlosser willen eren en verheerlijken, de echte gelukkigen op aarde zijn, terwijl de man die rusteloos en ontevreden is en dit zoekt en dat beproeft, in de hoop geluk te vinden, klaagt altijd over teleurstelling. Hij is altijd behoeftig, nooit tevreden, want hij leeft voor zichzelf alleen. Laat het uw doel zijn om goed te doen, om getrouw uw deel in het leven te spelen. —*This Day With God*, p. 280

Het pad van zwoegen dat voor de bewoners op aarde is aangewezen, kan moeilijk en vermoeiend zijn; maar het wordt geëerd door de voetafdrukken van de Verlosser, en hij die op deze heilige manier volgt is veilig. Door voorschrift en voorbeeld heeft Christus waardig, nuttig werk verricht. Vanaf zijn prilste jaren leefde Hij een leven van zwoegen. Het grootste deel van zijn aardse leven bracht hij door in geduldig werk in de timmermanswinkel in Nazareth. In het gewaad van een gewone arbeider betrad de Heer van het leven de straten van het stadje waar Hij woonde, heengaand en terugkerend van Zijn nederige zwoegen; en dienende engelen woonden Hem bij terwijl Hij zij aan zij wandelde met boeren en arbeiders, niet herkend en niet geëerd. Toen Hij erop uitging om bij te dragen aan het onderhoud van het gezin door Zijn dagelijkse inspanning, bezat Hij dezelfde macht als toen Hij aan de kust van Galilea vijfduizend hongerige zielen voedde met vijf broden en twee vissen. Maar Hij gebruikte zijn goddelijke macht niet om zijn lasten of zijn zwoegen te verlichten. Hij had de gedaante van de mensheid op zich genomen, met alle daarmee gepaard gaande kwalen, en Hij deinsde niet terug voor de zwaarste beproevingen. Hij woonde in het huis van een boer; Hij was gekleed met grove kleding; Hij mengde zich met de nederigen; Hij zwoegde dagelijks met geduldige handen. Zijn voorbeeld laat ons zien dat het de plicht van de mens is om ijverig te zijn en dat arbeid eervol is. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 276.

'Nochtans zal ik bestendig bij U zijn, Gij hebt mijn rechterhand gevat; Gij zult mij leiden door uw raad, en daarna mij in heerlijkheid opnemen. (Psalmen 73:23-24)

Bedenk voordat u zich met enig belangrijk werk bezighoudt dat Jezus uw raadgever is, en dat het uw voorrecht is al uw zorg op Hem te werpen... Houd Jezus niet op de achtergrond en noem nooit Zijn naam, vestig nooit de aandacht van je vrienden op Hem die naast je staat om je raadgever te zijn. Zouden uw vrienden u niet respectloos beschouwen als ze aan uw zijde stonden en u nooit met hen of over hen sprak? —*Our High Calling*, p. 30

Maar geloof dat niet praktisch is, is niet echt. Ware bekering maakt ons volstrekt eerlijk in de omgang met onze medemensen. Het zorgt ervoor, dat we trouw zijn in ons dagelijks werk. Iedere oprechte volgeling van Christus laat zien, dat het geloof van de Bijbel hem in staat stelt, om zijn talenten in dienst van zijn Meester te gebruiken. —*Boodschap aan jongen mensen, p.33 [AdventVision hoofdstuk 17]*

Maandag 7 december: Werken en opvoeden

Sommigen maakten bezwaar tegen het zwoegen van Paulus met zijn handen en verklaarden dat het niet in overeenstemming was met het werk van een evangeliedienaar. Waarom zou Paulus, een predikant van de hoogste rang, mechanisch werk verbinden met de prediking van het woord? Was de arbeider zijn loon niet waard? Waarom zou hij tijd besteden aan het maken van tenten die naar alle schijn beter ter verantwoording zouden kunnen worden geroepen?

Maar Paulus beschouwde de aldus bestede tijd niet als verloren. Terwijl hij met Aquila werkte, hield hij contact met de Grote Onderwijzer, waarbij hij geen gelegenheid liet liggen om voor de Heiland te getuigen en om degenen te helpen die hulp nodig hadden. Zijn geest zocht altijd naar spirituele kennis. Hij gaf zijn collega's onderwijs in geestelijke zaken, en hij gaf ook een voorbeeld van ijver en grondigheid. Hij was een snelle, bekwame werker, ijverig in zaken, 'vurig van geest, de Heer dienend'. Romeinen 12:11. Terwijl hij in zijn vak werkte, had de apostel toegang tot een klasse mensen die hij anders niet had kunnen bereiken. Hij liet zijn metgezellen zien dat vaardigheid in de gewone kunsten een geschenk van God is, die zowel de gave als de wijsheid verschaft om het op de juiste manier te gebruiken. Hij leerde dat zelfs in het dagelijkse werk God geëerd moet worden. Zijn hardvochtige handen deden niets af aan de kracht van zijn zielige oproepen als christelijke predikant. —*The Acts of the Apostles, p. 351.*

"Gij zult de Heer, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand en met geheel uw kracht." God verlangt de liefde die tot uiting komt in het dienen van het hart, in het dienen van de ziel, in het dienen van de fysieke krachten. We mogen in geen enkele vorm van dienst voor God in de schaduw worden gesteld. Wat Hij ons ook heeft uitgeleend, het moet intelligent voor Hem worden gebruikt. De man die zijn vermogens uitoefent, zal ze zeker versterken, maar hij moet proberen zijn best te doen. Er is behoefte aan intelligentie en geschoold capaciteit om de beste methoden te bedenken in de landbouw, de bouw en op elke andere afdeling, zodat de arbeider niet tevergeefs zal werken...

Er is elke dag iets te leren over hoe je de manier van werken kunt verbeteren om door het werk te komen en tijd hebt voor iets anders. Het is de plicht van elke arbeider om niet alleen zijn kracht maar ook zijn verstand en intellect te geven aan datgene wat hij onderneemt. Sommigen die huishoudelijk werk verrichten, zijn altijd aan het werk; het is niet omdat ze zoveel te doen hebben, maar ze plannen niet zo dat ze tijd hebben...Je kunt ervoor kiezen om stereotiep te worden in een verkeerde manier van handelen omdat je niet de vastberadenheid hebt om jezelf ter hand te nemen en je te hervormen, of je kunt je krachten ontwikkelen om de allerbeste dienst te bewijzen, en dan zul je merken dat er veel vraag naar je is, overal en altijd. —*Fundamentals of Christian Education, pp. 315, 316*

Dinsdag 8 december: Werk en uitmuntendheid

Aan allen die bij Zijn dienst betrokken zijn, geeft de Heer wijsheid. De tabernakel die in de woestijn moest worden gedragen, en de tempel te Jeruzalem, werden gebouwd in overeenstemming met speciale instructies van God. In het allereerste begin was Hij bijzonder in het ontwerp en de uitvoering van Zijn werk. In dit tijdperk van de wereld heeft Hij zijn volk veel licht en instructie gegeven met betrekking tot hoe Zijn werk moet worden voortgezet,—op een verheven, verfijnde, veredelende basis; en Hij is ontevreden over degenen die in hun dienst Zijn plan niet uitvoeren. Hij zal zulke mensen van Zijn zaak scheiden en anderen bewijzen, die, als ze zelfvoorzienend zijn, op hun beurt vervangen zullen worden door weer andere arbeiders. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1129.*

Christus was een ware werker in zowel aardse als geestelijke zaken, en in heel zijn werk toonde Hij zijn vastbeslotenheid om de wil van zijn Vader te doen. De dingen van hemel en aarde zijn nauwer met elkaar verbonden en staan meer onder toezicht van Christus dan velen denken... Hij, die timmerman was in het stadje Nazaret, was de hemelse architect die het plan uitwerkte voor het heilig gebouw waar Zijn naam geëerd zou worden.

Christus gaf aan de bouwers van de tabernakel wijsheid om het kundigste en mooiste werk uit te voeren. Hij zei: 'Zie, Ik heb bij name geroepen Besaleël, de zoon van Uri, de zoon van Chur, uit de stam Juda, en hem vervuld met Gods Geest, met wijsheid, inzicht en kennis, en dat voor allerlei werk ... En zie, Ik heb naast hem gesteld Oholiab, de zoon van Achisamak, uit de stam Dan; in het hart van ieder die kunstvaardig is, heb Ik wijsheid gelegd. Zij zullen alles maken wat Ik u geboden heb.' (Exodus 31:2-4). —*Lessen uit het leven van alledag, p. 186 [hoofdstuk 25 AdventVision]*

De Heer zal begrip geven aan iedereen die zich volledig met Zijn werk zal verbinden. We hoeven niet te vertrouwen op menselijke wijsheid. In de Heer is wijsheid, en het is ons voorrecht om voor raad Hem op te zoeken.

We zijn allemaal leden van Gods familie, allemaal in meer of mindere mate belast met door God gegeven talenten, voor het gebruik waarvan we verantwoordelijk worden gehouden. Of ons talent nu groot of klein is, we moeten het gebruiken in Gods dienst, en we moeten het recht van iedereen erkennen om de gaven te gebruiken die hun zijn toevertrouwd. We mogen nooit het kleinste fysieke, intellectuele of spirituele vermogen kleineren. Sommigen handelen misschien in centen en penningen, en door Gods zegen en onvermoeibare ijver kunnen deze nederigen succesvolle investeringen doen en een winst behalen die evenredig is met het kapitaal dat hun is toevertrouwd. Niemand mag een nederige arbeider, die zijn plaats vervult en een werk doet dat iemand moet doen, minder beschouwen, hoe klein dat werk ook mag lijken. —*This Day With God, p. 345.*

Woensdag 9 december: Werk en spiritualiteit

Velen die door vlijtig werk een zegen voor de wereld hadden kunnen zijn zijn door ledigheid een mislukking geworden. Gebrek aan werk en aan een doelbewust leven opent de deur voor tal van verzoeken. Verkeerde vrienden en slechte gewoonten beïnvloeden verstand en ziel nadelig en het resultaat is ondergang voor zowel dit leven als voor de eeuwigheid.

Welk werk we ook doen, Gods Woord leert ons dat wij niet traag moeten zijn, maar vurig van geest de Here moeten dienen. "Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat"; 'gij weet toch dat gij van de Here tot vergelding de erfenis zult ontvangen." (Rom.12:11; Pred.9:10) —*Lessen uit het leven van alledag, p. 184 [hoofdstuk 25 AdventVision]*

Godsdienst en zakendoen zijn geen twee verschillende dingen. Zij vormen één geheel. De godsdienst van de Bijbel moet vervlochten worden met alles wat wij zeggen of doen. Goddelijke en menselijke krachten moeten samengaan in zowel aardse als geestelijke dingen. Ze moeten worden gecombineerd bij alles wat de mensen doen bij hun werk in de fabriek of op het land, in zakelijke of wetenschappelijke ondernemingen. Er moet samenwerking zijn in alles wat betrekking heeft op christelijk werk.

God heeft de beginselen bekendgemaakt, waarop deze samenwerking gebaseerd moet zijn. Zijn eer moet de drijfveer zijn bij allen die met Hem samenwerken. Al ons werk moet gedaan worden uit liefde tot God en in overeenstemming met Zijn wil.

Het is even noodzakelijk Gods wil te doen bij het oprichten van een gebouw als bij het deelnemen aan een godsdienstoefening. En eigen wanneer de werkers de juiste beginselen bij het vormen van hun eigen karakter hebben gebruikt, zullen zij bij het oprichten van elk bouwwerk groeien in genade en kennis. —*Lessen uit het leven van alledag, p. 186 [hoofdstuk 25 AdventVision]*

Ik spreek tot ons volk. Als u dichter bij Jezus komt en er naar streeft uw belijdenis te sieren met een godvruchtige levenswandel zullen uw voeten ervan weerhouden worden af te dwalen naar verboden paden. Als u voortdurend in gebed zou waken, als u alles zou doen alsof u in de onmiddellijke aanwezigheid van God was, dan zou u ervan weerhouden worden om toe te geven aan verleiding, en hopen om tot het laatst toe zuiver, smetteloos en onbezoedeld te blijven. Als u tot aan het einde aan uw eerste vertrouwen vasthoudt, zullen uw wegen worden bevestigd door God; wat door genade is begonnen, zal door heerlijkheid worden gekroond in het koninkrijk van onze God. De vruchten van de Geest zijn "liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet." Als Christus in ons is, dan zullen wij het vlees met zijn hartstochten en begeerten kruisigen. —*Getuigenissen 5, p. 93 [hoofdstuk 12 AdventVision]*

Donderdag 10 december: Werk en beheer

God wil dat zijn werkers in elke bezigheid naar Hem zullen opzien als de Gever van alles wat zij bezitten. Alle goede uitvindingen en verbeteringen vinden hun oorsprong in Hem, die wonderbaar is in raad en uitnemend in werk. De vaardige aanraking van de hand van de arts, zijn macht over zenuw en spier, zijn kennis van de tere organen van het lichaam zijn de wijsheid van Gods macht, om gebruikt te worden in dienst van hen die lijden. De bekwaamheid waarmee de timmerman zijn hamer gebruikt, de kracht waarmee de smid het aambeeld doet weerklinken, dit alles komt van God. Hij heeft aan de mensen gaven gegeven en Hij verwacht dat zij naar Hem zullen opzien voor raad. Wat wij ook doen, met welk werk wij ook bezig mogen zijn, Hij wil dat wij ons verstand beheersen om een zo goed mogelijk werk te doen. —*Lessen uit het leven van alledag, p. 186 [hoofdstuk 25, AdventVision]*

Werk is een zegen, geen vloek. Een geest van traagheid vernietigt godsvrucht en bedroeft de Geest van God. Een stilstaande poel is beledigend, maar een zuivere, stromende beek verspreidt gezondheid en vreugde over het land. Paulus wist dat degenen die lichamelijk werk verwaarlozen, spoedig verzwakt raken. Hij wilde jonge predikanten leren dat ze, door met hun handen te werken, hun spieren en pezen in beweging te brengen, sterk zouden worden om het werk en de ontberingen te doorstaan die hen op het evangelieveld te wachten stonden. En hij realiseerde zich dat zijn eigen leringen vitaliteit en kracht zouden missen als hij niet alle onderdelen van het systeem op de juiste manier oefende. — *The Acts of the Apostles*, p. 352.

Paulus drong er bij zijn broeders op aan zich af te vragen welke invloed hun woorden en daden op anderen zouden hebben en niets te doen, hoe onschuldig het ook is, dat afgoderij lijkt goed te keuren of de gewetensbezwaren van degenen die misschien zwak zijn in het geloof te beledigen. "Of gij dus eet of drinkt, of wat ook doet, doet het alles ter ere Gods. Geeft noch aan Joden, noch aan Grieken, noch aan de gemeente Gods aanstoot (1 Korinthiërs 10:31-32).

De waarschuwendende woorden van de apostel aan de kerk in Korinthe zijn van toepassing op alle tijden en zijn speciaal aangepast aan onze tijd. Met afgoderij bedoelde hij niet alleen de aanbidding van afgoden, maar ook zelfingenomenheid, liefde voor gemak, de bevrediging van eetlust en hartstocht. Een loutere belijdenis van geloof in Christus, een opschepperige kennis van de waarheid, maakt een mens nog geen christen. Een religie die alleen tracht het oog, het oor en de smaak te bevredigen, of die genotzucht goedkeurt, is niet de religie van Christus. — *The Acts of the Apostles*, pp. 316, 317.

Wij hebben al veel geleerd wanneer we onze verhouding tot God begrijpen, en Zijn verhouding tot ons. De woorden: "Weet gij niet ... dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt duur gekocht" zouden een voorname plaats in ons geheugen moeten krijgen, zodat we steeds Gods aanspraken zullen erkennen op onze talenten, onze eigendommen, onze invloed, en onszelf. Wij moeten leren hoe we met deze gave van God kunnen omgaan: in ons verstand, in onze ziel en in ons lichaam, zodat wij als door Christus verworven eigendom Hem op gezonde, welriekende [aangename] wijze mogen dienen. — *Christus weerspiegelen*, p. 124 [4 mei, AdventVision]

Vrijdag 11 december: Voor verdere lezing

Het geloof waardoor ik leef, "Een tempel opgebouwd door offerande, p. 187/ 6 juli. *Patriarchen en Profeten*, "De verleiding en de val," pp. 16-23.

12. Het karakter van God ervaren en beleven

Sabbatmiddag 12 december

De sabbat richt onze aandacht op de natuur en brengt ons in gemeenschap met onze Schepper. In het lied van de vogel, het ruisen van de bomen en de muziek van de zee kunnen we steeds de stem horen van Hem Die in Eden met Adam sprak in de avondkoelte. En wanneer we Zijn kracht in de natuur aanschouwen, worden we vertroost, want het Woord, Dat alle dingen geschapen heeft, geeft ook door te

spreken leven aan de ziel. Hij "Die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus". (2 Cor.4:6). ...

De sabbat was niet alleen voor Israël, maar voor de wereld. Hij was bekendgemaakt aan de mens in Eden, en, evenals de andere geboden van de decaloog, is hij bindend voor altijd. Van die wet, waarvan het vierde gebod deel uitmaakt, verklaart Christus: "Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet". (Matt.5:18)

Zolang hemel en aarde bestaan, zal de sabbat blijven bestaan als een teken van de kracht van de Schepper. En wanneer Eden weer op aarde zal bloeien, zal door allen onder de zon Gods heilige rustdag geheiligd worden. "Van sabbat tot sabbat" zullen de bewoners van de verheerlijkte nieuwe aarde opgaan "om zich voor Mijn aangezicht neer te buigen, zegt de Here." (Jes.66:23) —*De wens er eeuwen, H29.*

God heeft aan de mensen het gedenkteken van zijn scheppingsmacht gegeven, opdat zij Hem in de werken van zijn handen zouden kunnen ontdekken. De sabbat vraagt ons de heerlijkheid van de Schepper te zien in zijn geschapen werken. Omdat Hij dit wilde doen verbond Jezus zijn kostbare lessen met de schoonheid van de natuurlijke dingen.

Op de geheiligde rustdag moeten wij meer dan op andere dagen de boodschap bestuderen die God ons door de natuur heeft gegeven. Wij moeten de lessen van de Heiland bestuderen waar Hij ze heeft gesproken, in de velden en bossen, onder de open hemel, tussen gras en bloemen. Wanneer wij het hart der natuur naderen, maakt Christus zijn tegenwoordigheid aan ons merkbaar en spreekt Hij tot ons van zijn vrede en liefde. —*Lessen uit het leven van alledag, H1*

Zolang wij God moeten dienen omdat Hij onze Schepper is, net zolang zal de sabbat ook het symbool en gedenkteken daarvan zijn. Als alle mensen altijd de sabbat hadden gevierd, zouden zij hun Schepper ook altijd hebben aanbeden en zouden er nooit afgodendienaars, godloochenaars of ongelovigen zijn geweest. Het heiligen van de sabbat is een teken van trouw aan de ware God, „Hij die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft”. Het is dan ook logisch dat de boodschap die de mensen leert dat ze God moeten aanbidden en zijn geboden moeten onderhouden vooral de nadruk zal leggen op het houden van het vierde gebod. —*De Grote Strijd, H25*

Zondag 13 december: Tijd voor verbazing

De grote Jehova had de grondslagen van de aarde gelegd; Hij had heel de wereld gekleed in het gewaad van schoonheid, en had de aarde gevuld met dingen die de mens kon gebruiken; alle wonderen van land en zee had Hij geschapen. In zes dagen was het grote scheppingswerk voltooid. En God "rustte op de zevende dag van al het werk dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht". God zag met voldoening neer op het werk Zijner handen. Alles was volkomen, en waardig aan de Maker ervan, en Hij rustte, niet als iemand die vermoeid is, maar als Iemand die Zich verlustigt over de resultaten van Zijn wijsheid en goedheid, en de manifestaties van Zijn heerlijkheid.

Na de rust op de zevende dag heiligde God deze dag, of zette hem apart als rustdag voor de mens. Naar het voorbeeld van de Schepper zou de mens op deze geheiligde dag rusten, zodat hij, bij het zien op de hemelen en de aarde, kon nadenken over Gods grote scheppingswerk; en bij het zien van al deze blijken van Gods wijsheid en goedheid, zou zijn hart vervuld worden met liefde en eerbied voor zijn Maker. —*Patriarchen en Profeten, H2.*

In Eden richtte God het gedenkteken op van Zijn scheppingswerk, door Zijn zegen te verbinden aan de zevende dag. De sabbat werd aan Adam, de vader en vertegenwoordiger van het mensdom, toevertrouwd. De waarneming ervan zou een daad van dankbare erkentelijkheid inhouden van allen die de aarde bewonen, waardoor ze zouden zien dat God hun Schepper en rechtmatige Heerser was en dat zij het werk Zijner handen waren en Zijn onderdanen. In dit opzicht was de instelling van de sabbat volledig bedoeld als een herdenking, en bestemd voor alle mensen. Niets hierin was schaduwachtig of beperkt tot een bepaald volk.

God zag dat de sabbat noodzakelijk was voor de mens, reeds in het paradijs. Hij moest zijn eigen belangen en werkzaamheden op één van de zeven dagen ter zijde leggen, om meer ten volle de werken van God te overdenken, en stil te staan bij Zijn macht en goedheid. Hij had een sabbat nodig om hem levendig te herinneren aan God, en dankbaarheid in hem te wekken, omdat alles wat hij bezat en genoot afkomstig was vanuit de weldoende hand van de Schepper. —*Patriarchen en profeten, H2.*

Grote zegeningen zijn ingesloten in de naleving van de sabbat, en God verlangt dat de sabbatdag voor ons een dag van vreugde zal zijn. Er was vreugde in de instelling van de sabbat. God keek met voldoening naar het werk van Zijn handen. Alle dingen die Hij had gemaakt had Hij "zeer goed" verklaard Genesis 1:31. Hemel en aarde waren gevuld met vreugde. ... Hoewel de zonde de wereld is binnengekomen om Zijn volmaakte werk aan te tasten, geeft God ons nog steeds de sabbat als een getuige dat Een almachtige, oneindige in goedheid en genade, alle dingen heeft geschapen. Onze hemelse Vader verlangt door de naleving van de sabbat om onder de mensen een kennis van Zichzelf te bewaren. Hij verlangt dat de sabbat onze geest naar Hem zal leiden als de ware en levende God, en dat we door Hem te kennen leven en vrede zullen hebben. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 349.*

Maandag 14 december: Tijd voor herontdekking

Toen de Heer zijn volk Israël uit Egypte verlostte en zijn wet aan hen aan Zijn wet wijde, leerde Hij hen dat zij zich door de naleving van de sabbat van afgodendienaren moesten onderscheiden. Dit is het onderscheid tussen degenen die de soevereiniteit van God erkennen en degenen die weigeren Hem als hun Schepper en Koning te accepteren. 'Het is een teken tussen mij en de kinderen van Israël voor altijd', zei de Heer. 'Daarom zullen de kinderen van Israël de sabbat houden, om de sabbat gedurende hun generaties na te leven, voor een eeuwig verbond.' Exodus 31:17, 16.

Zoals de sabbat het teken was dat Israël onderscheidde toen ze uit Egypte kwamen om het aardse Kanaän binnen te gaan, is het het teken dat nu Gods volk onderscheidt als ze uit de wereld komen om de hemelse rust in te gaan. De sabbat is een teken van de relatie tussen God en Zijn volk, een teken dat zij Zijn wet eren. Het maakt

onderscheid tussen zijn trouwe onderdanen en overtreders. — *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 349.*

Ten tijde van de Exodus uit Egypte werd de sabbatsinstelling prominent voor het volk van God gebracht. Terwijl zij nog in slavernij waren, hadden hun opzichters geprobeerd om hen te dwingen om op de sabbat te werken door de hoeveelheid van het werk dat elke week wordt, vereist te verhogen. Keer op keer waren de arbeidsvoorwaarden moeilijker en veeleisender gemaakt. Maar de Israëlieten werden verlost van slavernij en naar een plaats gebracht waar ze ongehinderd alle voorschriften van Jehova konden naleven. In de Sinai werd de wet uitgesproken; en een kopie ervan, op twee stenen tafels, "geschreven met de vinger van God", werd aan Mozes overhandigd. Exodus 31:18. En door bijna veertig jaar van zwerven, werden de Israëlieten constant herinnerd aan Gods aangewezen rustdag, door het achterhouden van manna elke zevende dag en het wonderbaarlijke behoud van het dubbele gedeelte dat op de voorbereidingsdag viel. — *Profeten en Koningen, H14.*

Tijdens zijn aardse dienst legde Christus de nadruk op de bindende verplichting van de sabbat; in al zijn leerstellingen toonde Hij eerbied voor de instelling die van Hem afkomstig was. In zijn dagen was de sabbat zó vervormd, dat de viering ervan het karakter van zelfzuchtige en partijdige mensen openbaarde in plaats van Gods karakter. Christus schoof de valse leer terzijde van hen die voorgaven God te kennen terwijl ze van Hem een verkeerde voorstelling gaven. Hoewel Hij met ongenadige vijandschap werd achtervolgd door de rabbi's, wilde Hij niet de schijn wekken dat Hij instemde met hun eisen, maar bleef de sabbat vieren zoals God dit in zijn wet had geboden.

In woorden die niet mis te verstaan waren, getuigde Hij van zijn eerbied voor de wet des Heren. "Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden", zei Hij; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het koninkrijk der hemelen." (Matth. 5:17-19). — *Profeten en koningen, H14*

Dinsdag 15 december: Tijd voor prioriteiten

Christus wilde Zijn discipelen en Zijn vijanden leren, dat de dienst van God het allereerst komt. Het doel van Gods werk in deze wereld is: de verlossing der mensen; daarom is datgene wat noodzakelijk gedaan moet worden op sabbat om dit werk te volbrengen, in overeenstemming met het sabbatgebod. Jezus bekroonde daarna Zijn argumenten door te verklaren, dat Hij de "Here van de sabbat" (Mark.2:28 Staten Vert.) is - Iemand Die boven alle vragen en boven alle wet staat. De eeuwige Rechter pleit de discipelen vrij van schuld, door zich te beroepen op dezelfde inzetten waarvan zij beschuldigd werden dat zij ze overtraden.

Jezus wilde de zaak niet afdoen door Zijn vijanden slechts iets te verwijten. Hij verklaarde, dat zij in hun verblinding het doel van de sabbat verkeerd begrepen hadden. Hij zei: "Indien gij geweten hadt wat het zeggen wil: Barmhartigheid wil Ik en geen offerande, dan zoudt gij geen onschuldigen hebben veroordeeld." (Matth.12:7) Hun talrijke harteloze gebruiken konden niet dat gebrek aan oprechte

onaantastbaarheid en tedere liefde aanvullen die steeds kenmerkend zal zijn voor de ware aanbieder van God. —*De Wens der eeuwen, H29*

De sabbat is een gouden gesp die God en Zijn volk verenigt. Maar het sabbatsgebod is verbroken. Gods heilige dag is ontheiligd. De sabbat is door de mens der zonde van zijn plaats gerukt en een gewone werkdag is in zijn plaats verheven. Er is een breuk gemaakt in de wet, en deze schending moet worden hersteld. De ware sabbat moet worden verheven tot zijn rechtmatige positie als Gods rustdag. In het 58^e hoofdstuk van Jesaja wordt het werk geschetst dat Gods volk moet doen. Zij moeten de wet verhogen en eervol maken, de oude puinhopen opbouwen en de fundamenten van vele generaties hertellen. Aan degenen die dit werk doen zegt God: "Gij zult geroepen worden: De hersteller van bressen, herbouwer van straten. Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des Heren van gewicht, en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan. Dan zult gij u verlustigen in de Here en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde en u doen genieten het erfdeel van uw vader Jakob, want de mond des Heren heeft het gesproken. Verzen 12-14. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 351.*

We moeten studeren, mediteren en bidden. Dan zullen we geestelijk gezichtsvermogen hebben om de binnenhoven van de hemelse tempel te onderscheiden. We zullen de klanken van zang en dankzegging van het hemelse koor rond de troon vangen. ...

God leert dat we in Zijn huis moeten samenkomen om de eigenschappen van volmaakte liefde te cultiveren. Dit past bij de bewoners van de aarde voor de herenhuizen die Christus is gaan voorbereiden voor allen die Hem liefhebben. Daar zullen zij zich in het heiligdom van sabbat tot sabbat, van de ene nieuwe maand tot de andere, verzamelen om zich te verenigen in de meest hooggeplaatste klanken van zang, in lof en dankzegging aan Hem, die op de troon zit, en aan het Lam voor altijd en altijd. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 368*

Woensdag 16 december: Tijd voor het vinden van evenwicht

Toen de Joden van God afweken en zij in gebreke bleven om door het geloof de gerechtigheid van Christus tot de hunne te maken ' verloor de sabbat zijn betekenis voor hen. Satan trachtte zichzelf te verheffen en de mensen van Christus af te trekken, en hij deed zijn best de sabbat te verlagen, omdat deze teken is van de macht van Christus. De Joodse leiders handelden naar de wil van Satan door Gods rustdag te omringen met bezwarende eisen. In de dagen van Christus was de sabbat zó verlaagd, dat de viering daarvan eerder het karakter van zelfzuchtige en eigenmachtige mensen weerspiegelde dan het karakter van de liefhebbende hemelse Vader. De rabbi's stelden feitelijk God voor als Iemand Die wetten gaf waaraan door mensen onmogelijk gehoorzaamd kon worden. Zij brachten het volk ertoe, God te beschouwen als een tiran, en te denken dat het vieren van de sabbat zoals Hij dat vereiste, de mensen hard en wreed maakte. Het was het werk van Christus om deze misvattingen uit de weg te ruimen. Hoewel de rabbi's Hem met hun onbarmhartige vijandigheid vervolgden, nam Hij zelfs niet de schijn aan van Zich te houden aan hun inzettingen, maar ging recht door zee en hield de sabbat in overeenstemming met de wet van God. —*De Wens der eeuwen, H29*

Zij die een levende band met God hebben, weten dat goddelijkheid door de mensheid werkt. Iedere ziel die met God samenwerkt, zal terecht, liefde, barmhartigheid en nederig met God wandelen. ... Toen Hij op de sabbat genas en ervan werd beschuldigd de wet van God te hebben overtreden, zei Hij tot zijn beschuldigers: "Huichelaars, maakt ieder van u niet op de sabbat zijn os of zijn ezel van de kribbe los en leidt hem weg om hem te laten drinken? Moest deze vrouw, die een dochter van Abraham is, welke de satan, zie, achttien jaar gebonden had, niet losgemaakt worden van deze band op de sabbatdag? (Lukas 13:15,16)? En toen hij deze dingen had gezegd, schaamden al zijn tegenstanders zich: en alle mensen verheugden zich over alle glorieuze dingen die Hij heeft gedaan. De Heer kijkt naar de schepselen die Hij met mededogen heeft gemaakt. — *The Southern Work*, p. 57.

We moeten angstvallig de grenzen van de sabbat bewaken. Vergeet niet dat elk moment is gewijd, heilige tijd is ...

Er is nog een ander werk dat aandacht moet krijgen op de voorbereidingsdag. Op deze dag moeten alle verschillen tussen broeders, zowel in het gezin als in de kerk, worden weggezet. Laat alle bitterheid en toorn en boosaardigheid uit de ziel worden verdreven. In een nederige geest, 'belijd uw fouten aan de andere, en bid een voor elkaar, opdat u genezen mag worden.' Jacobus 5:16.

Voordat de sabbat begint, moeten zowel de geest als het lichaam worden teruggetrokken uit wereldse zaken. God heeft zijn sabbat aan het einde van de zes werkdagen ingesteld, opdat de mensen kunnen stoppen en overdenken wat ze hebben opgedaan tijdens de week ter voorbereiding van het zuivere koninkrijk dat geen overtreder toelaat. We moeten elke sabbat met onze ziel rekening houden om te zien of de week die is afgelopen geestelijke winst of verlies heeft gebracht. — *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 356.

Donderdag 17 december: Een tijd voor gemeenschap

De sabbat is niet bedoeld als een periode van nutteloze inactiviteit. De wet verbiedt seculiere arbeid op de rustdag van de Heer; het zwoegen voor levensonderhoud, moet ophouden; geen arbeid voor wereldlijk genoegen of winst is geoorloofd op die dag; maar zoals Gods scheppingswerk ophield, en op de sabbatdag rustte en het zegende, zo moet de mens de beroepen van zijn dagelijks leven verlaten en die heilige uren aan gezonde rust, aanbidden, en aan heilige daden wijden. Het werk van Christus bij het genezen van de zieken was in perfecte overeenstemming met de wet. Het eerde de sabbat.

Arbeid om het lijden te verlichten, werd door onze Verlosser uitgesproken tot een werk van barmhartigheid en geen schending van de sabbat.

De behoeften van het lijden van de mensheid mogen nooit worden verwaarloosd. De Verlosser heeft, door Zijn voorbeeld, ons laten zien dat het juist is om het lijden te verlichten op de sabbat. — *My Life Today*, p. 231

De Geest van God begeleidde de woorden die werden gesproken, en harten werden bewogen. Het beroep van de apostel op de oudtestamentische profetieën, en zijn verklaring dat deze in de bediening van Jezus van Nazareth waren vervuld, overtuigde menigeen die verlangend was naar de komst van de beloofde Messias. En de bemoedigende woorden van de spreker dat de „blijde boodschap" van verlossing

zowel voor de joden als voor de heidenen was bestemd, brachten hoop en blijdschap aan hen die naar het vlees niet tot de kinderen van Abraham werden gerekend.

"En toen zij vertrokken, verzochten zij hun tegen de eerstvolgende sabbat weder deze woorden te spreken". Toen de vergadering ten slotte uiteenging, "volgden velen van de Joden en de vereerders van God, die Jodengenoten waren", die op die dag de blijde boodschap hadden aangenomen, "Paulus en Barnabas, die dan ook tot hen spraken en bij hen aandrongen om te blijven bij de genade Gods." — *Van Jeruzalem tot Rome, H17*

O, dat iedereen zoals ik de vreugde zou kunnen zien van hen die naar hun beste kunnen, nederig en zachtmoedig, hebben gewerkt om zielen te helpen tot Jezus te komen! O, wat een vreugde zal er voor die werkers worden bereid, wanneer de zielen die door hun toedoen zijn gered hun dankbaarheid in de hemelse hoven tot uitdrukking brengen!

Terwijl Christus als enige Verlosser wordt verheerlijkt, is er overvloed van dankbaarheid van de verlost en jegens de menselijke instrumenten die voor hun behoud zijn gebruikt. Zij uiten hun dankbaarheid jegens hen die hen gered hebben met woorden als: "Mijn leven was een schande en een belediging van mijn Verlosser; u toonde liefde voor mijn ziel; u opende het Woord van God voor mij. Ik stond aan de rand van de afgrond; uw gebeden, uw smeekbeden onder tranen en uw oprechte belangstelling schudden mij wakker. Ik dacht dat u de waarheid wel moest hebben, anders zou u niet zo oprecht het behoud van anderen zoeken. Ik las zelf het Woord van God, en ontdekte dat wat u mij vertelde de waarheid was. Ik ben behouden en ik zal mijn Verlosser prijzen voor Zijn onmetelijke genade en Zijn vergevende liefde." — *Christus weerspiegelen, 10 augustus*

Vrijdag 18 december: Voor verder lezen

Selected Messages, "The Sabbath a Day of Service," book 3, p. 259;
In Heavenly Places, "Remember the Sabbath Day," p. 151.

13. Hemel, onderwijs en eeuwig leren

Sabbatmiddag 19 december

Lang hebben we op de terugkeer van de Zaligmaker gewacht, maar niettemin is de belofte zeker. Spoedig zullen we in ons beloofde land zijn. Daar zal Jezus ons langs de levende stromen leiden, die van de troon van God vloeien en zal aan ons de verborgen voorzieningen verklaren, waardoor Hij op deze aarde ons er toe bracht onze karakters te vervolmaken. Dan zullen we met een onverduisterd gelaat de schoonheden van Eden hersteld aanschouwen. De kronen die Hij op onze hoofden geplaatst heeft, aan Zijn voeten leggen en onze gouden harpen bespelend zullen we de gehele hemel met lof voor Hem die op de troon zit, vervullen. Laat alles wat hier op aarde schoon is, ons aan de kristallen rivier en de groene velden, de wuivende bomen en de levende fonteinen, de stralende stad en de in het wit geklede zangers van ons hemels tehuis, herinneren - die wereld van schoonheid, die geen artist kan uitbeelden, geen sterfelijke tong kan beschrijven. "Hetgeen het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben." (1 Cor. 2:9) — *Het Bijbels gezin, H:86*

De apostel Paulus werd door God, hoog geeerd, werd in een heilig visioen opgenomen naar de derde hemel, waar hij keek naar scènes waarvan de glorie niet geopenbaard zou kunnen worden aan stervelingen. ...

Mysteries die eeuwenlang verborgen waren, werden aan hem geopenbaard, en zo veel als hij kon verdragen van de werking van God, en van Zijn omgang met de menselijke geest, werd bekend gemaakt. . .

Paulus had een kijkje in de hemel, en de heerlijkheid daar, het beste wat hij kon doen was om niet te proberen om het te beschrijven. Hij vertelt ons dat wat het oog niet had gezien of oor gehoord, noch in het in het hart van de mens is opgekomen, de dingen zijn die God heeft voorbereid voor degenen die Hem liefhebben. Dus u mag uw verbeelding oprekken, u mag met de beste van uw vaardigheden proberen om de eeuwige glorie te overwegen, en toch zullen uw eindige zintuigen zwak en moe worden van de inspanning en niet kunnen begrijpen, want er is licht een oneindigheid in het verschiet. Het duurt alle eeuwigheid om de glorie te ontvouwen en de kostbare schatten van het Woord van God naar buiten te brengen. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1107.

Denkt u dat we niets zullen leren in het hiernamaals? We hebben geen flauw idee van wat er dan voor ons zal worden geopenbaard. Met Christus zullen we langs de levende wateren lopen. Hij zal ons de schoonheid en glorie van de natuur ontvouwen. Hij zal onthullen wat Hij voor ons is en wat we voor Hem zijn. Waarheid die we nu niet kunnen weten vanwege eindige beperkingen, zullen we hierna weten. . .

De hemel is een school; het heelal is zijn gebied van studie; zijn leraar is de Oneindige. Een afdeling van deze school was gevestigd in Eden; en, wanneer het plan van verlossing zal zijn uitgevoerd, zal opnieuw onderwijs worden gegeven in de Edense school. —*Het Bijbels gezin*, H:87

Zondag 20 december: De staat van de doden

Niemand hoeft het eeuwige leven te verliezen. Iedereen die dagelijks kiest om van de hemelse Leraar te leren, zal zijn roeping en verkiezing zeker stellen. Laten we ons hart voor God vernederen en Hem volgen om te weten wie het eeuwige leven is.

“Beijvert u daarom des te meer, broeders, om uw roeping en verkiezing te bevestigen; want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen. Want zo zal u rijkelijk worden verleend de toegang tot het eeuwige Koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus.” (2 Petrus 1:10, 11).

O wat een verzekering! Wat een hoop! Laten we altijd aan de wereld onthullen dat we op zoek zijn naar een beter land, zelfs een hemelse. De hemel is voor ons gemaakt, en wij willen er deel van uitmaken. We kunnen het ons niet veroorloven om iets ons te laten scheiden van God en de hemel. In dit leven moeten we deelgenoot zijn van de goddelijke natuur. Broeders en zusters, u hebt maar één leven te leven. O laat het een leven van deugd zijn, een leven verborgen met Christus in God! —*In Heavenly Places*, p. 29

Als door geloof de mens één wordt met Christus, kan hij het eeuwige leven winnen. God houdt van hen die verlost zijn door Christus, zoals Hij zijn Zoon liefheeft. Wat een gedachte! Kan God de zondaar liefhebben zoals Hij zijn eigen Zoon liefheeft? Ja, Christus heeft het gezegd, en Hij bedoelt precies wat Hij zegt. Hij zal al onze pogingen eren als we Zijn belofte begrijpen door levend geloof te hebben, en ons

vertrouwen in Hem stellen. Kijk naar Hem en leef. Allen die God gehoorzamen, worden omarmd in het gebed dat Christus aan Zijn Vader heeft aangeboden: "Ik heb hun uw naam bekend gemaakt en Ik zal hem bekend maken, opdat de liefde, waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij in Ik in hen." (Johannes 17:26). Prachtige waarheid, te moeilijk voor de mensheid om te begrijpen!

Christus verklaart: 'Ik ben het brood des levens: wie tot mij komt zal nooit hongerlijden; en wie in mij gelooft zal nooit meer dorsten' (Johannes 6:35). "En dit is de wil van Hem, die Mij gezonden heeft, dat Ik van alles wat Hij Mij gegeven heeft, niets verloren late gaan, maar het opwekke ten jongsten dage." (Johannes 6:40). — *Selected Messages*, boek 1, p. 300

Jezus komt spoedig, en onze positie zou moeten zijn dat van wachten en uitkijken naar Zijn verschijning. We moeten niet toestaan dat er iets tussen ons en Jezus komt. We moeten hier leren om het lied van de hemel te zingen, zodat wanneer onze oorlogvoering voorbij is, we kunnen deelnemen aan het lied van de hemelse engelen in de stad van God. Wat is dat voor lied? Het is lof, heerlijkheid en eer aan Hem die op de troon zit en aan het Lam voor altijd en altijd. We zullen tegenstand het hoofd moeten bieden; we zullen gehaat worden van alle mensen omwille van Christus, en door Satan, omdat hij weet dat er met de volgelingen van Christus een goddelijke kracht is, die zijn invloed zal ondermijnen. We kunnen niet toegeven aan verwijten. ...

De apostel Paulus spoort ons aan: 'Geef daarom uw vertrouwen niet op, die een grote beloning heeft. Opnieuw zegt hij: "Nu zal het rechtvaardige leven door geloof"— *Lift Him Up*, 372

Maandag 21 december: Een nieuw bestaan

Op de aarde die nieuw gemaakt is, zullen de verlostten met bezigheden en genoegens in beslag genomen worden, die geluk aan Adam en Eva in het begin brachten. Daar zal de mens wederom leven als in het Paradijs, het leven in hof en veld. 'Zij zullen huizen bouwen en die bewonen, wijngaarden planten en de vrucht daarvan eten; zij zullen niet planten opdat een ander het ete, want als de der bomen zal de leeftijd van Mijn volk zijn, en van het werk hunner handen zullen Mijn uitverkorenen genieten. (Jes. 65:21, 22)

Daar zal iedere kracht ontwikkeld, iedere talent vermeerderd worden. De grootste ondernemingen zullen ten uitvoer gebracht worden, de verhevenste doelstellingen bereikt worden, de hoogste ambities verwezenlijkt worden. Steeds zullen er nieuwe hoogten te bestijgen, nieuwe wonderen te aanschouwen, nieuwe waarheden te begrijpen, steeds nieuwe objecten die een beroep op de krachten van lichaam, ziel en geest zullen doen. — *Het Bijbels gezin*, H:87

We hebben misschien een visie op de toekomst, de gezegendheid van de hemel. In de Bijbel zijn geopenbaarde visioenen van de toekomstige glorie, scènes afgebeeld door de hand van God, en deze zijn dierbaar aan Zijn kerk. Door geloof kunnen we op de drempel van de eeuwige stad staan en het genadige welkom horen dat wordt gegeven aan degenen die in dit leven met Christus samenwerken, en het als een eer zien om voor Zijn bestwil te lijden. Als de woorden worden gesproken: 'Kom, gij gezegend van Mijn Vader', wierpen ze hun kronen aan de voeten van de Verlosser en riepen uit: 'Waardig is het Lam dat gedood werd om macht te ontvangen, en rijkdom, en wijsheid, en eer, en heerlijkheid, en zegen. ... Eer, heerlijkheid en macht, wees aan

Hem die op de troon zit, en aan het Lam voor altijd en altijd.' Mattheüs 25:34; Openbaring 5:12, 13.

Daar begroeten de verlost en degenen die hen naar de Verlosser leidden, en allen verenigen zich in het prijzen van Hem die stierf opdat de mens het leven zou kunnen hebben dat overeenkomt met het leven van God. De strijd is voorbij. Verdrukking en strijd zijn ten einde. Lieder van de overwinning vullen de hele hemel als de verlost de vreugdevolle refrein zingen: Waardig, waardig is het Lam dat werd geslacht en leeft, de triomfantelijke overwinnaar. —*Van Jeruzalem tot Rome*

Wij zijn op weg naar huis. Hij, die ons zó liefhad dat Hij voor ons stierf, heeft voor ons een stad gebouwd. Het nieuwe Jeruzalem is onze plaats van rust. In die stad zal er geen droefheid zijn. Geen droevig geklaag, geen treurzangen over stukgeslagen verwachtingen of verlies van dierbaren zullen daar ooit gehoord worden. Binnenkort zullen de rouwkleren verwisseld worden voor bruiloftskleren. Spoedig zullen wij getuige zijn van de kroning van onze Koning. Zij, die hun leven in Christus verborgen hebben, die op deze aarde de goede geloofsstrijd hebben gestreden, zullen in eeuwigheid blinken met de heerlijkheid van de Verlosser in Gods Koninkrijk....

Laat dit geloof u langs de smalle weg leiden, die voert naar de poorten van de stad van God, naar de wijde, onbegrensde toekomst van heerlijkheid die voor de verlost is weggelegd. —*Maranatha, 10 dec*

Dinsdag 22 december: Dan zullen we weten

Wanneer echter het hart zich onderwerpt aan de invloed van de Geest van God, wordt het geweten wakker geschud, en gaat de zondaar iets zien van de diepte en heiligheid van Gods heilige wet, de grondslag van Zijn bestuur in hemel en op aarde.

Het "licht, dat iedere mens verlicht, was komende in de wereld" Johannes 1:9, en verlicht de verborgen plekken van het hart en de dingen, die in het duister verborgen bleven, komen aan het licht. Zowel het verstand als het hart raken overtuigd. De zondaar krijgt een besef van de rechtvaardigheid van God, en wordt er zich van bewust hoe vreselijk het is om schuldig en onrein voor Hem te verschijnen, Die de harten doorzoekt. Hij ziet de liefde van God, de schoonheid van heiligheid en de vreugde van reinheid. Hij verlangt ernaar gereinigd te worden en opnieuw in contact te komen met de hemel. —*De enige weg, H:3 - Berouw*

Er kunnen hier dingen zijn die we niet begrijpen. Sommige dingen in de Bijbel lijken misschien mysterieus voor ons, omdat ze ons eindige begrip te boven gaan. Maar terwijl onze Verlosser ons langs de levende wateren leidt, zal Hij aan onze gedachten duidelijk maken wat niet eerder duidelijk werd begrepen.

Als ik denk aan de toekomstige glorie van de hemel, voel ik een intens verlangen dat elke levende ziel kan kennen. ... Ik verlang ernaar om Hem te verheffen als de machtige Genezer.

Het betekent veel voor ons of we achter de hemelse dingen gaan of die van de aarde. Het aardse zal spoedig voorbijgaan. In deze dagen is er grote vernietiging van aardse schatten. Er zijn "aardbevingen in diverse plaatsen," en problemen en moeilijkheden worden overal gezien. Maar het is ons voorrecht om ons voor te bereiden om lid te worden van het hemelse gezin, kinderen van de hemelse Koning. — *My Life Today*, p. 342.

Tussen de school die in het begin gevestigd werd in het Paradijs en de school in het hiernamaals, ligt het gehele verloop van de wereldgeschiedenis, de geschiedenis van menselijk overtreden en lijden, van goddelijke opoffering en van overwinning over dood en zonde. Hersteld voor Zijn tegenwoordigheid, zal de mens opnieuw, zoals in het begin, door God geleerd worden: "Mijn volk zal Mijn naam in die dag kennen, dat Ik het zelf ben, die spreekt. Zie, hier ben Ik."

Wanneer de sluier die nu onze blik verduistert, verwijderd zal zijn en onze ogen de wereld van schoonheid zullen aanschouwen, waarvan we nu door de microscoop slechts een glimp opvangen, wanneer we de grootheid en de heerlijkheid van de hemelen zien, die we nu door de telescoop van verre kunnen onderzoeken, wanneer, nadat het verderf van de zonde is weggenomen, de gehele aarde "in de schoonheid van de Here onze God" zal verschijnen, wat een gebied van studie zal er dan openliggen! —*Het Bijbels gezin*

Woensdag 23 december: De school in het hiernamaals

Daar zullen onsterfelijke geesten met nooit falende vreugde de wonderen van creatieve macht bestuderen, de mysteries van verlossende liefde. Er is geen wrede, bedriegende vijand om te verleiden om God te vergeten. Elk talent zal worden ontwikkeld, elke vaardigheid vergroot. Het verwerven van kennis zal de geest niet moe maken of de energieën uitputten. Daar kunnen de grootste ondernemingen worden ondernomen, de verhevenste aspiraties bereikt, de hoogste ambities verwezenlijkt; en nog steeds zullen er nieuwe hoogten ontstaan om te overwinnen, nieuwe wonderen te bewonderen, nieuwe waarheden te begrijpen, nieuwe onderwerpen om de krachten van geest en ziel en lichaam aan te geven.

En als de jaren van de eeuwigheid voorbijrollen, zullen ze ons rijkere en meer glorieuze openbaringen van God en van Christus brengen. Zoals kennis voortschrijdt is, zo zal liefde, eerbied, en geluk toenemen. Hoe meer mensen van God leren, hoe groter hun bewondering voor Zijn karakter zal zijn. Als Jezus voor hen de rijkdom van de verlossing opent en de verbazingwekkende prestaties in de grote strijd met Satan uit de doeken doet, zullen de harten van de verlost met een sterkere toewijding kloppen, en ze zullen de harpen van goud met een vastere hand bespelen, en tienduizend keer tienduizend en duizenden stemmen zullen zich verenigen om het machtige loflied aan te heffen. —*The Story of Redemption*, p. 432.

Maar de dag komt, waarop de strijd gestreden zal zijn en de overwinning behaald. De wil van God moet op de aarde geschieden zoals in de hemel. De geredden onder de mensen zullen geen andere wet kennen dan de wet van de hemel. Allen zullen een gelukkige, verenigde familie zijn, bekleed met de klederen van lof en dankzegging - het kleed van Christus' gerechtigheid. De gehele natuur in haar weergaloze lieflijkheid zal God haar hulde bieden in lofprijzing en aanbidding. De wereld zal baden in het licht van de hemel. Het licht van de maan zal zijn als het licht van de zon, en het licht van de zon zal zeventvoudig toenemen. De jaren zullen in blijdschap verstrijken. Over dit tafereel zullen de morgensterren tezamen zingen en de zonen Gods zullen juichen van vreugde, terwijl God en Christus Zich zullen verenigen in de verkondiging: "Er zal geen zonde meer zijn, noch dood zal er meer zijn."

Deze visioenen van de toekomstige heerlijkheid die ons geschilderd zijn door de hand van God, zouden Zijn kinderen dierbaar moeten zijn.

Sta op de drempel van de eeuwigheid en hoor het liefelijke welkom dat hen bereid wordt, die in dit leven met Christus hebben samengewerkt en het als een voorrecht en eer hebben beschouwd om in Zijn dienst te lijden. Met de engelen werpen zij hun kronen aan de voeten van de Verlosser, terwijl zij uitroepen: "Waardig is het Lam dat geslacht werd, om te ontvangen, de macht, en de rijkdom en de wijsheid, en de sterkte en de eer, en de heerlijkheid en de lof. Hem die op de troon is gezeten en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in eeuwigheden." Openbaring 5:12,13 —*De weg tot gezondheid, H:43*

Donderdag 24 december: De Grote Leraar

"En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan." (Openb. 21:1). Het vuur dat de goddelozen verteert, reinigt tegelijkertijd de aarde. Elk spoor van de vloek is uitgewist...

Er blijft maar één herinnering aan het verleden: Onze Verlosser zal voor altijd de littekens van de kruisiging blijven dragen. Op Christus' hoofd, in Zijn zijde en Zijn handen en voeten staan de sporen van de wreedheid van de zonde. De profeet Habakuk, die Christus in Zijn heerlijkheid zag, zei: "Er is een glans als van zonlicht, lichtstralen heeft Hij aan Zijn zijde en daar is het omhulsel Zijner kracht." (Habakuk 3:4). In die doorboorde zijde waaruit het bloed stroomde dat de mensheid met God verzoende, ligt de heerlijkheid van Christus. Daar is 'het omhulsel Zijner kracht'... De tekenen van Zijn vernedering, door de zonde veroorzaakt, zijn voor Hem de hoogste eer. De wonden van het kruis zullen in alle eeuwigheid Zijn lof en Zijn macht verkondigen. ...

Wanneer de scharen van verlostten hun Verlosser zien, met de eeuwige heerlijkheid van de Vader op Zijn gezicht, wanneer ze Zijn troon, die van eeuwigheid tot eeuwigheid zal bestaan, zien en beseffen dat er geen eind zal komen aan Zijn Koninkrijk, beginnen zij vol geestdrift het lied te zingen: "Waardig, waardig is het Lam, dat geslacht is en ons met Zijn eigen dierbaar bloed heeft vrijgekocht voor God!" — *Maranatha, 20 dec*

Al de schatten van het universum zullen voor de studie van Gods verlostten openliggen. Niet belemmerd door sterfelijkheid, doorklieven zij hun moeiteloze vlucht naar vergelegen werelden - werelden die van smart huiverden bij het schouwspel van menselijk wee en waar liederen van blijdschap weergalmden bij de tijdingen van een verlostte ziel. Met onuitsprekelijke blijdschap doen de kinderen der aarde hun intrede in de vreugde en de wijsheid van de niet gevallen wezens. Zij delen in al de schatten van kennis, die door alle eeuwen heen bijeenvergaard zijn door het aanschouwen van het werk van Gods handen. Met onverduisterde blik staren zij op de heerlijkheid der schepping, zon en sterren en sterrenstelsels, die cirkelen om de troon van God. Op alle dingen, van de kleinste tot de grootste, is de naam van de Schepper geschreven en in alles worden de rijkdommen van Zijn kracht ten toon gespreid. —*Het Bijbels gezin, H:87*

De wetenschap over de verlossing is de voornaamste wetenschap die er bestaat! Het is de wetenschap die bestudeerd wordt door de engelen en de intelligente wezens van de ongefallen werelden. Het is de wetenschap die de aandacht van onze Here en Heiland heeft; de wetenschap die zich verdiept in de plannen die de Oneindige heeft uitbroed en die 'eeuwenlang verzwegen' zijn (Rom. 16:25). Het is de wetenschap

die door Gods verlost en eeuwenlang bestudeerd zal worden. Dat is de hoogste studie waarmee de mens zich kan bezighouden. Deze studie kan als geen andere studie, de geest nieuwe kracht geven en de ziel verheffen...

De studie van de menswording van Christus, Zijn verzoenend offer en Zijn middelaarswerk, zal de geest van de ijverige student bezighouden, zo lang als er tijd zal zijn. Als de student dan naar de hemel kijkt waarin ontelbare jaren zijn, zal hij uitroepen: "Groot is de verborgenheid der godzaligheid."—*Maranatha*, 23 dec.

Vrijdag 25 december: Voor verdere studie

Lift Him Up, "The Teacher Sent by God," p. 167;

Reflecting Christ, "Jesus Showed Us How to Live," p. 340.